

MAGYAR URIASSZONYYOK LAPJA

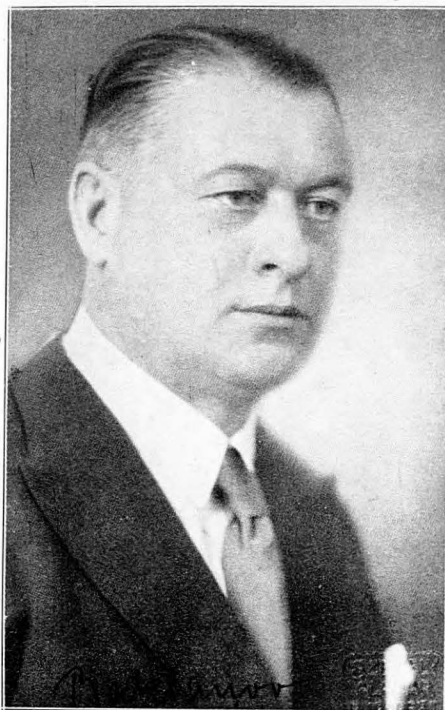
FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA
XIV. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM
BUDAPEST, 1937 MÁRC. 1
ARA NYOLCVAN FILLÉR

Sportpulloverek
1. Barna sapka és
kesztyű, világos cit-
romsárga pullover,
sötétszürkés bőr
lovaglónadrág
2. Hamuszürkésapka
és alj, hamuszürke
kesztyű, kávébarna
színű pullover

Stilizált
modern
madonna

Baklanov
a világhírű
operaénekes

Székely Aladár tervétele
Budapest

Uzsonnaterítő, leírása kézimunkarovatunkban

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

XIV. ÉVFOLYAM 7. SZÁM SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT BUDAPEST, 1937 MÁRC. 1.
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KERÜLET, JÓKAI-UTCA 37. SZÁM (BERLINI-TÉR SAROK). — TELEFONSZÁM: 11-12-93

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án.
Postatakarékpénztári csekkszám: 41.490. Előfizetési ár:
Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P, félévre
12 P, negyedévre 6 pengő, Belgiumban, Franciaországban,
Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész
évre 30 pengő, félévre 15 pengő, negyedévre 7 P 50 fill.

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

Csehszlovákiában: egész évre 180 csehszlovákiai korona, félévre
90 csehszlovákiai korona, negyedévre 50 csehszlovákiai korona, Romániában:
egész évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre
250 lei, Angliában és Amerikában: egész évre 40 pengő,
félévre 20 P. Egyes szám ára 80 fill. Előfizetési ára az
ingyenes gyermekrovat melléklettel együtt évi 24 pengő.

A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA KÉZIMUNKABOLTJA, BUDAPEST, VI., TERÉZ-KÖRÜT 6. SZÁM. TELEFON: 12-13-19

HOZOMÁNY

IRTA: PAPP JENO

Tulajdonképpen tiltakozni kellene minden önérzetes férfinak az ellen, hogy pénzzel tömjék tele minden zsebét, mikor asszonyt visz a házhoz. De olyan ősi szokás, hogy a nő értékét megtoldják néhány bankóval, hogy nagyon ritka az a szerelmes, aki visszautasítaná a rokonszenves ezreket. Tehetős családban nem is gond a hozomány. Egyedül a szegény lányok életében probléma ennek a csengő vonzerőnek a hiánya. Tisztességben nőnek fel, kivirágznak, hódításuk számtalan, udvarlójuk akad sereggestől és mégse tudnak férjhez menni. Fájdalmas pillanataikban természetesen a hozomány hiányát okolják. Majdnem valamennyi pártában maradt szegény és szép leány a hozományt átkozza, ami nincs és nem minden alap nélkül bélyegezi meg a férfiak zömét, hogy önzőek, anyagiasok és számítók is. Ezek a megbélyegzett férfiak ugyan kórusban zengik, hogy a nő és a család eltartása rengetegbe kerül, de most ne erről beszéljünk, mert a család eltartása a férfi feladata és ezt a feladatot nem is lehet másnak átengedni. A szegény lányok hozományáról beszéljünk egyszer, még pedig őszintén és realisan. A mai modern házasságba fölbecsülhetetlen értékeket visznek az úgynevezett szegény lányok. Csodáljuk, hogy ők elfeledkeznek ezekről a tényleges kincsekről. Csodáljuk, hogy diplomájuk birtokában kétségbeesnek. Csodáljuk, hogy munkaképességük mellett önbizalmuk sokszor a nullára zuhan alá. A pénz varázsa és a vagyon időbírása annyira labilis, s ezek az anyagi értékek olyan gyorsan semmivé válhatnak, hogy valamire való férfi semmiesetre sem építi fel ezekre az ingó alapokra a maga életét. Aki ezt teszi, az nem házasságot, hanem csak üzletet köt. Az ilyen férfit ne sajnálják a szegény lányok, az ilyen férj mellett két hét múlva üres lesz a világ. A szegény lányok okosan teszik, ha folyton arra gondolnak, hogy ők a leggazdagabbak. Ne engedjék egy percre se úrrá lenni maguk fölött a kishitűséget, mert nincs az a pénz és nincs az az összeg, amely többet érne az ő korrekciójuknál.

Ha leltárt készítenek a szegény lányok hozományáról, akkor ebbe a fényes vagyontömegbe föl kell venni két dolgos kezűket, tiszta lelküket, a harmóniára szomjas szívüket. S milyen edzettek ők, mennyire nem rabjai a haszontalan szeszélynek, a költséges piperének és a veszedelmes flörtölésnek. Csak ők tudnak zajtalanul lépést tartani a robotoló férfivel, csak ők hajolnak megértéssel a fáradt ember fölé. Minden körülmény között csak ők a megbízhatók és megközelíthetetlenek, akiknek nem lehet büntetlenül titokban megszorítani a kezüket. Járnak egyedül, vagy legyenek társaságban: rajtuk ragyog a báj, a nőiesség hamva, amelyet úgy hordanak magukkal, mint egy légius vértetelet. Elhagyatottságuk belekényszeríti őket abba az eszményi légkörbe, amelybe minden komisz és bűnös férfi önkénytelenül vágyik. A szegény lányok koronával járnak. Tévednek, ha azt hiszik, hogy a körülöttük nyüzsgő férfiak nem látják és nem becsülik semmire sem ezt a láthatatlan fejdísz. De vannak olyan hitványok, hogy ha látják, hogy a lányok maguk sincsenek tisztában a maguk tündöklő értékeivel: akkor ők is lenéznek, agyonhallgatják és lekicsinylik. Ilyen a férfi. El kell őt kápráztatni. Ki-kí azzal kápráztassa el, amiye van. A szegény lány a tisztességével, a jószágával, az esze és a szíve erejével. Az ilyen megfoghatatlan kincsek előtt ellenállhatatlanul és előbb-utóbb térdre hull a férfi.

Térdre hull és vall a haszontalan, mert higyjék el, hölgyeim, hogy nincs mohóbb kincs-kereső, mint a férfi. Kivált, ha a szív rubintja, a jószág gyémántja ez a drága kincs.

A LÁNCCHID

Írta: Z. Szalay Cászló

Mindeneknél különösebben tisztellem a néptanítókat... Nem csupán azért, mivel az orvoson és Áron szatécson kívül ők az ágrólszakadt nép kizárólagos jötevői, hanem azért is, mivel ők szegények, szerények és szelídek. Mindig könnyebelábadt a szemem, mert magam se tudtam, hogy miért, de valami szívet marcangolóan nagyszerűnek találtam, mikor a mi kis kopott, árva tanítónk karjait kitarva, lelkenedezve szavalt:

„Bárhová visz szerencsétet,
Ezt a hazát szeressétek!”

Vagy amikor nekidőlt a harmóniumnak és arcán diadalmas mosollyal, teli torokkal dicsérte az Urat:

„Tökéletes volt minden tekintetben,
Valamit, Uram, teremtettél kezdetben!”

Eltűnődtem: Istenem, Istenem, minő nagy dolog is lehet az a szeretet — a jó Isten, a haza és az emberek szeretete —, hogy az én tanítóm nem lett se főispán, se cukrász, se püspök, hanem néptanító lett, hogy mint a világos táj fölött a pacsirta, egész életén át a szeretet, a jó Isten, a haza és az emberek szeretetét hirdesse...

Midőn lassanként mindjobban kinyílt a szemem, csodálatos jelenéseim voltak. Láttam, hogy a szeretet hírnökei — Isten dicsőségének, a hazának és az emberszeretnek a szószólói — mind, mind olyan kis szürke, ágrólszakadt, szegény, szerény és szelíd emberkéik, mint az én kopott kis tanítóm... És néhány évvel később rettenetes küzdelmem támadt, hogy én is magamra vállaljam a néptanítóság töviskoszorúját... De megmértem és könnyűnek találtam: nem lehetett belőlem néptanító... Csak tisztviselő lettem... De addig kilincseltem a jó Istennél, míg végre megszánt és így szólt hozzám:

— Jól van... Légy hát író... Akkor rögtön a néptanítók után következél...

*

Nagy János, az én drága jó öreg tanítóm ma is él...

El-ellátogat hozzám az Abbáziába, megsimogatja a fejem és mellém telepszik. Leteszem ilyenkor a ceruzát és elbeszélgetünk:

— Mindig, mielőtt az íráshoz fognál, először így sóhajts föl: *Szólj, Uram, mert hallgatja a te szolgád!*... Meglásd, javadra lesz...

— Tegnap, ahogy a Lánchídon ballagok, eszembe jutott, hogy én még bizonyos vallomással adósod vagyok... Hát ide hallgass, — legyünk ezen is túl, mielőtt meghalok... Az esztendőre biz én már nem emlékszem, csak annyit tudok, hogy akkor történt, mikor a negyedikbe jártál... Rágyujtottunk. Ő a pipára, én meg cigarettára. Meg kell jegyznem, hogy az alábbi eset Kiskőrösön történt. Onnét hajtott fel a szél ide vénségünkre...

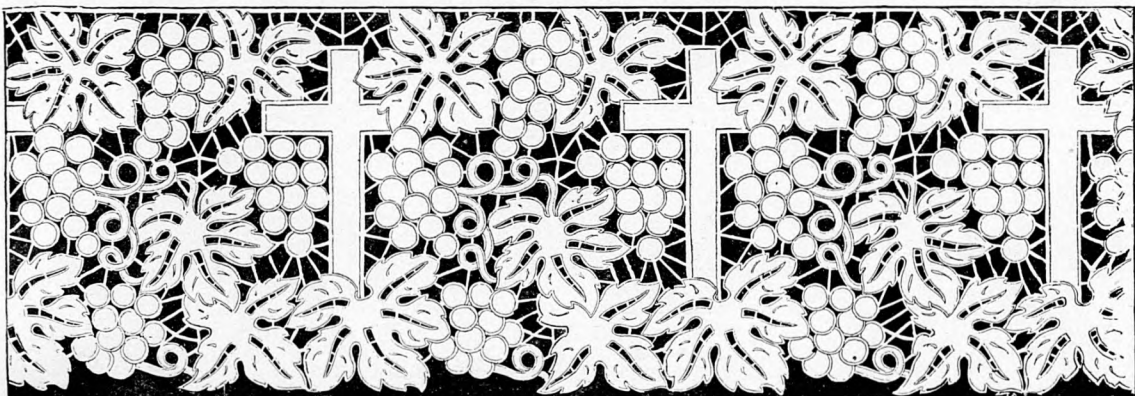
— Példája ez az eset — kezdte az öreg —, hogy minő szörnyűséges helyzetbe sodorhatja az embert a vaktában odavetett ígéret... Csodálkozva néztem.

— Pedig, látod, szóról-szóra ismerem a Bírák Könyvéből a Jette esetét... Aki meggondolatlan fogadalmával elvesztette a lányát, egyetlen gyermekét... És mégse okultam a példán!...

— Van az úgy néha!... De mi történt hát a negyedikben? — Az történt, hogy mikor szeptemberben az előadást megkezdtem, hát olyan lelkesítő beszédet intéztem hozzátok, hogy legyetek szorgalmasak, szelídek és a többi — és a végén, szinte röstellem bevallani, azt találtam mondani, hogy: hogy ha szorgalmasan tanultok és jól viselkedtek, vizsga után fölviszlek benneteket Pestre, ahol meglátjátok azt a gyönyörű Lánchidat!...

Elnevettem magam, de Nagy János az asztalra csapott: — Csönd!... A Lánchidat aztán úgy bekapdtátok, mint a csuka a legyet. A szünetek alatt, előadás után folyton a Lánchídról beszélgettetek. Folyton Pestre készülődtetek, hogy meglássátok azt a gyönyörű Lánchidat!...

Riseliő oltárterítő. Részletes leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában

Én meg boldogan dörzsöltem a tenyereimet és ravaszul mosolyogtam. Mert olyan eszeveszett tanulást vittetek véghez, hogy szintúgy füstölgött a fejetek. Hogyne! Hisz a vizsga sikerétől függött a pesti utazás... Hogy meglássátok azt a gyönyörű Lánchidat!... Elgondolkozva csóválta a fejét, aztán folytatta:

— Igen. Így volt...

— Valahányszor elvégeztük a leckét, elkezdtek rimánkodni: tanító úr, kérem, legyen szíves mesélni nekünk arról a gyönyörű Lánchidáról... Hát én meséltem. Leírtam a négy kőoroszlánt... A csodásan ringó vaszerkezetet... A két nagyszerűen ívelő pillért... Mire ti még ádázabban estetek a leckének...

Nagyot hallgattunk, aztán folytatta:

— Suhant az idő... Az ősztélbe fordults a tél tavaszba fakadt... Közeledett a vizsga... És ti olyan lázasan készültetek rá, mint hívő lelkek a szent háborúra... Azonkívül telelarmáztátok a várost: ha jól sikerül a vizsgánk, a tanító úr fölvisz bennünket Pestre, meglátjuk azt a gyönyörű Lánchidat...

A szülők megrökönyödve néztek: micsoda? Hát honnét veszi a tanító úr azt a rengeteg pénzt, ha föl akar vinni benneteket Pestre, hogy meglássátok azt a gyönyörű Lánchidat?!... És lépten-nyomon elfogtak az utcán és szemrehányásokkal illettek: Pestre akarja vinni a gyerekeket? Aztán miből? Mondja csak?

Jóságos Isten! Most ébredtem csak tudatára, hogy minő borzalmas helyzetbe keveredtem. Halálosan komolyan vettétek az ígéretet. Megszakadásig tanultatok... És Benjamin se viselkedett jobban nálatok...

Egész éjszaka nem hunytam le a szemem. Nyögtem és sóhajtoztam. Könnyeztem. Jób nem érezhette magát nyomorultabbul... Másnap reggel elmentem az iskolaszéki elnökhöz és töredelmes vallomást tettem... Éktelen dühbe jött. Még a pipáját is a falhoz csapta. Aztán elvitt a paphoz. Képzeld el, ez a szerencsétlen mit csinált? — és elmondta neki az esetet.

A pap összezsápta a kezeit és elvitt bennünket a jegyzőhöz.

A jegyző elkezdett kacagni torkaszakadtából. Megzavárodott a méregtől, meg az ijedségtől.

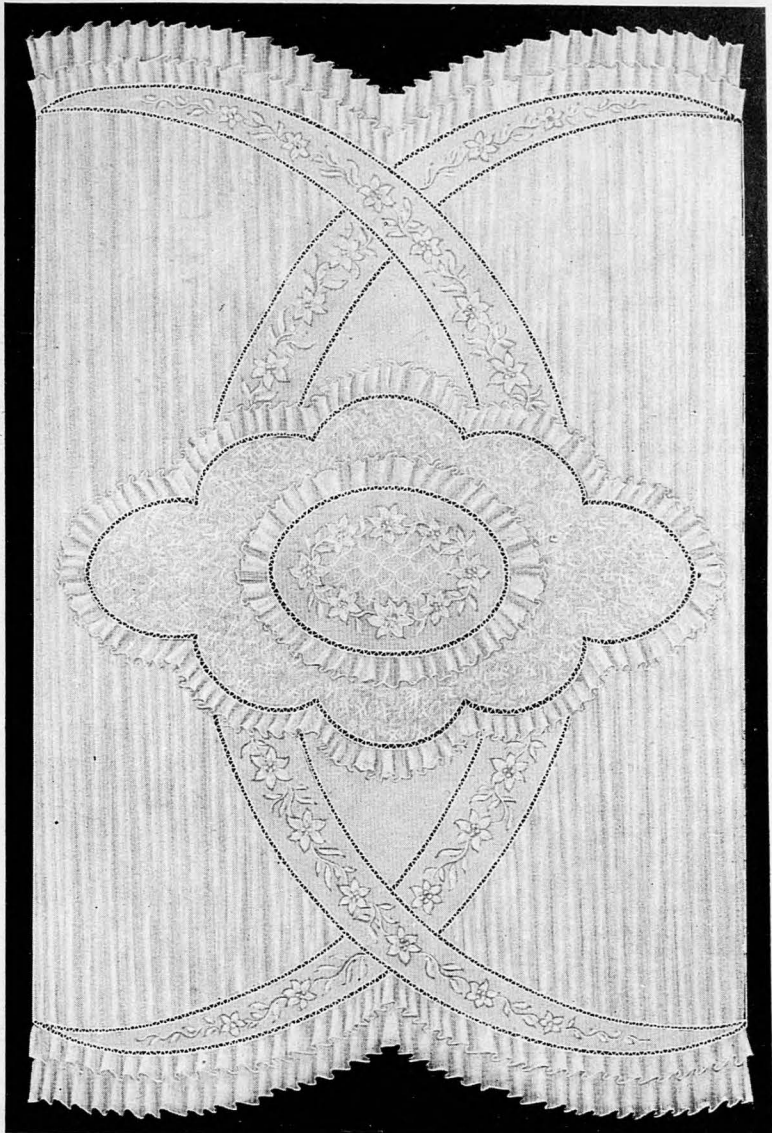
Aztán elkezdtek mind a hárman szidni s mikor valamennyire lehültek, ceruzát vettek elő. Harminc gyerek à 5 forint, az összesen 150 forint. Mennyi van az egyházi kasszában? Semmi! Valami 37 forint. Hát a város adna-e valamit?... — Miből? — nyöszörgött a jegyző —, legföljebb a bikapénzt, 20 forintot! Ez hát összesen 57... Hát még?... A sakarvidéki takaréknak 10 forintot, a rongyosbank szintén annyit! Az 77...

Számításba vették aztán a jobbmódú kereskedőket, iparosokat, egy-két gazdát, kocsmároszt, de azt mondták, hogy ezeket nekem kell végigkoldulnom...

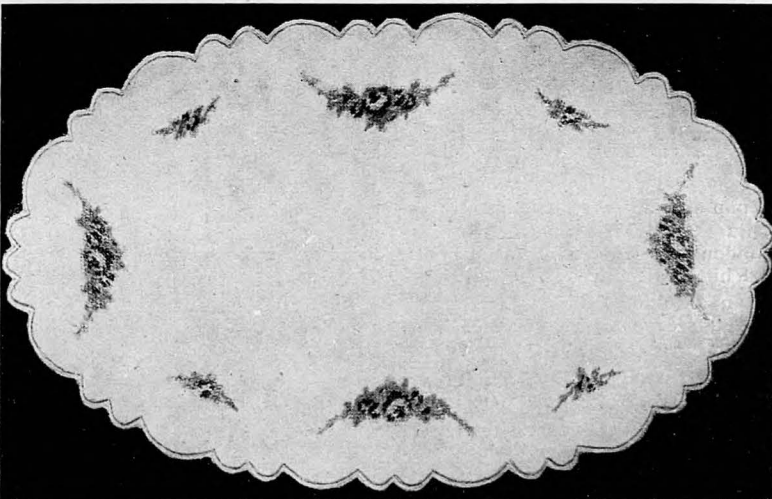
Én aztán végig is kolledáltam, de mindössze is 18 forintot tudtam kicsikarni...

Volt tehát összesen 95 forintunk s az iskolaszéki elnök így csinált számítást: kilencvenötben az öt találtatik tizenkilencszer... Tehát a harminc gyerekből tizenkilencet visz föl Budapestre!...

— Az lehetetlen! — hebegtem én...

Díszes ágyterítő. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám)

Ovális miliő. Részletes leírása kézimunkarovatunkban

— Mit hogy lehetetlen? Hát a kilencvenötben az öt nem tizenkilencszer találtatik?!...

— De igen, igen! De nekem harminc gyerekm van!...

— Az apád!...

— És mind jól tanul! Valamennyi!...

Az iskolaszéki elnök erre elkezdett sírni, ordítani és toporzékolni, mint-ha megveszekedett volna: nem tűröm, hogy a szívem megszakítsa! Menjen innét, vagy úgy kidobom, hogy a nyakát törő!...

Mentem a jegyzőhöz, de az már tudta, hogy miről van szó: magára zárta az ajtót. A pap meg befogta a két fülét...

Pfuh, még most is verejtékes leszek, ha végiggondolom!

— Csak hamar, hamar hát, — sürgettem az öreget — végezze már be tanító úr!

Elérkezett a vizsga napja és ott ült a hallgatóság sorában az elnök, a jegyző, meg a pap is...

— Kerékbe törjük, ha valami marhaságot csinál, — biztatott az elnök.

A történet nagyszerűen ment... A természetrajz is... A számtan, földrajz is... Egyötök jobban felelt, mint a másik...

Az elnök, a pap, meg a jegyző rémülten pislogtak...

Már csak a nyelvtan volt hátra, mikor megszólalt az elnök:

— Tanító úr! Szünetet adok! Bocssássa ki a gyerekeket!...

Megtörtént. Az elnök, a jegyző és a pap összedugták a fejüket. Tanácskoztak. Aztán odahívtak magukhoz: — Tanító úr! Nyelvtanból úgy kérdezz, hogy meg se tudjanak mukkanni!...

— Az lehetetlen! Azt nem teszem! Inkább lemondok az állásomról! Elmegyek fát vágni!...

— Jó! Hát majd a főtisztelendő úr kérdez!...

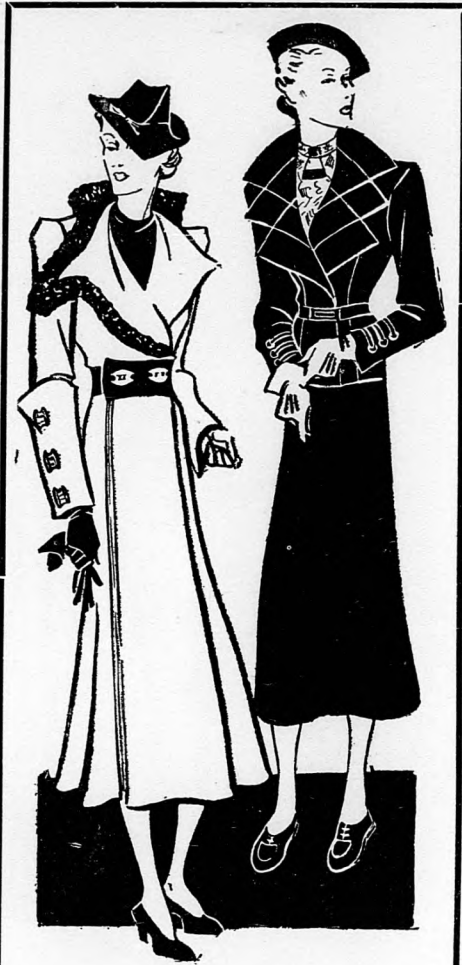
— Én???... Már mint hogy én???... Ha bolond volnék!!!

— Hát majd én kérdezek — mondotta a dühtől céklavörösen az elnök. — Szólítsa be a gyerekeket! Nem tudatok egyetlen feleletet sem adni, olyan kérdéseket adott. De közben majd felöklelt a szeméivel...

A pap sírt, a jegyző a fogát csikorogtatta. A szülők sóhajtoztak. És mindenki felém csóválta a fejét. Azt hittem, elsüllyedek...

Aztán az elnök kihirdette az eredményt, szégyentől és haragtól izzó arccal:

— Mivel nyelvtanból semmit se tudatok, ez alkalommal még elmarad a Lánchíd... De jövőre — ha Isten segít — — énekeljünk szépen — — aztán — — menjünk innét, — mert mindgyárt megszakad a szívem!...

Furcsa eset

Irta: Tamás-Thoméé József

...Hogy is kezdjem el a mesét, Nehogy még félreértenék...!?

...Hát úgy volt, hogy domboldalon, Egy kertes, nagy házban lakom. Van ott lakó, jó egynéhány, S köztük egy csodás, szőke lány. Az ablaka — pont — szembe volt, S ha rásütött a telehold, Nem t'om mitől, de — szakrament! A vérem mind szívemre ment...

(Titokban, tán megsúghatom: Nem volt függöny az ablakon...)

Amíg a hold lassan haladt A báránnyelűs ég alatt, Én, mint valami őrhelyen, Álmat virrasztám szüntelen, Meg ne riassza nesz, se zaj, Csak Őt ne érje semmi baj, Amíg a hajnal megjelent, S akkor az ő — pihenni ment...

(Igy szállt a bűvös nyár tova, Este nem mentem sehova...)

Bejött az ősz. Szél zokogott. Ott — becsukták az ablakot... S míg lassan rőt avar terült, Az ablakra függöny került. A tompaszínű fény alatt Suhanni láttam árnyakat: Álom volt... Inkább sejtelem... ...Én — odahagytam őrhelyem...

(Reggel figyeltem lépteit: Az útja éppen arra vitt...)

Hogy volt, hogy nem? de megesett, Mert, akkor, épp nagy hó esett, S hiába, be kell vallani, A hó, az csúszós valami. Talán már késő lehetett, A kislány — nagyon sietett, S a sarkon, milyen borzalom, Végigterült a szűz havon...

(Ember ilyenkor mit tegyen? ... Én is ott voltam hirtelen...)

...Felkaptam, mint egy pelyhet... Ó Hogy kacagott a kis bohó, S mint tündér libbert el, tova: «...Köszönöm, kedves bácsika...» S kezével csókot int felém... ...Ott túlnan várta egy legény... Azt hittem, minden összedül...

Én, — ittmaradtam, — egyedül...!

(Felülről ezüst hó szitált, Az ő csak állt — és — szalutált...)

Az akadály

Írta: Louis Arthur Cunningham

Fordította: Berend Miklósné

Gresham az oszlop árnyékából figyelte a lányt. Szinte hihetlen, hogy Tommy Elgar halva fekszik az Aranyparton ásott sírjában, míg ez a lány, aki megölte: nevet, flörtöl és táncol. Elringató zene, simogató fény, illatos virágerdő környezi. Gyengéd bókokat suttognak fülébe. És ő élvezi körülrajongott fiatalágát. Nem is gondol a halott Tommyra. Gyöngyöző kacagása belehasít a klub erkélyoszlopa mögött lesbenálló Marley Gresham fülébe. A lány John Nash-el évődik. Tűzpiros estélyi ruhát visel. Haja kékesfekete, szeme ibolyakék. Szendének és ártatlannak látszik. Pedig gonosz boszorkány. Gresham tudja, hogy elbolondította a fiatal Tommy Elgart. Megörjítette, azután eldobta. Tommy bánatában agyonitta magát. Öngyilkossági kísérlete

után Gresham karjában halt meg. Nos, Gresham megboszuszolja egyetlen barátját. Ő nem olyan lágyszívű, mint a fiatal, naív Tommy. Az Aranypart kalandor férfinépe fél kemény öklétől, biztosan találó revolverétől. Háta mögött „rabszolgahajcsárnak” hívják. Minden asszony engedelmes zsákmánya. Ő visszafizet Tommy elveszett fiatal életéért. Megalázza, összetöri ezt az angyalarcú, lelketlen boszorkányt. Azért fogadta el az öreg Denby ezredes meghívását, mert tudta, hogy Tommy legközelebbi szomszédja volt. Ezért jött Melfontha, Tommy egykori otthonába, hogy megismerhesse a szívtelen Shirley Breamert.

A fiatal Nash észrevette az oszlop mellett cigarettázó Greshamot. Bemutatta a lánynak. Azután visszament a táncterembe.

— Maga idegen itt, úgye? — kérdezte dallamos, lány hangon a lány.

— Szabadságon vagyok. Accraban dolgozom.

— Accraban? Ismerte Tommy Elgart?

— Lehetséges, hogy találkoztam vele — mondotta keményen Gresham. — Annyian megfordulnak arrafelé.

— Meghalt szegény — nézett le szép, fehér kezére a lány.

— Ó, igazán... Milyen szomorú eset... — mormolta udvarias részvétellel Gresham. Mi lenne, ha megmondaná, hogy testvéreként szerette

Tommyt. Tommy rajongó lágysága csudálatos ellentétben állt az ő acélkemény természetével. Hányszor kiverte a rumospoharat a kétségbeesett fiú kezéből. Hasztalan! A lány képe még az utolsó napon is ott állott, friss virággal díszítve, Tommy ágya mellett.

— Ha legközelebb hazamegyünk: megesküszünk — hajtogatta a züllésbefúló sötét hónapok előtt, a szerelmes, boldog Tommy. Azután a lány váratlanul, indokolatlan szélséyből szakítólevelet írt. A kétségbeesett Tommy nem lehetett visszatartani az öngyilkosságba torkoló ivástól.

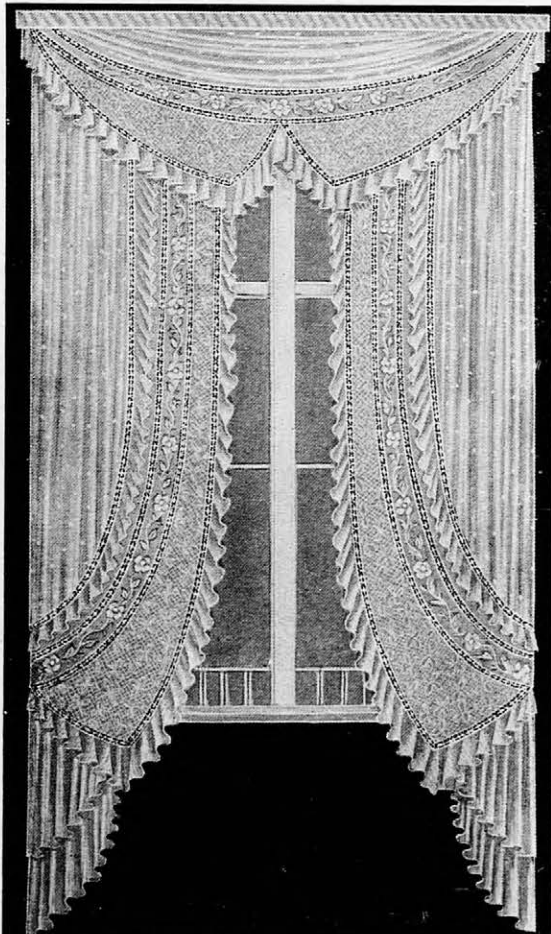
— Mire gondolt? — kérdezte a lány.

— A gyönyörű éjszakára — szakadt ki komor gondolataiból Gresham. Bizonyosan ilyen szép, teliholdas éjszakán

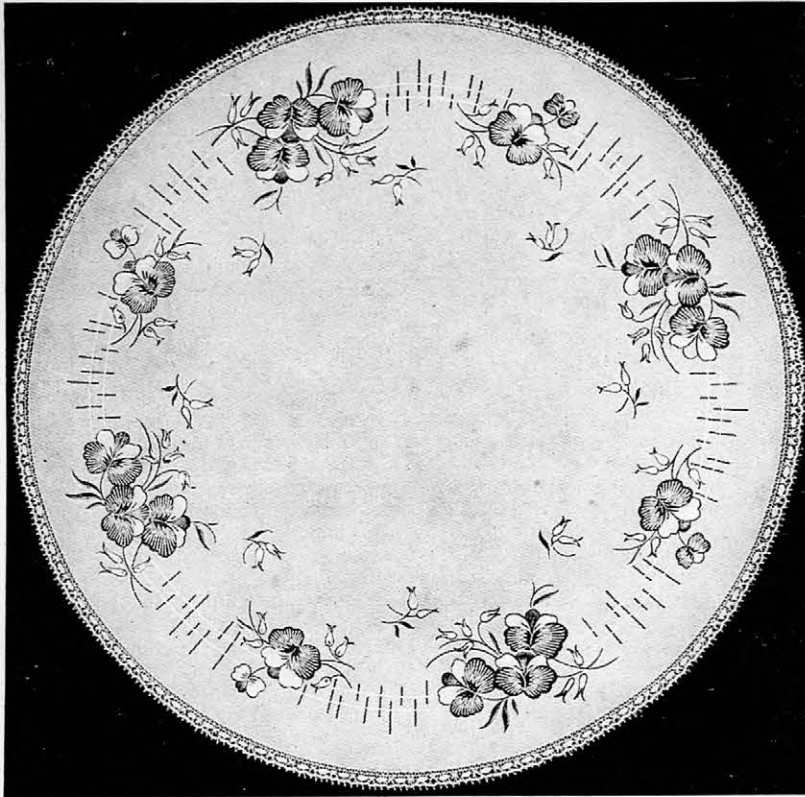
csókolta meg először a lányt Tommy. Vajjon minden férfit úgy bolondít ez az elvetemült teremtés, mint a szegény halott fiút? Ez a kedvenc sportja? Talán már őrá is szemet vetett? Gresham keskenyre szorította makacs, erőszakos száját. A durva rabszolgatartó, a csapodár asszonybolondító megbünteti, agyongyötri, eltapossa ezt a tündérszép, gonosz boszorkányt. Táncra kérte a lányt. És amíg hajlékony, sudár testét karjában tartotta, egyre arra gondolt: — Halott kedvesed kihűlő testét tartottam utoljára a karomban. De jéghideg szemem árulta el a lelkeben fészkelő szörnyű vádat. Kemény száját mosolyra kényszerítette.

— Kikocsizna velem holnap délután? Itt találkozhatnánk, a klubban.

— Szívesen — mondotta pilanatnyi habozás után a lány. Gresham másnap reggel Denby ezredessel lovagolt. Hogyan büntesse meg a lányt? — töprengett ügetés közben. Bolondítsa magába és dobja el, mint ahogy a lány eldobta Tommyt? Elég büntetés ez egy elpusztult, fiatal életért? Ez a lány nem halna bele a csalódásba, mint a szerencsétlen, szerelmes áldozat. Délben a hófehér ruhába öltözött lány a kluberkélyen várta. Napfényben még szebb volt, mint az esteli világítás mellett. Keskeny keze szelíden pihent Gresham vasszo-

Tüllfüggöny csipke- és himzés-diszítéssel. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (VI., Teréz-körút 6.)

Virághimzéssel díszített asztalterítőcske. Leírása kézimunkarovatunkban. Anyag beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkakolijában (VI., Teréz-körút 6.)

rítású markában. Szemét komoly, nyílt, pillantással a férfi tekintetébe kapcsolta. Gresham szíve akarata ellenére hevesebben vert. Csak nem esik ő is a csábító szirén hálójába? Ha megragadhatná a gömbölyű, hófehér nyakat, hogy kiszoríthassa a bűnös életet belőle. De mert egy nyári klub erkélyén a huszadik században a leghűségesebb barát sem hajthatja végre az igazságos büntető ítéletet, Gresham előzékenyen megkérdezte a lánytól:

— Bejönne villásreggelire?

Együtt villásreggeliztek, mintha Gresham nem lett volna Tommy Elgar legjobb barátja és Shirley Breamer nem lett volna Tommy hűtlen, szőszegő menyasszonya.

Az autóban alig beszéltek. Gresham a derűs napsütésben, amíg a kék tenger fodra felé vezette a kocsit, egyre a szörnyű napra gondolt, amikor a dzsungel mélyén, a miazmáktól mérgezett mocsárból kihúzták az öngyilkossá lett, fuldokló Tommyt.

— Elutazik holnap? — kérdezte hirtelen a lány.

— Igen, holnap, az éjféli vonattal.

— Sajnálom, hogy elmegy, — mondta halkan a lány. — Alig ismerjük egymást. Mégis többet jelentett számomra, mint ezek az emberek itt. Azt akarom, hogy ezt a tudatot elvigye magával.

— Meglátogathatom holnap este?

A lány habozott. Bizonyosan így, ugyanezekkel a szavakkal őrijtette meg a hiszékeny Tommyt. Most újra kezdi a hálójában prédára leső pók játékát.

— Meglátogathat, ha megígéri...

— Mit ígérjek meg, Shirley?

— Ó, ne ígérjen semmit. Maga szerencsére, olyan rideg és kökemény. Nem veszi komolyan az asszonyokat.

A férfi gonoszul nevetett. Úgy, hát a boszorkány előre figyelmezteti... Nem, ő nem veszi halálra komolyan a végzetes játékot, mint a puhaszívú Tommy. De talán... Holnap este megbüntetheti.

Visszavitte a lányt a nagy parktól körülövezett, fehér kastélyhoz, ahol lakott. Azután a klubba hajtattott, hogy John Nashel találkozzon. Útközben a lány szépsége kísértette. Most már megértette szegény Tommyt. De ő visszamegy az Aranypartra. Bár magával vihetné a megalázott, keserves kínban vergődő boszorkány emlékét.

Nash már várt rá. Elfogódottan kérdezte:

— Shirley Breamerrel autóztott?

— Igen. Vele, — felelte egykedvűen és minden hangsúly nélkül.

— Tetszik magának? — kérdezte Nash.

— Szép leány.

— Nem szeretnék tapintatlan lenni. De remélem, nem fogott tüzet, öreg fiú?

Gresham élesen ránézett a zavart, fiatal Nashre:

— Távrolról sem, fiacskám.

— Akkor jó! Mert Shirley... Ha véletlenül nem tudná... Shirley...

Gresham a kínos zavarral küzdő fiú vállára ejtette kezét:

— Tommy Elgar a legjobb barátom volt. Én húztam ki a mocsárból. A karom közt halt meg.

Nash meglepetve meredt Greshamre.

De hiszen akkor mindent tud!

— Mindent — szólt Gresham.

— Gyerünk be, fiam.

Nash szemelláthatólag megkönnyeb-
bülve követte barátját. Teát rendeltek. Nem beszéltek többet Shirleyről és Tom-
myról. A jó melfontiak, úgy látszik, lehe-
tőleg elkerülik ezt a kegyetlen botrány-
témát. De Gresham egyre a távollevő
lány fölött töprengett. Kitanult, kacér dé-
mont várt és fájdalmas, szemérmes szép-
ségű fiatal lányt talált. Talán éppen ha-
zug, ártatlan nőiségével csábítja el a
törbecsált férfiakat? Valamit nem értett
egészen. A lány arckifejezése tiszta és
nemes. Hogyan lehet mégis gonosz és ke-
gyetlen? Holnap, ha újra együtt lesz vele,
megfejtí a szép szfinx rejtélyét.

Másnap este a telihold hideg, bűbajos
fénykévét vetett a nagy, sötétlombú fák-
tól őrzött kertre. Gresham holdsugárban
fürdő rózsáligetben találta a lányt. A vizi-
lilomokat ringató tó partján ült, fehér
márványpadon. Vörös estélyi ruháját vi-
selte, bársonyos fehér nyaka kilágitott a
lángoló selyemből. Szeme titokzatos
drágakövéként csillogott. Szája alig hasadó
sebzett rózsabimbóhoz hasonlított, de
Gresham a dzsungel mérgezett orchideáira
gondolt, amíg a szépen metszett, szomorú
vonalba hajló szájra nézett.

— Nem is tudnék szebb környezetet el-
képzelní — ragadta meg a lány kezét
Gresham.

Az éji szellőben a túlnyílt, kivirult ró-
zsák sóhajtvá ringatództak. A rózsale-
velek halkan hullottak körülöttük.

— Itt töltöm majd el az életemet —
szólt halkan a lány. — Az ősi park magá-
nyos szépsége talán kárpótol azért, ami-
ről le kell mondanom.

Szomorú szája néma fájdalomba kövült.

— Miről kellene lemondania? — húzó-
dott a lány mellé Gresham.

— Nem érti, mire gondolok?

Persze, Tommy Elgarra gondol. Azt hi-
szí, hogy Nash vagy valaki más mindent
elmondott új imádójának. Ezek alatt a
bólgató fák alatt borult Tommy szerel-
mes, fiatal karjába a lány. Tommy bele-
pusztult az álnok ölelésbe. De ő elutazik
holnap. Önkéntelenül Vergílius verversora
jutott eszébe: „Cras ingens iterabimus
aequor.” Holnap a végtelen tengeren
utazunk.

Nem látja ezt a kertet soha többé. Az
éjszakai varázsliget legsudálatosabb vi-
rágát. Az asszonyok elhervadnak, mint
ahogy a virág elhervad. Édes illatot le-
helő virágjukban le kell szakítani őket.

És ha a másik férfi meg is halt a virág mézétől. Ő leszakítja a csábító virágot és nem hal bele a szívébe hasító tövis szúrásába.

Karjába ragadta a lányt. Megcsókolta. A lány lehunyta hosszúpillájú szemét. Most már multbamerült minden. Tommy emléke, a büntető bosszú, a baráti hűség. A lány kisiklott a férfi öleléséből.

— Nem lehet... Nem szabad — zokogta. — Szeretem — lihegte a férfi. — És csak ez a fontos kettőnk életében.

— Nem, nemcsak ez... Azt mondotta, hogy mindent tud felőlem...

— Többet tudok, mint hiszi, Shirley. De semmi sem fontos most már! Csak maga és én. És ez az utolsó éjszakánk.

— Tudom. Ezért engedtem meg, hogy eljőjön. Gyenge voltam. Másodszor életemben. Egyszer már gyenge voltam és egy szegény, fiatal, szerelmes fiú az életével fizetett a hiú ábrándért. Sohasem halott Tommy Elgar felől?

— Az első perctől fogva mindent tudtam Tommy és maga felől. De már nem bánok semmit. Szeretem... Szeretem...

— Szeret, mindenk dacára?

— Szeretem... Imádom... Bár a gyűlölet vezetett ide, magához. Elfelejtettem a gyűlöletet...

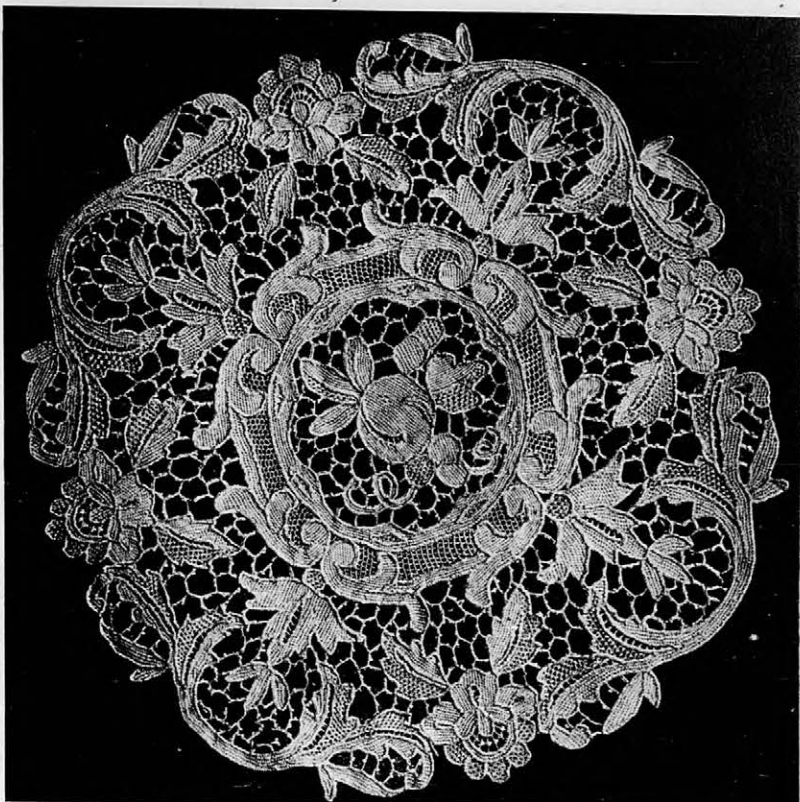
— Gyűlöl, amiért a kétségbeesésbe taszítottam Tommyt. Ne ítéljen el! Nem volt igaza, amikor gyűlölt engem — jadtul fel a lány. — Hiszen én akkor még semmit sem tudtam. Nem tehettem róla és kegyetlenül megfizettem én is... Gyermekeivel, titokban eljegyeztem magam. Szerettem Tommyt. Nem tudtam a végzetes méltalóról. Amikor nagykorú lettem: a gyámom megmondta. Nem mehettem hozzá feleségül. Apa, nővér, fivér... valamennyien gyógyíthatatlan örültek. Gyökerében rothadó, terhelt család. Nem köthettem házasságot. A szörnyű árnyék fenyegetően nehezedett frigyünkre. Szerettem és mégis szakítanom kellett. Az elháríthatatlan akadály elválasztott bennünket.

Gresham mélyen, felszabadultan lélegzett. Szeme csillogott. A rejtély megoldódott. A lány nem szívtelen, elvetemült boszorkány. Tommy... Tommy a szerencsétlen...

— Milyen boldog vagyok, hogy végre tisztán látom az igazságot. Kacér, kegyetlen nőnek tartottam. Megvettem és meg akartam büntetni. Pedig ahogy megláttam: az első perctől fogva, máris szerettem. Imádom, Shirley! Jöjjön hozzám feleségül. Utazzunk el holnap. Szegény Tommy! A legjobb barátja voltam és mégsem bíztam bennem. Nem tételeztem fel róla, hogy terhelt, elmebeteg családból származik. Bár gondolhattam volna... Ahogy összeroppant... Valami beteges akaratgyengeség volt abban, ahogy ivásra adta magát. Ilyen körülmények között persze, hogy nem köthetett vele házasságot. Mondja, drágám, Tommy egész családja szemlelileg elkorcsosult és terhelt volt, úgy-e?

A lány elfordította fejét. Halkan, reménytelenül hangzott a válasz az árnyékból, mintha nagyon messziről jönne:

— Nem az ő családja... Az enyém!...

Klűni csipketerítő, magyar klőpli csipke kivételben. Anyag beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (Budapest, VI. kerület, Teréz-körút 6. sz.)

TUDOMÁNYOS APRÓSÁGOK

Miért tisztít a szappan? — Mert „elektrizál”. Ezt a meglepő tudományos következtetést vonta le Chicagóban, az Amerikai Kémikusok Társulata, amiről szakszerű előadásban számoltak be. A kísérletezések azzal a tudománytalannak látszó problémával foglalkoztak, hogy mi az oka és alapja a szappan tisztító hatásának. A szappannak ilyen minőségben való használata már az ókorba nyúlik vissza, de ezt a jellemző és fontos tulajdonságát mind a mai napig nem dolgozták fel tudományosan. Igaz ugyan, hogy a különféle szappanokat különböző módon és különböző anyagok összekeverésével állítják elő, alapjában véve azonban minden szappangyártás ugyanarra a kémiai alapeljárásra vezethető vissza. A tudományos kutatás tehát megállapította, hogy minden szappanjátának van egy közös és teljesen egyező sajátsága, ami abban áll, hogy a legkülönbözőbb anyagreszcseket: a kormot, a port, a zsirt stb. „elektrizálja”, azaz villanyos energiával tölti meg és ily módon vonzza magához, azaz távolítja el, amit köznyelven a szappan tisztító hatásának nevezünk. Természetes, hogy ez az „elektrizálás” oly jelentéktelen, hogy észre se vehetjük.

Gyilkos csigák. — Nem csupán a ma olyan divatos bűnügyi regényekben, hanem a tudomány világában is felbukkannak olyan jelentéktelennek látszó tünetek és megfigyelések, amelyek az emberi társadalom ismeretlen, de annál veszedelmesebb ellenségeiről számolnak be. A múlt század végén dr. Bartsch zoológus tanulmányozta a Potomac-folyam és mellékfolyóinak csigáit és néhány jelentéktelen különbséget állapított meg a főfolyam és a mellékfolyók csigafajtái között. Ezt a különbséget a folyóvizek különbözőségével és azok keveredésével magyarázta. Ez az alapjában véve jelentéktelennek látszó megfigyelés és megállapítás adta meg a lehetőséget annak, hogy meginduljon a harc egy súlyos betegség ellen, amelyben a Kelet emberei közül körülbelül 200 millió szenved. Ezt a betegséget egy rovar, az úgynevezett vértető okozza, amely a bőrön keresztül beforakodik az ember véredényeibe. Japán tudósok megfigyelték, hogy ez a rovar fejlődésének egy idejét bizonyos fajtájú csigákban tölti el és hogy ezek a csigák csupán savtartalmú, tehát nem alkali-tartalmú vizekben képesek élni. Kézenfekvő lett tehát az eljárás, hogy a betegség fölött urrá lehessen a tudomány és az ember. A japán tudósok azoknak a folyóknak partjait, amelyekben a szobanförgő csigák éltek, behintették nagymennyiségű szétört mészkövel és ezzel az eljárással a folyóvizet alkali-tartalmúvá változtatták, szóval olyanná, amiben ezek a csigák képtelenek megélni és elpusztulnak. Így irtották ki ezt a veszedelmes csigafajtát, illetve a súlyos betegséget előidéző rovarokat. A negyven év előtti, jelentéktelennek és haszontalannak látszó tudományos megfigyelés ily módon tett szert rendkívüli fontosságú jelentőségre.

NEW-YORK

legjobb gazdaasszonya

«A háztartás?» — mondja Mai Fialatasszony enyhe megvetéssel, «a háztartás nem számít! Elintézem napi tíz perc alatt...» s gyorsan, mint ahogy a háztartást intézi, másra tereli a szót...

Miért?... Mert azt képzeli, hogy a háztartás kiment a divatból... Pedig nem ment ki. Divatos, csak más alakban, mint régen.

A pici lakás, melynek «összskomfortja» tulajdonképpen «összsűfolt-komfortot» jelent, más ápolást kíván, mint a régimódi nagylakás, melynek ebédlőjében harminc esküvői vendég hat teljes órát evett-ivott a fiatalok egészségére. De más is volt ez a menü, mint a mai! Lassúbb életmódhoz, nyugodtabb emberekhez, boldogabb korhoz mérték. «Végy öt pulár-mellet» olvassuk a régi főzőkönyvben s mosolyogva nézünk körül. A mai miniatűr-konyhácskában el se fér öt jólmegtermett pulár.

Annál több helye van azonban salátának, gyümölcsnek. Az ételek értékét rég nem ízük, hanem kalóriájuk szerint mérjük. De ez az újfajta értékelés is művészet.

Hogy milyen művészet, azt legjobban mutatja annak a hölgynek története, akit New-York legjobb gazdaasszonyának neveznek Amerikában s aki bebizonyította, hogy a gazdaasszonyság is tudomány.

Pedig az Új-Világban nem könnyű bizonyítani. Ott csak számokban hisznek. Nem csoda, hogy New-York város rádiója meglehetősen hűvösen fogadta azt a hölgyet, aki egy különös ajánlattal jelent meg a stúdióban. Ajánlotta, hogy egymaga elvezeti New-York valamennyi háztartását. Csak adjanak neki reggel egy órát a rádióban s úgy útra igazít minden háziasszonyt, hogy a legtapasztalatlanabbja is gyermekjátékékként fogja kezelni háztartását.

A rádió nagyjai összenéztek. «Próbáljuk meg a dologt» mondták, tudva, hogy az amerikai nagyvárosban, ahol csak a nagyon-gazdagok tarthatnak személyzetet, mennyi gondot okoz a dolgozó asszonyoknak — de a nem-dolgozóknak is — a háztartás.

A rádió elé ültették hát egy szép reggel hétkor Mrs. Gannont — így hívják a hölgyet, aki a rádiónak e felelősségteljes ajánlatot tette — s íme csoda történt. Alig hallgatott el a hölgy, megszólalt a stúdió telefonja. Megszólalt és el se hallgatott többé. Szózan és szózan kérték az elébb-beszélő hölgy tanácsát. Mit is tartalmazott a remek menü, melyet felolvasott? Mit mondott a kisgyerek táplálásáról, mit ajánl vacsorára cukorbetegnek, hogy hívják az üzletet, ahol a legjobb sonkát kapni, mi a neve a surolószernek, amelyről beszélt?... Valóságos ostromot folytattak a rádió ellen New-York gazdaasszonyai.

Mondanom sem kell, hogy erre azonnal szerződötték a tehetséges Mrs. Gannont, aki- nek ettől a naptól kezdve nemcsak hívei támadtak ezrivel, hanem ellenségei is. A mézárások, pékek, fűszeresek, sehogy se akartak belenyugodni abba, hogy kikutatják, hol kapható a legjobb, legolcsóbb árú, a néger szakácsnék, hogy naponta felolvassák a rádión a legújabb élelmiszerárakat. De New-York legjobb háziasszonya olyan szaktekin- tély lett hamarosan, hogy ellenségei is megjuhászodtak. Mrs. Gannon napi rádióóráját közkívánatra felőrálól egészórára kellett hosszabbítani. Ma ő kapja a legszebb rádió- fizetések egyikét. Póztája meghaladja a legnépszerűbb hollywoodi sztár póztáját. Mrs. Gannon heti húszezer levélben kérdezik, dicsérik hívei.

De mi is az az újítás, amellyel annyira megkönyvítette az amerikai háziasszony életét? Első a reggeli menü-tanács. A rádión reggel hét órakor pontosan bemondja Mrs. Gannon az egésznapos menüt. Konyhának, palotának egyaránt. Mint a jó tündér, e derék hölgy is elsősorban a sors mostohagyermekével, a szegényekkel foglalkozik, a másod- osztályú menüben a középosztályú háziasszonyával s csak végül a szegény-gazdag nővel, akinek féltucat háztartási alkalmazott ellátásáról is kell gondoskodnia. Az ő szá- mára vendégvacsorát, cocktail-party-menüt is tervez. De — ami a legpraktikusabb az egészben — minden menünek megmondja pontos receptjét, sőt a hozzávalók árát, legjobb beszerzési forrását, e forrás címét, telefonszámát, kerületek szerint. Gondoskodik a diabéteszesekről, a gyomorbetegségekről, a gyermekekről és aggokról. Hat- féle diétás-főzést mond be. Ugyancsak receptekkel. Nem feledkezik meg a maradékok- ról sem. Azoknak, akik tegnap az ő tanácsa szerint főztek ebédet, megmondja, miként használják fel a maradékokat.

Növekvő népszerűségével, e kitűnő hölgy munkája is roppantul felnövekedett. Ma már egész tisztikar áll rendelkezésére. Ez a tisztikar hajnali háromkor kezdi munkáját. Ilyen- kor mennek ki a nagy vásárcsarnokokba Mrs. Gannon emberei. Ilyenkor érkeznek ugyanis a vidéki élelmiszerállítók, hogy tejjel, vajjal, tojással lássák el a mammut- várost. Az árak is ilyenkor alakulnak ki. Mintegy hat óra reggelre kész a napi élelmi- szertájékoztató, amelyet a menük kapcsán a rádión olvass fel Mrs. Gannon.

Receptjei hamarosan oly kedveltek lettek, hogy felmerült egy nagy, ingyenes főzőiskola ötlete, a népszerű hölgy vezetése alatt.

Az iskolának az első hónapban tízezer tanítványa volt. Fiók-iskolákat kellett hát állítani, annál is inkább, mert New-York négernegyede, olasz negyede, ghettója mind hasonló iskoláért könyörgött. Kérésüket a város annál is szívesebben teljesítette, mert az ingyen-iskolák az ételek eladásával nemcsak eltartják magukat, hanem nyereséget is mutatnak. Ma ötvenezer nő látogatja Mrs. Gannon öt new-yorki főzőiskoláját, amelyeknek természetesen csak kormányzórúdját tartja a kezében, vagyis az ő rádió-felolvasásai szerint vezetik az iskolákat kitiűnő tanerők.

Természetesen, itt nemcsak főzni tanítanak, hanem megtanítják az egyszerű gazdasszonyt arra is, mi a kalória, mi a tápérték, melyik étel milyen vitamint, keményítőt vasat, természetes cukrot tartalmaz. Megtanítják, miként lehet az ételek romlását megakadályozni, mely zöldség egészséges nyersen, melyek csak főtten, mely ételekben lévő savak okoznak, rézedényekkel találkozáva, mérgezőst.

Vásárolni is megtanítják itt az asszonyokat. Miként lehet egy szempillantás alatt megállapítani a friss-e a tojás, a hús, a szárnyas — egyike a fő-tantárgyaknak. S ugyanilyen fontos az a száz apró fogás, mely lényegesen megkönnyíti a főzést azok számára, akik — mint az amerikai nők háromnegyedrészre — üzletből, irodából, gyárból szaladnak haza este vacsorát főzni.

New-York, a világ nemzeteinek olvasztóke-mencéje. Nem csoda, ha a new-yorki főző-iskolában nemcsak tanítóiktól, hanem egymástól is sokat tanulhatnak a nők.

Erre hamarosan rájött a tehetséges Mrs. Gannon. Úgy intézkedett hát, hogy a harlemi néger-szakácsné látogasson el az olasz-negyed, a híres Little Italy főzőiskolájába s mutassa meg ott, miként főzi a híres-fűszeres néger ételeket. Legközelebb viszont az olasz asszony főzzön spaghetti-t a négereknek. Majd mindkettőjüknek megmagyarázza az amerikai tanítónő, mért egészséges a nyers paradicsomlé s megismerteti őket azzal a százféle salátával, mely az amerikai konyha specialitása.

Igy keveredett a világ legnagyobb városának koszta. Az iskolák fennállásának második évében a statisztikusok büszkén mutatták ki, hogy a szegénynegyedekben ötven-százalékkal csökkent a gyomormérgezések száma s — hála a változatosabb táplálkozásnak — jóval több az egészséges gyerek.

Nem csoda ugyebár, hogy — ezek után — New-York legjobb háziasszonyának nevezik a tehetséges Mrs. Gannon-t.

Bácskay Magda

Az újkori matuzsálemek

A legújabb statisztikai adatok szerint, minden 100.000 férfi közül 21-nek, minden 100.000 nő közül pedig 31-nek van reménye arra, hogy be fojja tölteni a 100. életévét. Talán néhány példa jobban megvilágítja, hogy a valóságban mit jelent ez a szedületes, szinte matuzsálemi élettartam.

Livingstone, a világhírű Afrika-utazó, 1872-ben Makazembe-ben megismerkedett egy Pemberek nevű bennszülöttel, akiről kétséget kizáróan sikerült megállapítania, hogy az aggyastján beszélt és találkozott dr. Lacerda, Afrika-utazóval, aki pedig 1776-ban, — tehát 96 évvel korábban — járt azon a vidéken. Dr. Lacerda feljegyzéseiből azonban az is kiderült, hogy ennek a bennszülöttnek már 1776-ban 30 esztendő gyermekei voltak, tehát legalább 130 évesnek kellett lennie, amikor Livingstone megismerkedett vele.

1878-ban, Bogotában, az orvostudományi kongresszuson bemutatott egy Miguel Solis nevű férfit, akinek életkorát körülbelül 180 évre becsülték. A legöregebb emberek, akik tanúként szerepeltek, kijelentették, hogy már egész kisgyermekkorukban Miguel Solis kocsmáros, 160 esztendőnek számított, a további kutatások pedig egy 1712-ben kelt, franciskánus kolostor építésére szolgáló gyűjtő-íven megtalálták Solis névátírását. Az orvosok egyébként azt is igazolták, hogy Solis, aki pedig akkor már betöltötte a 180. életévét, mindennap nehéz kertimunkát végez.

Jean Frédéric de Waldeck gróf 1875 április 29-én halt meg és pe-

dig 109 éves, 1 hónapos és 14 napos korában. Az ő hosszú élete a régi francia királyság idejéből átnyúlt a harmadik köztársaság idejébe. Ifjúságában aprod volt Marie Antoinette francia királynő udvarában, aztán kíséretára lett az Afrika-utazó Levaillant-nak, a forradalom alatt Danton barátja volt, Napoleon alatt Itáliában és Egyiptomban harcolt, 1819-ben pedig résztvett egy mexikói expedícióban. 1837-ben könyvet írt kalandos életéről. 1863-ban pedig — amikor már majdnem 100 éves volt — művészi rajzokat készített. 1869-ben két festményével kellett fellépést, egyáltalán azonban egy párizsi és egy londoni tudós társaság tagjai közé választotta. Megérte még a poroszok bevonulását Párizs városába is.

A legújabb idők világhírű százévesei voltak: Morse, a nevérol elnevezett táviró feltalálója és J. C. Johnson, aki a portland-cement feltalálásával új korszakot nyitott az építkezésben.

A matuzsálemi életkor elérésében mindenesetre fontos szerepet játszik az egészséges életmód, de vannak úgynevezett atöröklesi esetek is. A bizonyíthatóan 160 éves korában elhalálozott norvég férfinak, Josef Surrington-nak jia szintén elérte legalább a 103. életévét. John Rowell, a 127 éves korában elhunyt angol családja visszavezethető a líres Thomas Parr, angol földművesig, aki 152 évet élt, tíz királynő uralkodását látta és egyetlen fiúgyermekét hagyott hátra, aki szintén nem adta alább 123 esztendőnél.

Asszonyfejek a XIX. századból

Asszonysors, régen

A vásár zsvajja elhúzódott messzire, s mint a lomhán terjeszkedő kőd, egyre több és több embert fogott át, szivott magához, amíg a messizi környék összes házai kiürültek, sőt még azon túl, minden épkézlab ember itt tolongott a sokadalomban. Szürkésfehér nagy gyapjú halmok emelkedtek, előtűnik alkudozó kalmárok zúgtak és pörlekedtek, mellettük fejkötős asszonynép tanakodott és sópánkodott, hogy tán háborúra készülnek már megint, mert hogy így fölverték a közönséges posztó árát. A tehének, ökrök néha elnyújtottan bögték a távolabbi térség széléről, kis malacok visongtak, pulykák, libák hangoskodtak versenyt a bárosok furcsán elferdített, éneklő szavaival.

Sátor, sátor mellett szorongott, s az emberek lassú menethen préselték előbbre magukat. Különösen a bábosok és laiconyhások körül gyűlt meg a tömeg, de míg amazoknál a fiatalabbja könyökölte és taszigálta egymást, addig emitt meglett emberek, meg asszonyságok szüresölték, szagolták a készülő pecsenye illatát. Sörös hordókat gurítottak, ilyenkor a tömeg szétvált, hogy aztán annál erősebben szoruljon ismét össze.

A boroshordókon nagy piros betűkkel állott az évszám: 1854. Egyik gazda a messzibb tanyáról, már jó mélyet pislanthatott a pohár fenekére, mert éppen most készülődik föl az asztal tetejére, hogy beszédet mondjon: — Emberek, polgártársaim, hogy mostan körülnéztem, túlsók német pofát láttam, hogy

a ragya verje meg őket, — meg mindennemű alkudozás is azon a kutya német nyelven esenkedik, azért is ajánlom...

De nem folytathatta, mert barátai lerángatták az asztalról és sugdosásukból a „spion“ név egyre jobban kiütöközött. De a szónoklásra fölszentelt asztal nem maradt üresen, lógó bajszú, dühös magyar ágaskodott rajta és vékonycsontu karjait az asszonyságok felé rázta:

— Jegyezzétek meg polgártársaim, amelyik asszony tisztos fejkötő nélkül szaladgál, avagy — uram bocsáss — francia módra nyírott hajjal mutatkozik az emberek előtt, az már el is adta az ördögnek mind a testit, mind a lelkét. Azért is ajánlom, hogy akinek a felesége, avagy leánya imígyen megfedelkezett magáról, verjen vagy ötvenet oda, ahol a leghúsozabb, amíg nem késő!

A férfiak nagy hangon helyeselték, az asszonyok vihogva sikongtak és meglazították magas főkötőjüket, tüntető kémozdulattal és önhitt mosollyal, mert hiszen ilyeszen hirdette, az ő becsületükhöz mindaddig nem férhet kétség, amíg hajukat szoros kontyba és letakartan, elrejtve hordják.

Az egyik bábos sátor előtt különösen meggyűlt a tömeg. A magasra halmozott méz és viasz szaga édes, emélyítő illattal töltötte meg a levegőt, s a polcokra kirakott mézesbábok, szívek, kardok és huszárok sok színben, csábosan ragyogtak. Az egyik faoszlopnak nekidőlvé fiatal lány álldogált, keze a nyakán függő klárisal játszadozott, de élénk, gyors pillantása egyre a nyúlalkó kezeket figyelte, nehogy tolvajlással megrövidítse valaki a vásár szépen induló nyereségét. Apja, szigorú arcú öreg, amíg az egyik kezével a visszajáró pénzt számolta a vevők kezébe, addig a másikkal már adogatta is boszorkányos ügyességgel inycsiklandozó portékáját. S hogy a tolongó tömeg egyre közelebb nyomult, bajusza alatt dörögve, többször odaszólt lányának:

— Eszter, légy résen! Eszter, vigyázz!

A szép, magas, barna lány csak néma szemvillanással válaszolt, egykedvű, hanyag tartása úgy mutatta, mintha semmi köze se lenne a sátorhoz, de szeme annál jobban vigyázta a kített árak érintetlenségét.

Az embertömeg lassan kúszott előbbre, a vásárlók egyre cserélődtek, csak egy legény állt már hosszú percek óta egy helyen a sátor előtt. A lökdösődéseket, mint a tengerbe dobott szikla, mereven tűrte és nem tudta levenni a szemét a lány aranybarna, oválisan metszett arcáról, mely a fehér főkötő alatt, úgy ragyogott elő, mint az egészség és tiszta asszonyság megtestesülése.

A lány megérezte a nézést és ráemelte szemét Jó Balázásra, aki erős, szép szál legény volt, és oly tiszta, gyermeki arccal és valami oly kedves csodálkozással nézte a lányt, hogy az akaratlanul elmosolyodott. A mosolyra feleletül tűz csapott ki a legény szeméből, úgy, hogy Eszter ijedten lehajtotta fejét és egész testében megreszketett.

A legény gyors elhatározással pénzt húzott ki lajblíja zsebéből, a legszebb szívet kikapta az árak tömegéből, s a lány kezébe nyomta. Az kicsit félrehajtotta a fejét, elmosolyo-

dott és visszánézett a férfia köszönetül.

De, hogy az öreg bábosnak éppen akkor egy lélegzetvételnél ideje volt, hát meglátta ezt a néma, gyors mozdulatot, a lányához ugrott, kikapta kezéből a szívet, a legényhez visszahajította és rikácsoló hangon kiáltotta:

— Az én lányomnak nem ad jobbálegény semminemű ajándékot. Lódulj innét, amíg jó dolgod van!

A legény szégyenülten nézett végig paraszti ruháján, de a lány segítségére sietett.

— Apám elfelejti, hogy már nincsenek jobbágyok, mindenki szabad ember, egyenlők vagyunk.

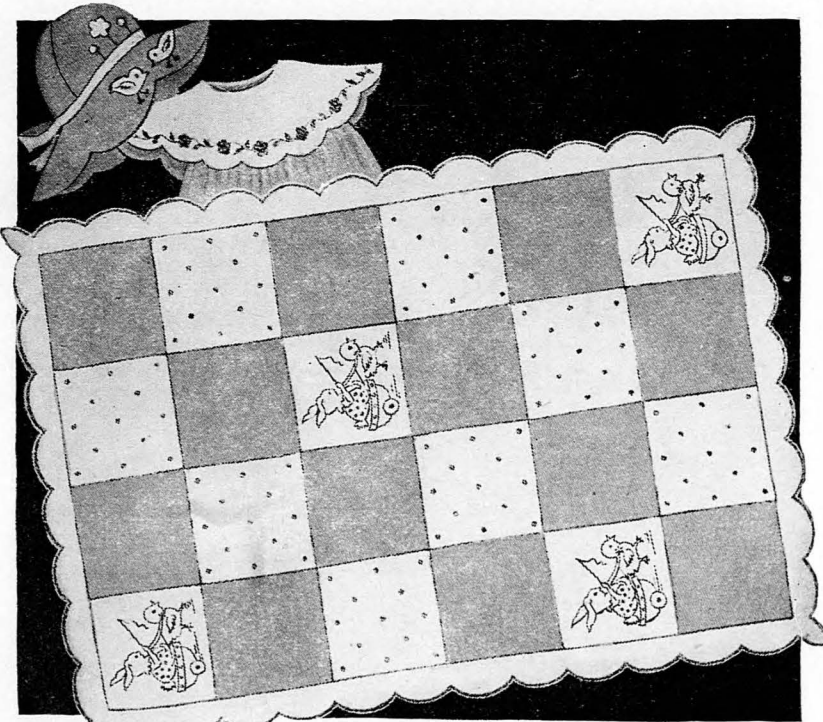
— Ha nem jobbágy, akkor szolgálégy, látom a ruháján, szoba ne merj vele állni, mert összetöröm minden csontot!

A lány szemében dac villant meg, de hallgatott.

Most, hogy a beszélgetés mindkettőjük figyelmét elterelte a portékáról, egy suhanc férközött a sátorhoz egyre közelebb, aztán egy gyors mozdulattal megrakta kabátja alját a szélre eső mézeskalács csomagocskákkal és éppen el akart osonni, mikor az öreg bábos nyakon ragadta és hangos szitkok közt cipelte a policáj felé. Eszter a legény mellé lépett:

— Ne törődjön az azzal, amit az apám mondott, ő már ilyen. De engem megtalálhat akár melyik délután a Derék-közön, csak kérdezze Esztert, a bábos lányát. Apám olyankor a boltjában van. A szívet visszaadhatja, emlékbe elteszem.

Igy ismerkedett meg egymással Láng Eszter, a bábos lánya, meg Jó Balázs a fiatal szolgálégy.

Gyermekkosci- vagy ágytakaró, hímzett kalap és ruhácskagallér. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Kézimunkaboltjában (Teréz-körút 6)

A legénynek nem sok idő adatott a látogatásra, meg udvarlásra, otthon szigorú ispán szem figyelte minden lépését, még vasárnapijának óráit is megolvasták. Így, mikor harmadszor beszélt a lánnyal, megkérdezte:

— Lennél a párom?

A lány igent bólintott.

— Apád ellenére is?

— Ő soha nem egyezne bele.

— Akkor szombat éjjel érted jövök, anyám már vár, nálunk majd megtartjuk a lagzit.

— És ha előbb tudja meg apám?

— Nem fogja megtudni!

— De ha mégis, — erősködött a lány.

— Nem adlak, — mondta erősen és keményen a legény, s a lány oltalomkeresően megbujt a mellén.

— Nem fogod szégyenleni, hogy bére-asszony leszel? — súgta, míg ajkával kedveskedően cirógatta a mellére bujt lány fényes haját.

— Melletted nem!

— Nehéz sora van ám a béreasszonynak, bár sok minden megváltozott, mióta bejött a törvény, mégis nehéz lesz neked a mi életünkhöz szokni. Meggondoltad?

A lány válaszképpen még szorosabban simult a legényhez.

Vasárnap, a hegyek alatt megbujt kis falusi templom vidáman integetett piros tornyával a kocsikon hangos nótaszóval elvonuló lakodalmasoknak. Az utcagyerekek a porban hentergőzve kapkodták egymás kezéből a széthajigált fonottkalács darabjait, a levegőben még bent úszott a kilótt pisztolyok puskapor szaga, s messziről még visszazengett a cigány muzsikája.

Az apró béresház nem győzte befogadni a vendégeket. Kint bográcsban főzték a pörköltet, bentről meg kiáradt a csirkék sült szaga. Néhány friss arcú béreasszony csigatésztát gyúrt a tyüklevesbe, s ingerkedően megringatták a derekukat, ha közelükbe lopóztak a legények. Egyik öregebb béres rájuk is kiáltott tréfás szóval:

— Nem virág az, hé, hogy úgy keringj körötte, mint a darázs, ha érzi a mézszagot! Az asszonyok felnevettek, a legények elszégyenkeztek.

Alkonyat felé, hogy a vacsora izes melegin átestek, megkezdődött a menyasszonytánc. Egymás kezéből kapkodták a legények a szép bábos lányt, aki piruló, kedves arcával és sokszínű szoknyájával bátran versenye kelhetett volna a legszebb mézeskalács remekkel.

Mikoron a legjavában folyt a tánc, urasági hajdúk törtettek be a táncolók közé. Elkapták a menyasszonyt, közrefogták vagy hatan és magukkal ragadták. Mire a mulató nép meglepetéséből magához tért, már kintjártak a kerítés tövében. Jó Balázs eszmélve ugrott utánuk és pusztá kézzel támadt a markos hajdúkra, de azok puskással leütötték. A többiek dermedten nézték, egy legény se mert kilépni a tömegből, csak akkor kezdtek el szilajon átközödni, mikor már messze jártak a hajdúk.

Jó Balázst bevitték a szobába, anyja sírva élesztgette. A szép férfiarcon hosszú, véres hasadás húzódtott, de még volt benne élet. A lány félig ájultan vonszolódott a katonák karján. A kastély bejáratánál talpraállították:

— Simítsd le a hajadat, igazítsd össze a ruhád, az uraság elé mégy bemutatkozásra — és összevették durván, hogy a lány rémülten könyörgő arcát látták. — Na, ne félj, csak az történik veled, ami évszázadok óta joga az uraságnak. Öv é

első asszonyi csók az ajkadról és az első pirulás. Na, indulj, semmi sírás, annál rosszabb! — és előre lökték, be az ajtón. Ott már az asszonycselédek várták és egy pompázó szoba közepén magára hagyták. Az óra megállás nélkül futott előre, a csillagok följöttek és lehanyatlottak, a hold széles ívben emelkedett és süllyedt, a harmat szállt, aztán csapkodva fénylett, s valahol a láthatár szélén egészen halványan derengeni kezdett az ég, amikor Láng Eszter testben és lélekben összetörve elhagyta a kastélyt.

A fák a tisztuló égbolt alatt sötéten fogták körül a komor épület elhúzózó szárnyait, a kavicsos út nyersen megnyikorogott, a reggeli köd és hideg dermedtre marták a lány megingzott testét.

Kezét mellén összekulcsolva, tétován előrebátolozott. Az út kanyarogva vitte tovább a sötétlombú fák alatt egészen addig, míg lába előtt fényes tószem ragyogott föl. Megállt. Szünyögök, muslicák hada csapott le csupasz karjára és lépésére a megriadt békák csobbanva zavarták föl a vizet.

A világozság egyre följebb szökött, lassan szétterült a fák lombjain, aztán megpihent a víz színén. Néhány madár ébredni kezdett.

Láng Eszter sokáig állt mozdulatlanul a parton és a vízbe bámolt. Aztán fölemelte kezét és végigsimított arcán, valami furcsa, tapogató mozdulattal, mintha azt kérdezte volna testétől, hogy amit előző órákban átélt, az valóság volt-e? Aztán megrázta szenvedélyesen fejét, úgy, hogy vastag hajfonatai kibomlottak:

— Nem gyalázatra, szerelemre akartam ma éjjel adni magamat — suttogta maga elé, aztán kezébe rejtette arcát és előre lépett egyet-kettőt. A víz hirtelen lehűzt, még sikoltott is, de a sűrű fák fölhúzták a hangot, keze néhányszor könyörgőve kinyúlott, aztán csak hab és bugyborék szaladt föl a víz színére. Pár pillanat és a tó ismét simán és nyugodtan nyújtózkodott a reggeli nap csókja elé. Messze pedig éberszót és életet hirdetően megszólalt a hajnali harangszó.

Jó Balázs reggel felé, hogy kint éledni kezdett az apró jószág és zsvajogva követelte az eleséget, — magához tért. Anyja állt mellette, hozzá hajolt, hogy fölfogja gyenge szavát.

— A törvény elé megyek — suttogta erőlködve —, az a jog már régen megszűnt, s a mi letiport hallgatásunknak is vége! Ezt nem hagyom!

— Jog? Ugyan fiam, ki törődik azzal? — mondta keserűen az anyja.

Jó Balázs nem hagyta magát és még ingerültebb lett a hangja:

— Hát én mégis a törvény elé megyek! Az igazság az én oldalamon van és a törvény azért törvény, hogy mindenki betartsa. A szolgálengy épp úgy, mint az uraság. Aki pedig megszegi a törvényt, az megérdemli a büntetést! A törvény elé megyek, hogy megkeressem igazamat!...

— Adjá Isten, hogy megtaláld, — sóhajtott a anyja és fájdalmas szeretettel nézte fia vergődését.

— Nem nyugszom addig, amíg elégtételt nem veszek! — dörögte Jó Balázs.

Olyan indulat volt benne, zihálva szedte a lélegzetet, a szörnyű elkeseredéstől a a szíve a torkában dobogott szorítón. Kint nyikorogtak a szekerek, zihálva hangos nógatással verték előbbre, a föld barna teste megadón hajolt a dolgos béreskéz alá, s a fölszabadított jobbágyok néma arccal túrtak és hallgattak.

A tó pedig titkát magába zárva aludt.

Nagy Méda

VERŐFÉNY

Írta: Hermann Bang
Fordította: K. Lányi Piroska

A portás rosszkedvűen bámult ki a szítáló esőbe.

— No, ma sem kapunk vendéget... sőt, ha ez így tart, még azok is megszöknek, akik itt vannak... — dörögte s visszatelepedett a háromlábú kerek székre. Unalmában tenyerét gyúrta, lábával vert ki valamilyen ismeretlen ritmust. Ott álltam mellette, lopva figyeltem markáns arcát. Tudtam, mire gondol: nizzai, svájci hotelekre, zöldelő hegyekre, fénylő gleccserekre, azürkék tengerre, suhanó autókra, finom, elegáns ladykre, kalandkereső démonokra... Itt egy hete csorog az eső. Feketék, lucskosak az utcák. Lehangoltak az emberek. A hotel hatalmas kapuján alig téved be valaki...

Kocsizörgés hallatszott. Már messziről megismertem a szálló fehér omnibuszát.

— Odanézzen, vendég jön... — szóltam.

A portás egy pillanat alatt mintha kicserélte volna magát: felugrott, feszes tartásba vágta magát. Símára igazította libériáját. Arcán semmi nyoma

az unalomnak. Újra merev, fegyelmezett lakájarc volt.

A kocsi megállt. Kinyílt az ajtaja. Hórihorgas, sovány férfi dugta ki zöldkalapos fejét. Kiugrott a kocsiból, előbb nagy óvatosan kiemelte ormótlán, sűrű esernyőjét, azután lesegített egy kicsi, szőke asszonykát.

Az asszonyka nem volt elegáns, ruhája három év előtti divat szerint készült. Szép sem volt, de szeme csillogott. Arcáról az öröm derűje aradt.

Egy percig tétovázva néztek egymásra, azután elszánt léptekkel megindultak felénk... A kocsi kiskockás, ócska vászonkoffert cipelt utánuk.

★

— Van kérem üres szoba? — kérdezte a férfi.

— Van, nagyságos uram!

— A magasabb emeleteken is van?

— Kérem, akár a manzardon is...

— Rendben van... úgy-e, drágám, az is meg fog felelni? — kérdezte az asszonykát, — ott legalább jó levegő van...

Az asszonyka nem felelt, csak bólintott. Látszott rajta, hogy már szeretne

odafenn lenni, nyakába borulni ennek a hórihorgas embernek, aki elhozta ide a pompába, ragyogásba...

— De ügyebár, az nem baj, hogy nekünk csak egy napra kell a szoba... holnap este már továbbutazunk... — kérdezősködött a férfi és bár nagyon neheze ére esett, mégis megkérdezte:

— És... és mennyibe kerül a szoba egy napra? — igyekezett csak úgy hanyagul odavetni a kérdést... de hangja mégis remegett egy kissé. Az asszonyka arca piros volt, szemét aggódva függesztette a portás arcára. Majd elfordult. Nagy őzikeseme végigsimogatta a biborszőnyegeket, a márványoszlopokat, a pálmákat, a halkan csobogó szökőkutat. Nagyon lélegzett, magábaszívta a pompa finom illatát. A hallban megszólalt a zene, halk, édeskés, mámorító... elegáns, illatos asszonyok, karcsú világfiak lejtették a divatos táncot, frakkos inasok a teát szervírozták...

A furcsa pár még mindig ott állt az előcsarnokban, a portás számolt...

— Öt korona, — mondta, — hozzá a szokásos járulékok...

A férfi habozott. Az asszonyka odasímult a karjához, szeme csupa kérés, rábeszélés...

A hórihorgas bemondta a nevét:

— Karl Jensen svéd tanító és felesége X-ből...

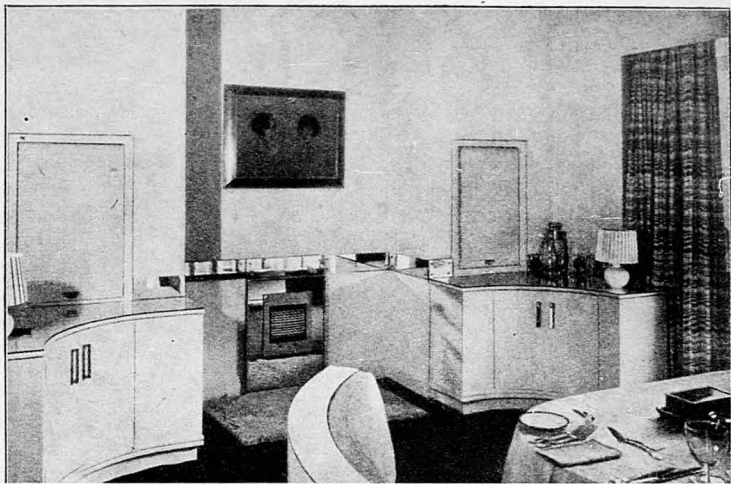
S már vitték is a kicsi, ósdi, kockás koffert felfelé a biborszőnyeges márványlépcsőn s ment utána, kart-karba öltve a hórihorgas tanító, kicsi, szőke feleségével.

Utánuk bámultam. Első fordulónál az asszonyka kihúzta kezét a férje karjából. Szökelve ment felfelé, minden lépésnél visszánézett az urára. A férfi utánairamodott. A következő fordulónál utólérte, esőkot váltottak... azután eltűntek a szemem elől... még sokáig felfelé néztem, valami vágyakozástéle

Menedékház az Alpesebben

Kisméretű szobák praktikus kihasználása

volt a szívemben, akkor jöttem rá, hogy azok a biborszőnyeges, fehér márványlépcsők... néha... ritkán... a mennyországba vezetnek...

★

Az eső zuhogott tovább. De ők kinyitották az ormótlan, szürke ernyőt, az alatt indultak el ketten. Távolról követtem őket.

A villamos-megállóhoz mentek. Pár percig tanakodtak, azután elindultak gyalog. Közben megálltak egyszer, a férfi térképet vett elő. Jobbra tértek, én balra indultam. Ugyanoda értünk, ahhoz a kőrákashoz, amely a legenda szerint Hamlet királyfi sírja...

Csorgott az eső. Ők összesímulva álltak a nagy esernyő alatt. Hallgattak, a szomorú mesére gondoltak, amely a kövekhez tapad, Ophéliára, nagy, fájdalmas szerelmekre, csalódásokra, talán a halálra is... Az asszonyka odahajította fejét a férfi vállára, két összefont kezük görcsösen tapadt egymásra... az asszonyka szemében könny csillogott...

★

Mégis csak kisütött a nap. Az asszonyka felhúzhatta égszínké kosztióját, a fodrosat, csipkését... az eljegyzésen is ezt viselte és Karl is felvette ünnepelő sötétkék ruháját, színes nyakkendőt kötött magas, álló gallérjához. Büszkén, méltóságteljesen jöttek le a lépcsőn. A vesztibülben megálltak:

-- Merre van kérem, az étterem?...
— kérdezte az asszony és mosolygott. Olyan volt a mosolya, mint egy szívből nőtt bűvös virág, amelyet király-

női bőkezűséggel eldobált mindenkinek, aki útjába került...

Letelepedtek egy asztal mellé. Az ablakon át rájuk sütött a nap. Összedugták a fejüket, az étlapot böngészték. Összenevettek. Szemük egymásba kapcsolódott.

Rendeltek. Bort is kértek. Lassan ettek, kortyonként ittak hozzá... takarékoskodtak az ingyenc falatokkal, mintha féltek volna, hogy az egész csak álom...

A zene unalmas, régi keringőt játszott. Odamentem a karmesterhez... s pár perc múlva már a „Szentivánéji álom” bűvös kísérő-zenét játszották...

Oroszy udv. cukrász dísztoritája, melyet az angol követségnek a Kamara Színházban megtartott műkedvelő estélyére készített

Ők ketten letették a kést, villát. Felémelték a poharat, remegett kezük, amint tartották. Felhajtották a csillogó italt, kiitták utolsó cseppig... komolyak voltak. A szerelem mélységes áhítata tükröződött rajtuk.

Felálltak, végigmentek a hallon. A zene kísérte őket. Elhaladtak a frakkos urak, ékszeres hölgyek között. Emelt fővel, mosolyogva mentek. Nem vették észre, hogy gúnyos tekintetek követik őket. Nem hallották a félig cinikus, félig szánakozó megjegyzéseket. Ki sem vették tisztán az arcokat, csak színes foltok mozogtak előttük... hiszen álomban éltek...

★

A nap még mindig sütött, felszárította a fényes csöppeket, sugarakat szórt Hamlet sírjára... de ők nem jönnek ki többet...

Csomagolnak.

Félőt... Előállt a fehér omnibusz. Már jönnek is. A szolga cipeli utánuk a kockás, ósdi koffert végig a márványlépcsőn, a biborszőnyegen, az elegáns hallon...

Elmennek mellettünk, az asszonyka rámmosolyog. Melegség támad szívemben...

A lépcsőről még egyszer visszafordul. Búcsúzik a pálmáktól, a biborszőnyeges halltól, a zsongó zenétől, az illattól, az úri pompától...

A férfi nem néz vissza. Siet, nem szabad lekésnie a vonatról.

Már a fehérfalú tantermet látja, ahol holnap reggel, pontosan nyolc órakor meg fogja kezdeni a tanítást...

AZ ASSZONY ÉS A FŐZŐKANÁL

«Az én házam az én váram», — mondja az angol példaszó. — Az én váram, ahol az élet ezernyi viszontagságai között menedéket és oltalmat talállok; az én váram, ahol engem senki sem háborgathat, ahol megtalálom a szelid családi örömeiket, a nyugalmat, a lélek harmóniáját, a pihenés bársonyos fészket. Olyan erődítmény az én házam, az én otthonom, amelyről viszszaütött gonosz támadás sűrű nyila, ahová nem hatol be a külvilág zsvaja, ahol enyhülést és vigaszt kapok kint szenvedett sebeimre. De hogy az én házam, az én otthonom ilyen vár legyen, ahhoz az asszony szorgos keze, tisztá lelke, lelkiismeretes munkája kell. Asszony nélkül nincs otthon, legfeljebb fődél, ahová behúzódok, vagy szállás, ahol olyan idegennem érzem magam, mint a vendégfogadóban.

Ha tehát az asszony a ház lelke, akkor az asszonyi kéz munkája teremti meg az otthon állandó egyensúlyát. Mióta pedig az ember kell, hogy maga gondoskodjék a testi szükségleteiről, az a nagyon okos munkamegosztás jött létre férfi és nő, férj és feleség között, hogy a férfi keresi és az asszony megőríti a kenyeret. Fejlettebb gazdasági kultúra mellett ez a kifejezés mindenestre képletesen értendő, de azt az ősi berendezkedést, hogy a férfi a kereső és az asszony a háztartást vezető fél, a kultúrának még oly rohamos haladása sem fogja felborítani. Sok mai asszony türelmetlenül lázong ez ellen a házi rend ellen, mert a női hivatás alábecsülését, a női munka másodrendűségét látja benne. Vajjon így van-e? Vajjon a főzőkanál csakugyan a nők alárendelt családi szerepének jelképe-e?

Érdeemes e kérdéssel behatóan foglalkozni. A főzőkanalat valamikor a kőkorszakban, a primitív életmód parancsolta az asszony kezébe, — ez igaz, hiszen a vadászó, halászó férj egész nap kemény küzdelmet kellett, hogy folytasson a zsákmányért, az eleséért és fáradtan, meghajszoltan, elcsigázva tért haza. A fagallyakból összerótt vagy földalatti lakást az otthonmaradt asszony gondozta, ő készítette el a férj ebédjét, ő nevelte gyermekeit. Később,

mikor a termelési eszközök tökéletesebbé a napi élelem megszerzését könnyebbé tette, a férj talán több szabad idővel rendelkezett, de viszont a háztartás egyre komplikáltabbá vált, a gyermekek nevelése is nagyobb gondot követelt. A feleség dolga tehát nem hogy kevesbedett volna, hanem még sokoldalúbb lett. Ki merné azt mondani, hogy a mestani, végtelenül megnehezült gazdasági viszonyok közt az asszony munkáját nélkülözheti a férfi, tartozék bár a jómódú középosztály legfelső rétegéhez? Nézzetek csak szét a háztartásokban: ahol maga a feleség nem tartja kezében a kis gazdaságot, ahol felelőtlen alkalmazottakra bízta az éléskamra szükségleteinek beszerzését, a lakás karbantartását, a gyermekek nevelését, vajjon megtalálják-e ott azt a nemes, benső összhangot, amely nélkül a házasság és a családi élet üres, rideg kényszer-együttéléssé fonnyad össze? És nézzetek csak körül azokban a háztartásokban, ahol az asszony keze ott van minden kicsiségen, ahol a konyha és a szalon egyformán hirdeti a női munka diadalát. Milyen szívesen tér ilyen otthonba a férj, s milyen tisztá erkölcsiség hatja át az ilyen otthonot.

Igenis, szimbólum a főzőkanál. Hiába gúnyolódna az ultramodernek, hogy alantas szerepkört szán az asszonyoknak az a férfi, aki a gyomrát többre tartja mindennél és konyhai munkára szorítja. A főzőkanál többet jelent ennél. Jelenti a nő állandó jelenlétét, otthonná avatja a lakást, lelket visz az élettelen butorokba, érzeti az asszony feleség-voltát és családanyasá-

gát, szóval: erkölcsi erővel tölti meg a házat. A dolgozó nő mindig rendkívüli megbecsülést élvez a férfi részéről. Csak meg kell hallgatni, hogyan beszélnek a férfiak maguk között az asszonyaikról. Az egyik a főztjét dícséri, a másik a háziasságát, a harmadik a gyermeknevelési módszerét, a negyedik a kézimunkában való ügyességét, mert ezek a tulajdonságok első sorban női erények és a férfi csak másodszorban hódol azoknak az erényeknek, amelyekkel, úgy-ahogy maga is rendelkezik. A szorgalmas, házában rendet tartó asszony tekintélye előtt meghajlik a férj, meghajlik a gyermek és meghajlik a cselédség. A házat elhanyagoló, gazdasági teendőit lenéző asszony rendszerint ott veszi el a csatát, ahol győzni akart: a családjánál, de elveszti a külvilág előtt is, mert hol számíthat megbecsülésre az, aki a házatáját sem becsüli annyira, hogy rendben tartaná.

Távol áll persze tőlünk, hogy a főzőkanál kizárólagosságát hirdessük. Nem ismeri a női lélek struktúráját, az asszonyi idegrendszer finom útjait, aki a háztartási, gazdasági, gyermekgondozó és fegyelmező munkán kívül egyéb hivatást nem szán az asszonyoknak. Vannak olyan területei az emberi szellemnek, amelyeken a nők rendkívüli fogékonysággal, találékonysággal és sok-sok képességgel tűnnek ki. Az iparművészet terén mindenütt vezetnek a nők, akiknek aprólékosan gondos, csipkeszerű munkájával gyakran a legügyesebb férfi sem vetélkedhetik. A zene művelése, az irodalom termékeinek értékelése és élvezése, az élet szépségeinek megérezése, a nemesebb emberi törekvések megértése a női szellem, a női lélek sugarain keresztül mennyivel intenzívebb, mint a férfiak nagy tömegénél! A főzőkanál, mint szimbólum, nem ellensége a könyvnek, a tudásnak, nagyon szépen és békecségesen megférnek egymás mellett. Az élet szép ajándékaiért nem is képes igazán lelkesedni az a nő, aki még az otthonában sem tud rendet, nyugalmat és szépséget teremteni. Ime, ez a tanulság rejlik a főzőkanál nem megvetendő, szép szimbóluma mögött.

Milyen volt a spanyol asszony

Hogy milyen ma — igazán nem tudom. Hogy milyen volt a spanyol asszony? Ha egy szóval kellene rá felelnem, azt mondanám: fekete. Fekete a haja, fekete a szeme, fekete az arcbőre. És rendszerint fekete az is, amit magán visel: fekete a ruhája, a kalapja, vagy a kalapot helyettesítő fátyola. Ez különben, amit itt az asszonyokról mondtam, szóról-szóra megismételhető akkor is, ha a férfiakról beszélünk. A férfiak is feketék, fekete a hajuk, a szemük, az arcbőrük. Ami pedig a ruhát illeti, még határozottabb szabályként lehetne föllátni azt, hogy a férfiak kivétel nélkül és állandóan fekete színekbe öltöznek. Nem emlékszem rá, hogy egyetlenegy olyan spanyol férfival találkoztam valaha, aki világos ruhát viselt magán. Úgy látszik, ez nemzeti szokás és nemzeti ízlés volt, mert minél kisebb városba érkeztünk és minél alacsonyabb néposztálynak a szokásait vizsgáljuk, annál általánosabb szabályként mutatkozik a fekete színeknek a kedvelése. Mi ennek a magyarázata? Ösztönszerű érzése annak, hogy a világos színek keretében karikatúraszerű túlzással érvényesülnének azok a feketeségek, amelyekkel a természet elhalmozta őket, míg a sötét öltözet tompítja és mérsékli a fekete haj és a fekete

bőr hatását? Lehet. Akárhogy van azonban, akármilyen magyarázza meg ezt az ízlést és ezt a szokást, a fekete ruházatoknak ez a túltengése nagyon kényelmetlen és terhes divat lehet abban az országban, ahol még ős derekai is negyvenégy fokos hőség fogadja az embert. Az asszonyokat kétségtelenül érdekessé teszi ez a sok feketeség. Erre, mifelénk, csak ritkán és kivételesen lehet látni azt a fekete hajszínt, amelyik ott általánosan jellemző. Az a haj, amit minálunk feketének mondanak, önáluk, a kékesen fekete, vagy egy egészen tónusban koromszínű hajak mellett gesztenyebarnának látszanék. A szemök szép vágású, hatalmas, nagy mandulaszem. Hosszú szempilláik alatt a tekintetükben van valami álmatag bágyadság, ami, ha valami, vagy valaki fölébressztette az érdeklődésüket, a szembogarak mélyén föl villanó tüzekről intenzív és nyugtalan életre elevenedik. A bőrük szinte sötét olajbarna. Ebben a keretben az ember nagyon pirosnak látja a szájukat és nagyon fehérnek a fogukat. A szájak pírja pedig sokkal több esetben valódi, mint erre mifelénk, mert a spanyol nők között aránylag elég kevés szépíti magát festékekkel. (Ami annál meglepőbb, mert Spanyolországban közel kilencszázéves mór megszállás után nagyon meggyökereszkedtek a keleti szokások. A keleti nők pedig mindig nagyon is merészen festették magukat.) Ezzel szemben erősen használják a púdert. És pedig nem azt a sárga, vagy barna púdert, amelyik legjobban illenék az arcuk színéhez és amelyik szinte észrevétlenül eloszolva, a legdiszkrétebb módon tüntetné el az arcuk zsírosságát. Hanem a legfehérebb rizsport kenik jó vastagon az arcukra, elarulván ezzel azt a vágyukat, hogy amíg — legalább a legutolsó években — a mi asszonyaink keresték a sikket, hogy a nyári

nyaralás alatt minél jobban lesüljenek, ők akkor lennének boldogok, ha olyan fehérek lehetnének, mint a tüdőbeteg Grätchenek. Természetesen ez nem sikerül nekik, a púder fehér pikkelyei alól átüt a bőrük barnasága és ez furcsa és groteszk külsőt ad nekik. Olyanok mindig, mintha állandóan hámlának arcukról a bőr. Ilyen furcsa az ízlés. Ők azt hiszik, hogy ez szebb, mint a tisztára mosott arc egészséges aranybarna színe. A természet rendszerint nagyon jó. Pedig nem soványak.

A jól nevelt pesti divatárusok azt mondanák róluk: «Egy kicsit erősek.» Én, aki nem vagyok ilyen jól nevelt, mint a pesti divatkereskedők és jobban tudok magyarul, mint ők, nem cserélem föl azokat a fogalmakat, amelyeknek a megjelölésére külön-külön igen rendes és jó magyar szavakkal rendelkezünk, ezért ezt mondom: «Egy kicsit kövérek.» Talán helyesebb és pontosabb meghatározás volna, ha így mondanám: a fiatalok egy kicsit kövérek, az öregek pedig nagyon elhízottak. Ez azonban nem árt meg a szépségüknek. A fiatalok szépségének tudniillik. Az öregek pedig olyan nagyon, olyan ijesztően csúnyák, hogy nekik megéppenséggel nagyon mindegy, hogy többet vagy kevesebbet nyomnak-e vagy húsz kilóval. Spanyolországban nem hiszem, hogy

megértenék azt a mondást, amelyik, hála a mi fajtánk tartósságának, nagyon jól beválik Magyarországon: «Nézd meg az anyját, vedd el a lányát.» Én legalább, ha Spanyolországban megnézném az anyját, sohasem venném el a lányát. A spanyolfajta karakteréhez tartozik az arcéleknek és az arcvonásoknak erős határozottsága. A sasorrok, a határozott állak, a magas homlokok, a dús szemöldök azonban csak a fiatal arc üde bájához illenek. Amint öreg asszony lesz a fiatal leányból (ami itten ezzel a könnyen hervadó délvidéki fajtával rendszerint hihetetlen gyorsan megtörténik,) a finom metszésű orrocaska átformálódik horgas ugorkává, a határozott vonalú áll vasorrúbába állává, a dús, íves szemöldök szőrös pamacsá. És ami a legrettenetesebb: mi lesz abból a szemmel alig látható gyöngye pihéből, amelyik olyan bájosan hamvassá teszi a fiatal spanyol nők arcát? Ebből a pihéből bajusz lesz és szakáll: Spanyolországban minden öreg, sőt minden öregedő nőnek a sorsa ez. Sevillában egyszer annak a szállodának a vendéglőjében, ahol laktam, mindjárt az első ebédnél a szemembe ötlött egy nagyon csinos fiatal leány, aki az apjával együtt foglalta el a helyét az egyik közeli asztalnál. Királynői alakja volt, pompás feje, büszke, dacos és határozott föllépése. Megvallom, sűrűn pislogtam át az asztalához és örültem, ha a gyanutlan apa háta mögött elfoghattam egy-egy tekintetét. Egyszerre azonban jött a mama elhívva, horgas ugorka-orr, vasorrúbába állal, szőrös pamacs szemöldökkel, bajusszal, szakállal. Fogtam a székemet és megfordítottam, nem tudtam többé erre az asztalra ránézni. Mert a vénasszony csúnyasága megmutatta nekem, milyen lesz húsz év múlva a fiatal. **B. J.**

HÁZASSÁG

az ősi Babylonban

Isten azért küldött

Sose voltam olyan, mint a többi ember
Tele voltam mindig könnyel, szeretettel.

Én úgy jártam-keltem, nesztelenül,
halkan,

Lelkem titkos szavát mindig
meghallgattam.

Lehetett valaki nálamnál felényi,
Embertársamat én nem tudtam lenézni.

Koldus-szegényekhez mindig lehajoltam,
Ha mást nem, a szívem köztük
szétoztottam.

Egy sírót nem tudtam közömbösen
nézni,

Lelkem melegéből mindig adtam néki.
Engem a szeretet folyton hajtott, űzött.

Hogy mást vigasztaljak, Isten azért
küldött.

Jasi Kiss Zsigmond

A babyloniai és assyr ékirásos emlékek alapján ma már teljes megvilágításban áll ennek az ősi és egészen kipusztult népnek családi élete. A híres Hammurabi-törvények teljesen és szabatosan körülírják az összes jogokat és kötelességeket.

A házasság érvényességének alapvető feltétele a házassági szerződés volt. Ezt a szerződést a házaspár szülei kötötték meg. Ezekben határozták meg a hozomány nagyságát is. A házasság tehát úgynevezett *vétel-házasság* volt, akárcsak a régi izraelitáknál, görögöknél és araboknál.

Nagyon szigorúan, halállal büntették a házasságtörést. Lényeges különbséget tettek azonban, hogy valaki a házasságtörést anyagi kényszerüsből, vagy pedig rosszaságból követte-e el. A házasság az egynejlőség rendszerén alapult, azonban a törvény kivételt is ismert, amennyiben megengedte a férjnek a — mellékfeleség tartását. Ha valamelyik házasság gyermektelen maradt, akkor a férjnek jogában állott a házába mellékfeleséget vinni, de ez a mellékfeleség a törvényes feleséggel nem lehetett egyenrangú. Ha aztán ezzel a mellékfeleséggel is baj volt, akkor újabb mellékfeleséget hozhatott a házba a férj. A házasság azonban mégis az egynejlőség rendszerén alapult, úgy azonban, hogy némelyik férjnek az egyetlen törvényes felesége mellett tíz mellékfelesége is lehetett.

A házasságot bizonyos, a törvény által korlátozott esetekben föl is lehetett bontani. De a törvény részletesen gondoskodott arról, hogy a nő anyagi helyzetét a házassági elválás esetében biztosítsa. Hammurabi törvénykönyve azonban az asszony jogát mindig megvédte: „Ha valaki megnősül és feleségét betegség éri és a férj azután más asszonyt szándékozik venni: feleségét, akit betegség ért, ne taszítsa el; de ha az asszony nem akar férje házában maradni, akkor adassék vissza hozománya, melyet szülői házából hozott magával és menjen.“

A babyloniaiak egyébként arra törekedtek, hogy minden ifjú minél korábban megnősüljön és nagy gondot fordítottak a gyermeknevelésre. Az elemi oktatáshoz tartozott az írás-olvasás megtanulása és nyelvtani gyakorlatok. Rendszeresen tanították a rajzot és a mintázást is. Azután következett a mennyiségtan, a mértan és a csillagászat. Nagy súlyt fektettek a testgyakorlatokra is. Az iskolák két csoportra oszlottak. Az egyik csoportba tartoztak azok, amelyek tisztán gyakorlati, üzleti célokat szolgáltak, a másikba pedig azok, amelyek vallásos és tudományos kiképzésben részesítették az ifjakat.

A fiú, aki atyját sértette meg és a feleség, aki az ura ellen vétkezett, rabszolgának volt eladható. Adósságok törlesztése céljából is eladhatták a feleséget és a gyermeket, de csak bizonyos meghatározott időre.

Szóval az ősi Babylonban is jobb dolga volt a férjnek, mint a feleségnek. Ha a férjzett nő, férjhezmenetele után, meglehetősen független helyzetet foglalt is el, azért mégis alaposan meg voltak nyírbálva a jogai. Képzelnék el azonban, hogy milyen lett volna a férfiak és főként a férjek helyzete, ha Hammurabi, a nagy törvényhozó, véletlenül — asszonyoknak születik. Azt hisszük, Babylon akkor még hamarabb elpusztult volna a föld színéről és még csak ékirásos emlékek sem maradtak volna reánk.

J. 91039

J. 91040

J. 91041

J. 91042

J. 91039/40. Elegáns koratavaszi ruha kabáttal délutánra. A kabát (J. 91039) kék gyapjúszorszettből készül és ugyanolyan, de sötétebb színű bársonyanyagból készült ruhához (J. 91040) hordható. Mindkét modell gazdagon van díszítve a rávarrott zsinórmintákkal, mely az ujjakat is befödi. A ruha nyakkivágását fehér csokor tartja. Széles deréköv. Anyagszükséglet: a kabáthoz 3 m,

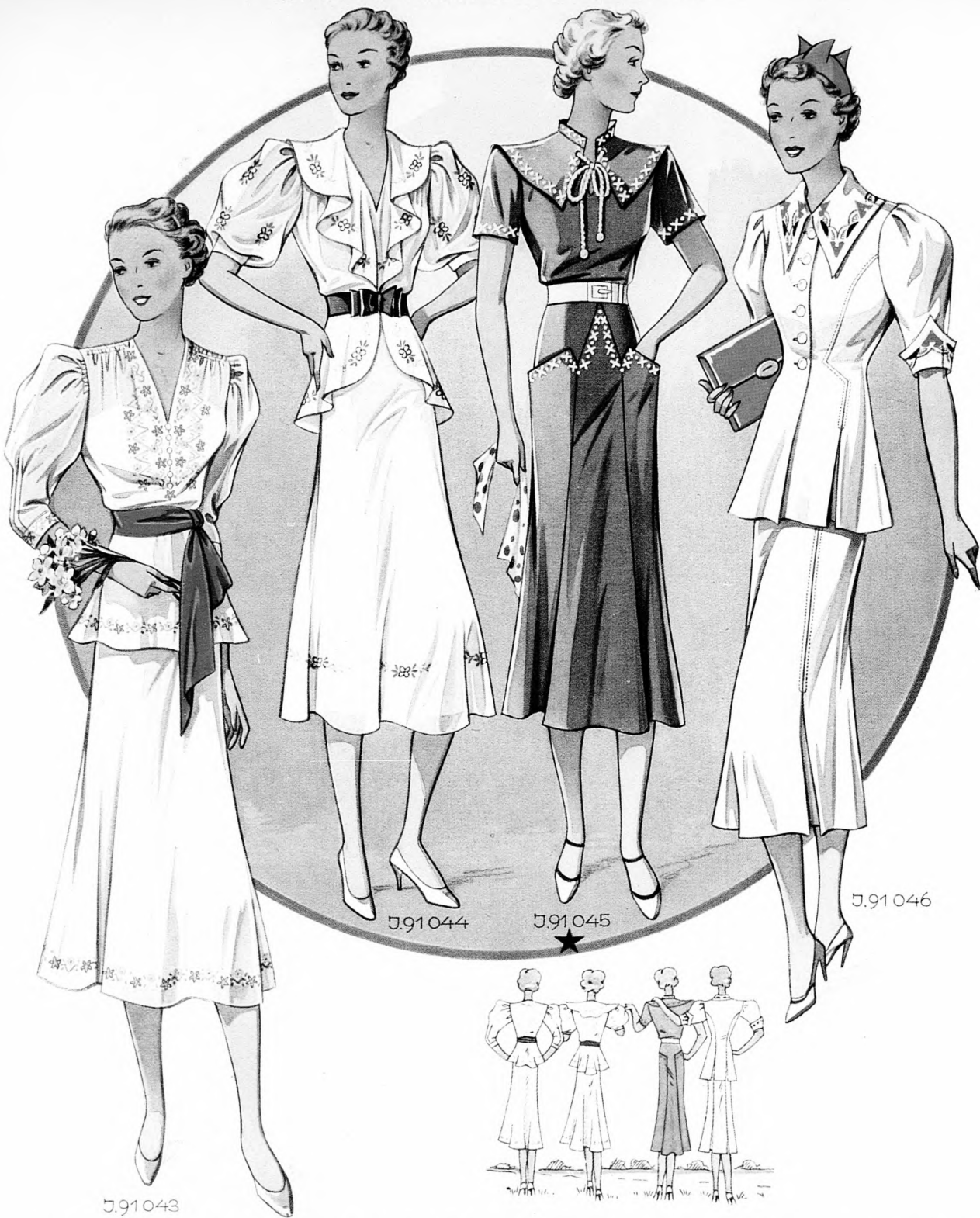
a ruhához 2,45 m, mindkettő 130 cm széles anyagból.

J. 91041. Csinos tavaszi délutáni ruha. A ruha anyaga mintázott homályos krepp. A sűrűn hűtött betét és az ujjak fodra, valamint az öv matt ciklámen színű kreppből készül. A glonk's blúz hátul hosszabb, divatos formájú. Anyagszükséglet: 4,10 m mintázott, 0,75 m ciklámen színű, mindkettő 95 cm széles anyagból.

J. 91042. Délutáni ruha mintázott marokénból. Fehér organdiból készült fodros gallér fiatalos jelentőséget kölcsönöz a ruhának. A pufos ujjakat két részre osztja a közepén alkalmazandó húzás. A ruha anyagából készül az öv, mely elől nagy csokorban végződik. Anyagszükséglet: 4,70 m mintázott, 0,60 m organdi, mindkettő 95 cm széles anyagból.

A szabásminták a megrendeléstől számított 8 nap múlva szállíthatók. Megrendelés vissza nem vonható.

Minden ruha szabásmintája kiadóhivatalunkban kapható P 2.40 előzetes beküldése ellenében. Kosztüm szabásmintája P 4.80

J. 91043. Fehér nyári ruha, voile anyagból, fiatal lányok részére. Színes virághímzés díszíti a blúzt és az aljat is. Piros selyemöv emeli a ruhát. Anyagszükséglet: 3,65 m 1 m széles anyagból.

J. 91044. Nyári ruha fehér voileből. A modern szabású hosszabbított blúz elől lekerekített, hátul hosszabb gloknis részben végződik. A gallér hullámosan fodros és a derekóvíg ér. Kék öv bársonyhól készül, mely elől k's csokorban zárul.

Harangszabású alj. A ruhát hímzett színes virágok díszítik. Anyagszükséglet: 4 m, 110 cm széles anyagból.

J. 91045. Kék vászon nyári ruha fiatal hölgyek számára. Széles, a nyakkivágásnál feálló keskeny gallér, melyet fehér fonott zsinór tart össze. Fehér öv és kereszt-hímzések díszítik a ruhát. Gloknis alj, rövid ujjak. Anyagszükséglet: 4,30 m, 80 cm széles anyagból.

J. 91046. Csinos kosztümstílusban készült nyári ruha gyűrhetetlen vászonból. A ruha díszét a kihajtott gallér s a vállban puños rövid ujjak visszahajtott kézelőjén látható piros és kék anyaggal készült st'lhímzések képezik. Úgy a kabát, valamint az alj szabásrészei alul berakásban végződnek, s ezáltal kellő hővéget adnak a ruhának. Anyagszükséglet: 3,85 m, 120 cm széles anyagból.

A szabásminták a megrendeléstől számított 8 nap múlva szállíthatók. Megrendelés vissza nem vonható.

Minden ruha szabásmintája kiadóhivatalunkban kapható P 2.40 előzetes beküldése ellenében. Kosztüm szabásmintája P 4.80

J. 91091

J. 91093

J. 91092

J. 91095

J. 91094

J. 91091. Ezüstmintás, feketealapú délutáni ruha selyemből. A nyakkivágás széleit ezüstlamé szegélyezi. Mint a melléte lévő ábra mutatja, a ruha nyitva is hordható s akkor látható a kék selyemből készült betét. Strasszesattal zárul, a ruha anyagából készült öv. Hosszú, lefelé szűkülő ujjak. Anyagszükséglet: 3,45 m, 95 cm széles anyagból.

J. 91092. Szilvákék kreppdesin délutáni ruha plüssirozott aljjal. A hosszú ujjak lefelé szű-

külnek. A blúz nyakkivágását és betétrészét rózsaszínű plüssirozott selyemfodor szegélyezi. Anyagszükséglet: 5,15 m, 95 cm széles anyagból.

J. 91093. Nagy estélyi ruha halvány-organallia faülselyemből. A félhosszú kivágott ujjak alsó része nagyon bő. Elöl az aljba keskeny glóknis rész van bevarrva, amelynek anyaga az öv sötétlila anyagából készül. Hasonló színű toll díszíti a vállat. Anyagszükséglet: 4,70 m halványlila, 1,15 m sötétlila, 90 cm széles anyagból.

J. 91094/95. Elegáns estélyiruha mályvaszínű anyagból csipkekabátkaival. A krepszatín-ruha ujjai, gallérija és a szabó hasonlószerű makramészipke-anyagból készül. Ugyancsak ezen csipkéből készül a kabát (J. 91095) is. A ruha félhosszú ujjal fölül puffosak, lefelé elkeskenyednek. Anyagszükséglet: a ruhához 3,50 m krepszatín 95 cm széles anyagból, 0,75 cm csipkeanyag 90 cm széles anyagból, a kabáthoz 1,50 m csipkeanyag.

A szabásminták a megrendeléstől számított 8 nap múlva szállíthatók. Megrendelés vissza nem vonható.

Minden ruha szabásmintája kiadóhivatalunkban kapható P 2.40 előzetes beküldése ellenében. Kosztium szabásmintája P 4.80

J. 91096/97. Elegáns estélyiruha kabátkával (J. 91096). A ruha lazacszínű csipkeanyagból és középkék selyemklokkból készül. A háromnegyedes ujjak fodros közelében végződnek. Ugyancsak fodor díszíti a derékrészt is. Rózsaszín és kék virág emeli a ruhát. Hosszú, glóknis alj. A hozzávaló glóknis kabát (J. 91097) háromnegyedes ujjal visszahajtott pántban végződnek. Különleges kihajtott gallér évezi a nyakkivágást, mely alól a ruha virágdíszre kilátszik. Anyagszükséglet: a

ruhához: 3.50 m klokk, 1.80 m csipke, mindkettő 90 cm széles anyagból. A kabáthoz: 2.50 m 90 cm széles anyag.
J. 91098. Csinos estélyi szoknyablúz világoskék csipkeanyagból. A gallér és a rövid ujjak hajtókája hasonló színű kreppsztatinból készül. Rózsaszín virágdísz. Anyagszükséglet: 2 m 90 cm széles anyagból és 0.50 m kreppsztatin a 95 cm széles anyagból.
J. 91099. Estélyi ruha nagy virágmintás krepp-

zsorsettívből. Húzott szegély veszi körül a nyakkivágást. Felálló fodordísz az ujjakon. Hátul tafetesokor díszíti a ruhát. Anyagszükséglet: 4.40 m 95 cm széles anyagból.
J. 91100. Barna kreppzsorsettívből és ekrúszínű glittertüllből összeállított estélyi ruha. Háromszínű fényes selyemből készül a ruhára applikált virágdíszítés. Keskeny, barna bársonyöv kis csokorral. Hosszú glóknis alj. Anyagszükséglet: 4.05 m zsorsett, 1.60 m glittertüll, 95 cm széles anyagból.

A szabásminták a megrendeléstől számított 8 nap múlva szállíthatók. Megrendelés vissza nem vonható.

Minden ruha szabásmintája kiadódhivatalunkban kapható P 2.40 előzetes beküldése ellenében. Kosztüm szabásmintája P 4.80

A KÉT RUBINT

Az egész nép tudomást szerzett arról, hogy a maharadzsa kedvenc lovának ajándékozott két pompás és olyan óriási rubintkővet, amiknek értéke elég nagy lett volna arra, hogy egy egész város lakosságát, teljes éven át, élelmiszerral lehessen ellátni. A nép egyre izgatottabban tárgyalta a fejedelem tékozlását és a szegények, akik rongyaikban mindennap új gondok keresztjét cipelték, hogy miképpen szerezék meg ehez családjuknak a legszükségesebbet, állandóan azon fantáziáltak, milyen meglegedetten élnének, ha csak egyetlen szilánkját kaphatnák meg a tűzfényű drágaköveknek, amik egy közönséges állat ékességei lettek.

A maharadzsa is tudomást szerzett népe hangulatáról és forrongásáról. Köz hírré tette tehát az egész országban, hogy nem ajándékozta kedvenc lovának a két rubintot, hanem annak a leghűségesebb alattvalójának juttatja, aki a jövő hét meghatározott napján a főváros nagypiacán jelentkezni fog.

Eljött a kitűzött nap.

Az ország minden részéből a fővárosba özönlött a nép. A hatalmas piactéren egymást lökdösték és majd eltiporták.

A maharadzsa pedig az elesöndesült tömeg elé lépett és így beszélt:

— Irigykedtek kedvenc lovamra, mert neki akartam adni ezt a két rubintkővet, amit itt tartok a kezemben és ami valóban kincstáram legszebb ékessége. Azt mondtátok, hogy szegények vagytok. Ezt bizonyítja viselt ruhátok és rongyos cipőtök. Én azonban nem hiszem el, hogy ti igazán szánalomraméltóak vagytok. És kijelentem, hogy valamennyien, külön-külön sokkal értékesebb drágakincset mondhattok a magatokénak, mint ez a két rubint!

A tömeg zúgni kezdett. Úgy érezték, hogy a fejedelem gúnyt űz az ő szegénységükből.

— Nem hisztek a szavaimnak — folytatta a maharadzsa —, pedig nagyon komolyan beszélek. Bármennyire is elérhetetlennek érzitek ezt a két drágakövet: kijelentem, hogy bármelyik alattvalóm megkaphatja. A legkisebb ellenszolgáltatás nélkül és ingyen. Bár mégis olyan nagy az ára ennek a két rubintkőnek. Szegények vagytok, de senki nem annyira szegény köztetek, hogy meg ne szerezhetné tőlem ezt a két nagyértékű drágakövet.

Az egyik koldus, aki a maharadzsa közelében állott, a földrevetette magát és így szólt:

— Uram, egyetlen ing van a testemen és egy rongyos nadrág. A cipőm csak két rongyos talp. Ez az én egész vagyonom. Azt akarod mondani, hogy én, az ágrólszakadt koldus is megkaphatom ezeket a drágaköveket?

— Te sem vagy annyira szegény — felelte a maharadzsa —, hogy a két rubint ne juthasson a birtokodba. Megszerzésük azonban egyetlen feltételtől függ. Annak az embernek, aki vágyódik utánuk, ugyanott kell hordania a köveket, ahol az én kedvenc lovam fogja hordani: a két szeme üregében. Mert az én drága lovam megvakult és kialudt szemefényének helyén, ami nagyon fáj a szívemnek, a két rubint tüzese fényét akarom látni!

A maharadzsa a magasba emelte mindkét kezét és ujjai között megcsillogtatta a két drágakövet. Aztán szinte szárnyalón zengett hangja az egész vásártéren végig:

— Két drágakő, ami dúsgazdaggá teszi tulajdonosát! Ki adja oda csillogásukért a két szeme csillogását?!

Akárhogy is csillogtak és szikráztak a rubintok, mint parányi napgolyók, amik ezerfényű sugárt lövellnek szíjjel: senki nem akarta megszerezni azokat. A néptömeg szóltalanul szétoszlott. Maga az ágrólszakadt koldus is elődalgott.

Ezen a napon boldogan ment nyomorúságos kunyhójába. Kis családjában boldogan gyönyörködött két ép szemével és már el is felelte a maharadzsa két rubintját, amiknek birtokában Krözus lehetett volna, — ha cserébe értük odaadja a szeme világát.

H. B.

Okos asszony okos gondolatai

Egyetlen kard van, amely soha be nem rozsdásodik: — Damosok kardja, amely állandóan ott lebeg a fejünk felett.

★

Soha nem szenvedett igazán, aki könnyen megvigasztalódik.

★

Elpirulni néha — kötelesség.

★

Sok olyan esküvő van, amely nem egyéb, mint imádkozás a — csatakezdés előtt.

★

Vannak sebek, amelyek azért nem gyógyulnak be, mert mi magunk sem akarunk megszüadni tőlük.

★

Herakles meghalt, de megmaradt a — válszút.

★

Nagyon sokan vannak, akik legszívesebben pihennek a — családfájuk árnyékában.

★

Az életet nagyon élvező asszonyok még a mártírok koszorújából is divatos fejéket szeretnének csinálni.

★

Vannak szívek, amelyek többször is meg tudnak hasadni.

A REGGELI TORNA

De sokszor hallani fiatal, jól öltözött nőket panaszkodni a tükör előtt:

— Gondot fordítok a külsőmre, de minden elront, hogy így kiáll a hasam.

És általában a kiálló has köztudatban, mint szépséghiba szerepel, amelyen könnyen lehet segíteni, ha az ember egy jó szoros fűzőt vesz magára.

Azonban a kiálló hasnak mélyebben járó jelentősége van, mint csak a szépség kérdése, mert az egészségre is kihat. A kiálló has a hasizmok gyengesége, melyek nem tudják a beleket helyükön tartani, hanem előre hagyják esni. A belek helyükből kiforgatva nehezen bírják az emésztést elvégezni és igen gyakori a kiálló hasú nőknél a székrekedés. A hasüregben a beleken kívül még más fontos szervek is vannak, amelyek mind megbolygat a helyzet változása. A hátgerinc alsó részét, amely erősen befelé görbül. Hogy a test egyensúlyát ne veszítse el, a hátgerinc mellkas mögötti része kiegészítésként kénytelen arányosan kifelé görbülni. Így áll elő a sajnos oly gyakori »púpos« testtartás, amelyet általában azzal próbálnak korrigálni, hogy hátbavághják az illetőt «Állj egyenesen!» felkiáltással. A kifelé görbülő gerincrész következménye a beesett mellkas, amely gátolja a tüdő szabad működését, a lélegzés fölületessé válik és egy súlyos hűlés esetén elő van készítve a terep a tuberkulózis számára.

Ez a testtartás gyakran a hirtelen növés következménye, ha a jó táplálkozás és a sportolás vagy torna nem ellen-súlyozza. Fiatal lányokban kezdődik. Amint látjuk, a kiálló has magyarázatából kiindulva elértünk az egész egészségi állapot leírásához. Minden jó orvos és tornatanár tudja, hogy az emberi testben nincsenek elszigetelt jelenségek. Egyes tünetek az egész testben hoznak létre kisebb vagy nagyobb változásokat.

De térjünk vissza a tükör előtt álló barátnőnkhez. Tegyük fel, hogy valamiféle álló munkát végez. Az ilyen munka rendkívül megerőltető a részére, mert az állás vagy emelés, vagy sok járáshoz a hasizmokra és racionális testtartásra van szükség.

Még nagyobb hasizommunkára van szükség a terhességnél. Ilyenkor a hasizmok nemcsak a beleket tartják a helyükön, hanem állandóan növekedő, súlyosbodó magzatot is. Ha a hasizmok erősek, ruganyosak, akkor a terhesség könnyebb, a szülés könnyebb és utána a hasizmok visszatérnek eredeti helyükre. Ellenkező esetben kitágulva maradnak és a kiálló hasból valószínűsítő lógó has lesz. A hasra, mint az egész testtartásra, a cipősarok magassága is kihatással van. Megváltoztatja a test egyensúlyát. A test súlya teoretikusan a talp közepére nehezedne, de a valóságban rendszerint a sarok van. Ha a sarok jól van emelve, a súlya a sarok arányában előre csúszik, amit a felette lévő izületek kiegyenlítenek. Tehát a térd kicsit lehajlik, a medence előre billen a belekkel együtt és megnehezíti a hasizmok munkáját. Így a túl magas sarok létrehozza a kiálló hasat. A barátnőnk a tükör előtt rémülten kap magára kabátot, kalapot és szaladni akar fűzőt venni, hogy ne álljon ki többé a hasa. Vizsgáljuk meg, mi a fűző. Semmi más, mint hogy mesterségesen kívülről pótoljuk a hasizmok munkáját, amivel felmentjük őket kötelességük alól. Ezzel azonban sem a szépségünkön, sem az egészségünkön nem sokat segítünk. Nyáron elmegyünk fürödni, levetjük a fűzőt és a mesterségesen visszatartott has előre esik. A bélmunkán meg éppenséggel semmit sem segítünk, mert éjjel nincsen senki fűző, pedig az emésztés akkor folyik főleg. Mit tegyünk tehát? Tornázzunk. Adjuk vissza esetleg hosszú, de feltétlenül eredményes munkával a hasizmaink erejét, munkaképességét és alakunk szépségét.

Gyakorlataink kiválasztásánál mindig az a szempont kell, hogy vezessen, hogy hasunk, amint azt feljebb kimutat-tam, nem testünk elszigetelt része és összefüggésben van a háttal, a súlyelosztással.

Kis tanácsok

Tudják-e önök, hogy az asszonyok éléskamrájukban minden megtalálnak, ami szépségüket ápolja és konzerválja?

Itt van először is a vaj. Csak egy kis darab szükséges, melyet tenyerünkön puhára és melegre dörzsölünk és arcunkat lent-ről felfelé lágyan masszírozunk, majd egy papírszalvétával alaposan letisztítjuk arcunkat. Nincsen jobb szer, amely a tisztáltságokat, amelyek napközben arcunk apró pórusait eltömik, eltávolítaná. Mivel a vaj illata nem éppen a legkellemesebb, ajánlatos egy kevés vízzel utánaöblíteni.

Ha pedig a legutóbbi esőzések alkalmával gyűjtöttünk egy kevés esővizet, úgy ez igen célszerű volt, mivel az esővíz a bőrnek szépséget és üdéséget jelent. Ha azonban bőrünk hajlamos volna a nagy pórusokra, úgy mossuk le tisztítás után egy sűrű zöld teával, mely hatásosan húzza össze a pórusokat.

Egy kis maradék tojás — úgy a sárgája, mint a fehérje — igen jó szer ráncosodás ellen. A tojásfehérjéből készített pakolás igen felfrissítő és az arcbőrnek gyönyörű fényt ad. Azonkívül összehúzza a bőrt, úgyhogy rendszeres kezelés mellett a ráncok eltűnnek. 20 perc múlva pár csepp tejjel lemoshatjuk az arcot.

Gyümölcslé — különösen az őszibaracké, eperé és uborkáé — kitűnő az arcbőrnek. Ezen gyümölcsök idején az arcnak kezelése nem költséges.

Ne felejtjük el a citromot sem. Oly egyszerű a kezelése, hogy épp ezért gyakran el lesz hanyagolva. Ha minden asszony, aki szomorú, hogy nem elég fehér a keze és elég ápolta a körme, tudná, hogy elegendő, ha egy fél citromot vesz ki az éléskamrából és minden kézmosás után a körömhegyét belemártaná a citromlébe, úgy nem kellene kidolgozott és ápolatlan kezekről panaszkodniok.

Mivel azonban elkerülhetetlenül szükséges az arcbőrt minden héten egyszer-kétszer alaposan kitisztítani, leginkább ajánlható a tojásfehérje-pakolás.

Száraz arcbőrnek a következőképpen készítendő el a pakolása: egy fél kávéskanál tojásárgáját összekeverünk egy fél kávéskanál finom olajjal és egy pár csepp citromlével és ezt a keveréket az arca tesszük. A száradás alatt megkeményedik és összehúzza a bőrt. 20 perc múlva langyos tejjel lemártogatjuk és eső- vagy rendes vízzel lemossuk. Ez a pakolás kitűnően tisztítja a bőrt, puhává és finommá teszi. Zsíros bőrnél ugyanezen pakolás használható, az olaj helyett azonban egy fél kávéskanál alkoholt keverünk bele.

Mit használhatunk el még a maradékok közül? Lisztet arcnak púderozására és kezünk fehérítésére, sőt a fejkorpák eltávolítására. A fejbőrt behintjük finom sóval és egy éjjel rajta hagyjuk, majd reggel lekeféljük. Ezt 2—3 estén át megismételjük. Ha időközönként finom sóval behintjük a választékok, úgy egy szép, fehér választékokat kapunk, mely minden nőnek szép külsőt kölcsönöz.

HÓRY LÁSZLÓ LEVELE

Egy külföldön sokat szereplő magyar színész esetében kiderült, hogy nem is olyan egyszerű jól csengő nevű arisztokrata férjet kapni, mint általában mesélik... A művésznek tekintélyes vagyonának egy részét földbirtokba szeretné fektetni. Volna egy kedvére való, körülbelül ezer holdas földbirtok, de nem mer belevágni a vásárba, amíg biztosra nem látja, hogy hivatalos részről is hozzájárulnak. Erre pedig jelenleg nem sok a reménye. Milyen más lenne azonban a helyzet, ha mint X. Y. grófné vagy báróné kérné a hozzájárulást. Még a színházi hirdetések és fénykép-aláírások is egészen másképpen festenek. X. Y. grófné! Szóval a művész megbíztotta egy férjjelölt arisztokratát kereset. Talált is hamarosan egy nagyon jövedű grófot, aki hajlandó lenne a házasságra. Csakhogy igényei kielégíthetetlenek. Kétszáz ezer pengőt kért hozományul. A művész pedig 75.000 pengőnél egy fillérrel sem áldoz többet a házasságra. A gróf durcásan megszakította a levelezést, amikor a színész álláspontjáról értesült.

— Gombház, ha leszakad, lesz más! — mondta a színész megbíztotta és új férjjelölt után nézett.

Talált megint egyet. Fényképet s pontos leírást küldött róla a külföldön tartózkodó színésznőnek. A leendő primadonna férj 26 éves mindössze, kiskorúságát több ízben meghosszabbította a családja azzal az indoklással, hogy a fiatalúr nagyon kikapós és nem áll meg a pénz a kezében. Két körülmény nem látszik alátámasztani a házasság létrejöttét. A vőlegény-jelölt alacsonyabb legalább egy félfejjel a primadonnánál és „csak” báró. Súlyosbító körülmény, hogy a házasság összehorondásán egy válójelben lévő báró fáradozik, önzetlenül.

★

Siklósi Szabolcs, műegyetemi tanársegéd, okl. mérnök, a sátorlajuhelyi református templomban vezette oltárhoz Paphalmy Katinkát, egyik vízszabályozási és vízépítési szaktekintélyünk leányát.

★

Kiderült egy alföldi szegény, földműves sorban élő emberről, hogy előkelő horvát bárói család leszármazottja. Az illető Alcsipusztán él elhagyatottan, betegen, Bedekovits Pálnak hívják. Kettős előnével szegénységében nem tud mit kezdeni, pedig hivatalosan varasdi és komorovi báró Bedekovits Péternek címezik. Ezzel szemben súlyos beteg és nincs betevő falatja. Előkelő címerét pedig még sem fogyaszthatja el ebédre.

★

Két Batthyány-grófnő megy férjhez egyszerre. Mindenki szívből gratulál a két szeretetreméltó grófkisasszonynak. Egyikük Auersberg Károly hercegnek, a másik grófkisasszony pedig Bauer János nagyíparosnak lesz a felesége.

★

Végleg elhagyta Pestet a társaság egyik legnépszerűbb külföldi diplomata házaspárja. Capitaneanu követéségi tanácsost Bécsbe helyezték a Duna-bizottsághoz. Fellesége bácskai magyar lány. Bücszútátságukra megjelent a pályaudvaron a szűk

baráti körök. Többek között Chaudoir vezérigazgatóék és Kállay Ágota. Kinos felütést keltett, hogy az Andrássy-úti bárócsalád, akik mindig a legjobb barátainknak nevezték magukat, hiányzott a pályaudvarról. Vagy a barátság csak a pályaudvarig terjed?

★

Báró Hubel Pál, aki 22 évig volt Ferenc József utazásainak intézője és kísérete utazásain, a debreceni belgyógyászati klinikán fekszik súlyos betegen. A báró most mult 77 éves. Többször bejárta a volt Monarchia területét és rengeteg, ma már történelmi értékű epizódot tud a császár életéből.

★

Furcsa kavarodás folyik néhány hete egy társaságbeli úriasszony portréja körül. Dr. Rubner Györgyné, Gervay Rózi elkészítette kétméteres portréját Somogyi István festőművésszel. A képet kijűggesztették a Magyar Nők Szentkorona Szövetségében. Olyan sikere volt a portrénak, hogy öv. gróf Apponyi Albertné egy alkalommal amikor látogatást tett a klubban, ez alatt a kép alatt fényképezte le magát társaságával. Ugy látszik, hogy a siker is társas lény, mert egyik öröm a másik kezébe adta a kilincset. Meglátta a portrét Ugron Gábor, aki azonnal megrendelte a saját portréját. Sőt, a Nők Szentkorona Szövetsége megfestette a művésszel Ottó királyi portréját is. Ilyen előzmények után talán nem csodálatos, hogy a jól sikerült női portrét ki akarták állítani a téli tárlaton. A legnagyobb meglepetésre azonban a kép a zsűri döntése miatt az utolsó pillanatban lemaradt a téli tárlatról. Azzal az érdekes indoklással, hogy ilyen nagy méretű képre nincs megfelelő hely a téli tárlaton. Ebből aztán pro és contra két tucat sértődés származott. Valószínűleg lesz egy békés megoldási lehetőség. Eszerint Rubner Györgyné portréja a tavasszal rendezendő kiállításon kerülne bemutatásra a Mücsarnokban.

★

A magyar tornászok egyiptomi túrája alkalmából gyönyörű díszes magyar kulacsot vittek tokjai aszúval töltsve Faruk alkirálynak. A kulacsot Tótfalussy Géza ezüstkoszorús szűgyártó készítette Debrecenben. Ezen kívül vittek két kézzel vert sárgarézfokost, amelynek egyik vége rubintszemű sárkányfej. A díszfokosokat Kostyu János alsófőzsi kovácsmester készítette fáradságos munkával. Egyik fokost a görög király, a másikat az egyiptomi hadsereg főparancsnok kapja ajándékba.

★

Natter Gittáról, a legjobb pesti rádióbe-mondóról nagy képet közölt a héten a londoni Sphere című előkelő képeslap.

★

Egy közép-európai ország királya és egy idegenben élő magyar író a hősei a következő történetnek. A király kihallgatáson fogadta az író. Őfelsége figyelmesen érdeklődött munkái iránt. Az író a legújabb kötetét felajánlotta a királynak. Az uralkodó elfogadta. Amikor az író elhagyta a fogadótermet, a szolgálattévő kamarás érdeklődött, hogy őfelsége hogyan fogadta. Az író elragadtatva mesélte, hogy az uralkodó igazán nem várt szívéllyességgel beszélgetett vele, sőt kijelentette, hogy 50.000 ezüstpöttyöt utaltatott az írónak tiszteletdíjjal. A kamarást meglepte a váratlan bejelen-

tés. Azonnal bement a király lakosztályába és megkérdezte az uralkodót, valóban 50.000 ezüstpöttyöt utaltatott-e ki az írónak? Őfelsége jót mulatott az író vakmerőségén s meghagyta, hogy magánpénztára terhére fizessék ki a tiszteletdíjat, amit a túlélles író saját magának utalt ki őfelsége nevében. A kabinetiroda, úgy látszik, nem értékelte ennyire az író egyéni humorát, mert félre nem érthetően megkérte az író, hogy más alkalommal más fővárost tüntessen ki látogatásával.

★

Bulla Elmáról rövidesen elkészül az első portré. Budai Nemes György, fiatal festő készíti a dívatos drámai színész portréját.

★

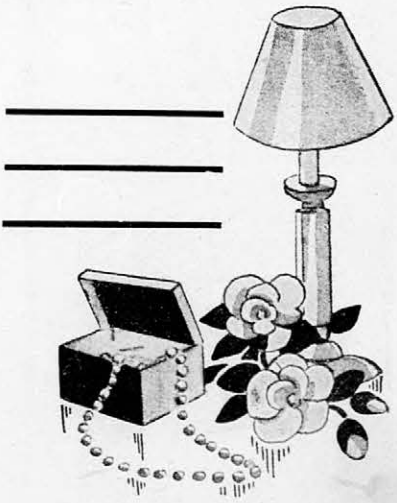
Egy dúsgazdag pesti úr a fogához ver minden garast. Főleg arra vigyáz, hogy be ne csapják, rá ne szedjék. Tavaly levelet kapott egy ismert sorsjegyárúsító cégtől. Kellően bontotta ki a borítékot. Egy pillanatra meghökken. A sorsjegy, ami a borítékból kihullott, az ő telefonszámát viselte. A sorsjegyárúsító úgy akart kedveskedni, hogy az illető telefonszámát küldte el sorsjegyben. A gazdag úr gyorsan észbe kapott.

— Biztosan ki akarnak fosztani ezzel az ügyes trükkkel — gondolta.

És kabala ide, kabala oda, nem vette meg a sorsjegyet. Helyette három szegény gyári tisztviselő vette meg együttesen a sorsjegyet. Szinte magától értetődően a 300.000 pengős nagy jutalommal húzták ki a gazdag úr telefonszámát. Könyvelméséért heteken keresztül búslakodott. Pedig a sorsjegyvásár igazán nem került volna nagy megeröltetésbe, mert 50 darab egész sorsjegyet is megvehet bármikor a nála lévő zsebpénzből.

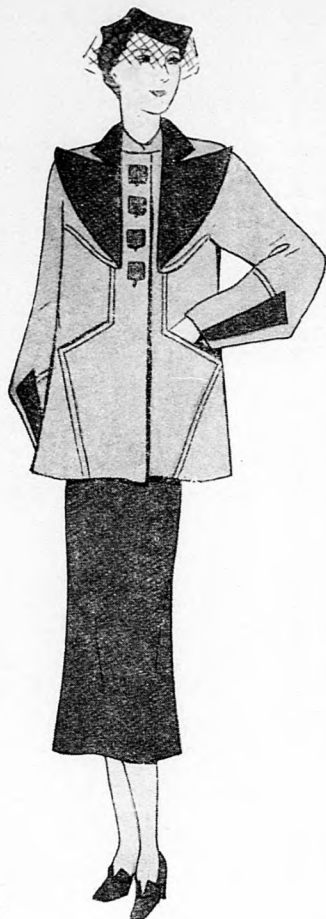
— Késő bánat eb gondolat, — tartja a népmondás.

A gazdag úr az új osztály elején rohant az elárúsítóhoz és kérte a szerencsés telefonszámot. Sajnálatos közölte az elárúsító, hogy nem szolgálhat vele, mert a tavalyi nyerek ragaszkodtak hozzá és már csak lábából is megtartották. S most jön a csattanó. A sorsjegyet a kézműveltség újra kihúzták 15.000 pengővel. A gazdag úr ideggörsöt kapott. Ez az enyhe kis idegmegrázkódítás alig került valamibe. Potom 315.000 pengőbe. Mi az egy telefonszámért?!

Híres emberek portréi

SIENKIEWICZ

Vannak csendes belső történések és szinte észrevétlen lelki változások, amelyek többet és nagyobbat jelentenek minden külső és riportszerű spektakulumnál. Az írói egyéniség kialakulásában pedig ezek a láthatatlan szenzációk sokkal nagyobb fejlődést, csiszolódást és művészi érzékenységet vonnak maguk után, mint azok a lármás, szinte drámai effektusok, amelyeknek csak a pukkanásuk hangos, de amelyek pillanatok alatt önmagukban meg is semmisülnek.

Egyébként is a modern író, a XX. század második felének író-típusa: nem akar már a polgári társadalom enfant terrible-je lenni. Nem akarja magára vonni a figyelmet feltűnő hajviseletével, különönc szokásaival, minden polgári morált felrugó elveivel és cselekedeteivel. Ahogyan elfordult a romantikus írók pathetikus kifejezéseitől, épp úgy tagadja az írónak abbéli jogát, sőt kötelességét, hogy magánéletével hívja ki a közfigyelmet és közbotránkozást. Ezt a szerepet és feladatot alkotásaival akarja elérni. Nem az a célja, hogy őt, hanem hogy a — műveit ismerjék. Életével a rendes polgár-emberek átlag-életéhez alkalmazkodik, szinte személytelenül elbújja az alkotás gigantikus árnyékában. Szerepe csak a szellemé, amely ott susog a betűsorok kalásztengerében. Minden szenzációt önmagában él végig és szinte elefántcsont-toronyba zárkózottan, csak a könyvek galambjait küldi ki híradónak a nagyvilágba.

Ennek a szinte személytelen és csak alkotásaiban élő, modern író-típusnak egyik legklasszikusabb képviselője: Henryk Sienkiewicz.

Élete egyszerű és szürke dátumokból tevődik össze, amik mögött nehéz észrevenni a zseni fejlődését.

Volában, a siedlci kormányzóságban született 1846-ban. A varsói egyetemen filozófiát tanul. Eleinte kisebb elbeszéléseket ír, amelyek nagy feltűnést keltenek. Csak meglelt férfikorában fordul a regény felé, amellyel az egész világon hírnevet és dicsőséget szerzett.

1885—87-ben írja meg hatalmas regénytrilógiáját: a «Tűzzel-vassal»-t, a «Vízözön»-t és a «Pan Wotodyjowski»-t. Ennek a trilógiának a tárgya a lengyelek XVIII. századbeli küzdelmei: a kozák felkelések, a svéd háború és a török-harcok. Sienkiewicz megteremtette velük a lengyel prózai eposzt, amelyet hazája osztatlan elismeréssel és lelkesedéssel fogadott.

Világhírré 1895-ben tesz szert, a «Quo vadis?» című regényével. Ezzel az alkotásával az egész művelt világ figyelmét szerencsétlen és elfelejtett hazája felé fordította. A «Quo vadis?» sikere leírhatatlan: több mint negyven nyelvre fordították le. 1900-ban, halás nemzete Olegorekben földbirtokkal ajándékozta meg, 1906-ban pedig megkapja a Nobel irodalmi díjat.

El nem hallgathatjuk azt a ránk nézve tragikus megtévelyedését, amelyet csak hajlott korával tudunk magyarázni és menteni, hogy a világháború elején német- és magyar-ellenes álláspontra helyezkedett és a lengyeleket az oroszok támogatására buzdította. Eseménytelen életének végére 1916. november 15-én, Veveyben tett pontot a kérlelhetetlen halál...

Amíg azonban Sienkiewicz életéből teljesen hiányoznak a külső történések és érdekességek, annál titokzatosabb és rejtélyesebb lelki világának fejlődése és átalakulása. Régmúlt korok, elfelejtett idők, tűnt világok és holt emberek életébe kevés író élte bele magát olyan intenzíven, mint a lengyel-trilógia és a «Quo vadis?» alkotója. Termékenyítő fantáziája segítségével elsárgult pergamentlapokról életre csókolta a gondolatokat és érzéseket, a gondolatok és érzések segítségével pedig új életre támasztotta az elporladt ősokeket. A kereszténység megszületésének mártír-harcát senki nem érezte és látta úgy, mint ez az egyszerű lengyel író csendes szobácskájában, amelynek ablakaira a szomorú lengyel mezők köde vont áttéphetetlen fátylakat. Agyában és idegeiben elsüllyedt világokat teremtett újra és rögzítette örök életre gyöngybetűi segítségével.

Ugyanez a gazdag képzelőtehetség és szinte gyilkosan őszinte ironia jellemzi írásait akkor is, ha a mindennapi életből veszi alakjait. Elképzelésében megszólal az eleven élet dübörgő ritmusa és együtt könnyezünk, sóhajunk, vagy kacagunk hőseivel.

Élete és alkotásai mementők minden író számára, hogy ne a má-nak dolgozzon, hanem az örökkévalóságnak. A vevey-i sírhant alatt elporladhat Sienkiewicz vézna teste, de alkotásai mindörökké élnek, mert a zsenialitás szikrázó fénye villan szemünkbe műveiből. Eseménytelen életének ragyogó obeliszkjei azok az írások, amelyek a halhatatlanság jegyében születtek, hogy mindörökké hirdessék a lengyel nép diadalmas szellemét és el nem pusztítható életterejét...

Yturbidé

második

halála

Regény * Írta: Pánczél Lajos

X.

Az Yturbidé-konzern palotájában megállás nélkül csengett a telefon. Egyik város a másik után jelentkezett és mindenünnen a kétségbeesett jelentések érkeztek a levegő hullámain:

— Zuhannak az Yturbidé-papírok!

— Fekete nap van a tőzsdén!

— Mélyponton a részvények!

— Ilyen zuhanás még nem volt a tőzsdék történetében.

Bertranddal forgott a világ. Amitől félt, bekövetkezett, a világ hatalmas konzernje, amely a bámulat fellegvára volt, most kezd összeomlani.

Már porladnak a bástyái, már dőlnek a falai, percek, vagy talán csak pillanatok kérdése, hogy mindennek vége legyen...

S amikor Yturbidé városának tőzsdéjén is a legvadabb volt a pánik, a repülőtérén egy magángép szállott le. Svájból jött, útmegszakítás nélkül, talán új rekorddal repülte meg a nagy távolságot.

A gépből egy férfi ugrott ki.

José Yturbidé volt.

Kalap, felöltő sem volt rajta, úgy tette meg a repülőutat s most már autóban száguldott tovább.

A tőzsdéhez!

Örökkévalósnak tetszett előtte minden perc, amíg végül odaérkezett. Berontott a nagy tőzsdeterembe, amelynek vad kavargásában minduntalan csak egy mondat csendült ki:

— Adok, adok Yturbidé-papírokat!

Mindenki kínálta, mindenki szabadulni akart. S amikor tekintete a fekete táblára esett, megborzadt. Ilyen mélyen, ennyire értéktelenül talán a világ egyetlen papírja sem állott még.

Rohant az egyik telefonfülkéhez.

Az Yturbidé-konzern palotáját kérte.

— Bertrand igazgatót!

Percekig várt, amíg jelentkezést hallott:

— Bertrand!

— Itt Yturbidé!

Vad ordítás csapott feléje:

— Örült!

— Ne csodálkozzék semmit... Utasítást minden városba, vásárolni az Yturbidé-papírokat...

De a messzeségből megint rekedt kiáltás harsogott feléje:

— Ostoba! Örült!

És hallotta, ahogy levágták a kagylót.

Kirohant a telefonfülkéből, be a tőzsdeterem legforróbb forgatagába.

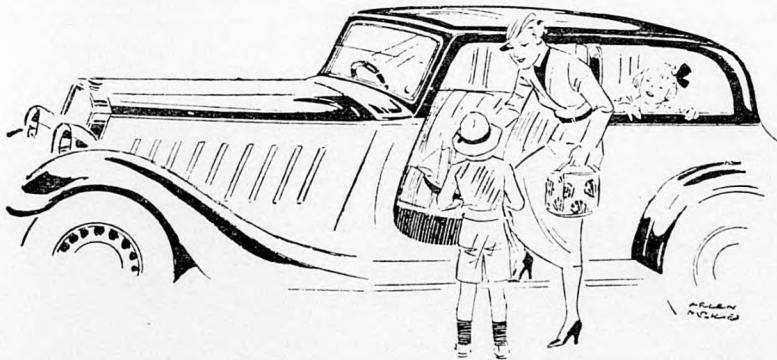
Megállt a terem közepén s a viharzó áradatban széttárta karjait s felordított, ahogy csak kifért a torkán:

— Veszek Yturbidé-papírokat... Veszek! Veszek! Veszek!

Zsebébe nyult és az ezercímletes bankjegyek tömegét lobogtatta.

Senki nem figyelt rá!

A vad zsvajt most túlharsogta a terem félelmes zúgású megafónja:

MEZ

Gyöngyfonál

Amikor az ördög unatkozik...

Most már nem igen mondjuk, de amikor még rámondták az emberek felebarátjuk tüsszentésére, hogy «egészségére!» — a tüsszentő pedig azt felelte, hogy «köszönöm» — tulajdonképpen nagyon régi szokásnak hódoltak. Középkori írásokban olvashatjuk, hogy «a tüsszentőnek mindig szüksége van a jókívánságra». A Középkorban ugyanis azt hitték, hogy ez a szokás a Kr. e. 6. századból származik, amikor az úgynevezett bubo-pestist behurcolták Európába. Szerintük ennek a súlyos betegségnek a jele a tüsszentés, miért is teljes joggal mondták rá, hogy «egészségére». Plinius, római történetíró, aki Pompeji pusztulásakor halt meg, történelmi munkájában szintén foglalkozik ezzel. Szerinte a gyakran borongó kedélyű Tiberius császár megkövetelte udvaroncaitól, hogy «salve!»-t (magyarul: isten éltesse!) kiáltanak, valahányszor tüsszenteni kegyeskedett.

A tüsszentés és a gonosz szellemek

Aristoteles filozófiai írásaiban, a perzsák szent könyveiben: a «Zend-Avesta»-ban, amelyet a Kr. e. 500 körül élt Zarathustra tanításai alapján írtak tanítványai: egyformán szerepel a tüsszentésre mondott jó kívánság, mint amivel a gonosz szellemeket el lehet űzni. Észak európai és a polinéziai szigetekig minden nép hitte és vallotta,

Az ülö

életmód zavarja az emésztést. Székrekedés a vért beszenyenezi. Következménye fej-és derékfájás, aranyér Önnek is segít a

DARMOL

hogy a tüszentés valamilyen összefüggésben van a szellemekkel. A görög mondák szerint, Prometheus, amikor az égből lopott tüzzel a földre ért, ozoínál tüszentette, ami azt jelentette, hogy a tűz szellemének rabságába esett. A zulukafferek viszont, valahányszor tüszentenek, felkiáltanak: «Megáldottak az istenek! A szellem belém költözött. Sietek, hogy áldozatot mutassak be.» A görögök a tüszentést az istenek ajándékának tekintették. Szép asszonyok nagyobb bókot ennél nem mondhattak: — A szépség istennője tüszentett az ön születésekor.

Theokritos költő szerint szép Helena otthonában a szép lányok e szavakkal vetek búcsút a hadba induló Menelaos királytól:

— Boldog Menelaos, ha Spártába érsz, tüszentenek a tiszteletedre!

Xenophon — vezér lesz

Az ókori népek a tüszentésben jövendölést és az igazság bizonyítékát látták (akárcsak napjainkban!), mert a lélek ily módon nyilatkozik meg öszintén a többiek előtt. Homeros-nál olvashatjuk, hogy Penelope, Odysseos hűséges hitvese, miként fenyegette meg férje bosszújával azokat, akik el akarták csábítani. Valahányszor a fia: Telemachos tüszentett, Penelope biztosra vette, hogy férje közeledik.

Xenophon viszont egy tüszentésnek köszönheti azt, hogy vezér lett. Ő is részt vett abban a hadjáratban, amit a görögök vezettek Cyrus, perzsa király ellen. A görög sereg ugyan döntő győzelmet aratott, de mégis tanácstalanok voltak a messi, ismeretlen ország földjein, mert sejtelmük sem volt arról, hogyan kerülnek haza. Xenophon ekkor, aki Sokrates tanítványa volt, kétségbeesett bajtársaihoz lelkesítő beszédet intézett. Ekkor az egyik harcos hangosan tüszentett. A többiek erre szentül hitték, hogy ez az istenek figyelmeztetése és azonnal vezérüknek választották azt a férfit, aki éppen szónokolt: Xenophont. Ezzel szemben a szentéletű Origines keresztény testvéreinek megtiltotta azt a pogány szokást, amit a babonával, a varázslattal és a csillagjósással együtt kárhoztatott. Eltiltotta, de — még a felvilágosult 20. században is divított ez a szokás.

A tüszentés és az ördög

Bizony, ne képzeljük azt, hogy a mi «felvilágosult» korunkban már végleg meghalt ez a szokás és ez a babona. Thüringiában például még ma is szívesebben fognak az emberek napi munkájukhoz, ha tüszentettek.

Mecklenburgban pedig a tüszentés okáról még ma is ezt a babonát hiszik az emberek: ha rossz idő van és az ördög unatkozik, előveszi hatalmas könyvét, amelybe minden ember neve be van írva. Lapozgat, olvasgat benne és az az ember, akinek a nevét az ördög kimondja, ezt nem a fülével hallja. Hanem csiklandozást érez az orrán és tüszentenie kell. Ha pedig az ördög valakire gondol, azzal valami szerencsétlenség fog történni!

— A tözsdetanácsos rögtönzött értekezlete elhatározta a Yturbidé-papírok jegyzésének azonnali beszüntetését!

Az emberek egymásra néztek!

— Mi történt?

Erre még nem volt példa?

A vad zsvajt hirtelen halálos csendesség váltotta fel és a terem közepén ott állt José Yturbidé üvegesedő szemekkel, szoborszerű mozdulatlanságban, kezében a bankjegyek tömegével.

De ez csak egy pillanatig tartott.

Azután fájdalmas kacagás tört ki belőle, majd ordítani kezdett, rekedten, elszántan, lázasan:

— Emberek, nem igaz... semmi sem igaz... José Yturbidé nem halt meg... Most ismerték fel.

Pillanat alatt körülsereglettek s a kérdések özöne zúdult feléje:

— Mi történt?

— Hogy került ide?

— Miért tiltották be a papírok jegyzését?

Egyik kérdés a másik után s José Yturbidé kábultan tántorgott az emberek között, felelni nem tudott.

Aztán hirtelen kitépte magát az emberek közül és rohant kifelé.

Meglepetten és csodálkozással néztek utána. Yturbidé hármásával ugrotta a lépcsőket, ahogy lefelé rohant a tözsdéről és futott, futott tovább.

A tözsdé környékére éppen akkor érkezett egy rikkanás és teli tüdővel kiabálta: — Óriási szenzáció! Rendkívüli kiadás! Az Yturbidé-konzern kötvényeket hamisított!

Yturbidé mintha villámcsapás érte volna.

Rákiáltott a rikkanásra, de csak ártikulátlan hang jött ki a torkán. Remegő kezét kinyújtotta az újság felé, a rikkanás kezébe nyomott egy lapot, Yturbidé pedig odaadta a rengeteg pénzt, amit a kezében tartott.

Mindent, amit a svájci titkos letétekből elhozott.

Szeme rászegeződött az újság harsogó címére s eléje villantak a sorok, a borzalmas vádak, a döbbenetes leleplezések:

A London News, amely tegnap világgá röpitette a szenzációt, hogy José Yturbidé az Anbassador-hotelben öngyilkosságot követett el s nehogy ez a pénzpiacra olyan súlyos befolyást gyakorló esemény kiderüljön, a helyébe Yturbidé maszkjában egy szenzációs tehetségű artistát ültettek, ma tovább megy leleplezésében. A lap munkatársa, Herbert Trevor nyomozást kezdett abban az irányban, hogy miért követhette el José Yturbidé, a megingathatatlan erősségűnek hitt Yturbidé-konzern megteremtője és vezetője az öngyilkosságot.

Herbert Trevor nyomozása szenzációs eredménnyel járt s ennek az újságírói bravúrnak következményei e sorok írásakor még beláthatatlanok. Herbert Trevor telefonon érintkezésbe lépett a világ nagy bankjaival és kiderítette, hogy az Yturbidé-konzern ugyanazokat az államkötvényeket több bankban is elzalogosította. Pontosan egyeznek a számok s ez a felfedezés kétségtelenné teszi, hogy az Yturbidé-konzern, amely az utóbbi időben alapjában megrendülhetett, a belső bajokat úgy kísérelte meg eltüntetni, hogy kötvényeket hamisított s azokat kettős, sőt hármas és négyes példányokban elzalogosította. A világ különböző nagy bankjainál most folyik az Yturbidé-konzernnel kötött üzletek kivételezése, minthogy azonban a visszaélés, amelyet a század legnagyobb és legravaszabb pénzügyi kalandortettének lehet nevezni, már most is

BUTORT mindenki

BOG-MIL butoráruházban vásárol
VI., Vilmos császár-ut 43. (Báthory
utcaival szemközt). **KOMBINÁLT SZOBÁK,**
HÁLÓK, EBÉDLŐK dds választékban

kétségtelenül beigazolódtott, intézkedés történt a világ minden tőzsdéjén az Yturbidé-konzern érdekkörébe tartozó papírok jegyzésének beszüntetésére. José Yturbidé kezéből kihullott az ujság és heves zokogás rázta meg. Összetörve és tántorogva vágott a városnak. A városnak —, amelynek egykor első embere volt, a legnagyobb, a leggazdagabb, a legirigyeltebb. És most szegényebb a legszegényebbnél, az utcasarki koldusnál, aki esdekelve nyújtja feléje ráncos, remegő kezét.

*

William O'Connor lázas homlokát a vonatfülle hideg üvegére tapasztotta. Olyan különös és érthetetlen volt minden, ami az utóbbi időben történt vele. Ez az utóbbi pár nap gazdagabb volt eseményekben, mint egész eddigi élete. Mi lett belőle, a kis artistából, a King Hall és hasonló varieték attrakciójából. Bekerült a világérdeklődés középpontjába. Útközben vett egy ujságot, ott látta benne a nevét:

Most már minden kétséget kizáróan bizonyosodott, hogy José Yturbidé valóban öngyilkosságot követett el az Ambassador Hotelben. Itt támadt az a gondolata Victor Bertrandnak, az Yturbidé-konzern ügyvezető igazgatójának, hogy Yturbidé öngyilkosságát eltitkolja s a konzernvezér helyére, valósággal a szerepének eljátszására egy színész-artistát szerződtessen. Ez a színész-artista: William O'Connor volt, akit Corini, a gumiarcu ember név alatt ismernek az artisták világában.

O'Connor szeme rátapadt az ujságra.

Azután hirtelen mozdulattal összegyűrte és kiröpítette az ablakon. A szél megszire sodorta.

Száz kilométerrel odébb egy másik ujság került a kezébe.

És ebben is az Yturbidé-ügy volt a szenzáció. Kiabált már az első oldalról s azon-túl is oldalakon keresztül.

O'Connor figyelmét most két alcím ragadta meg:

VICTOR BERTRAND LETARTÓZTATÁSA ELKERÜLHETETLEN

— mondta az egyik nagybetűs cím, a másikban pedig már újra ott találta a nevét:

WILLIAM O'CONNOR MEGSZÖKÖTT!

A két alcím nagyon közel volt egymáshoz és O'Connor megborzongott arra a gondolatra, hogy már őt is kereshetik s rá is talán — a börtön vár. Ez a gondolat még jobban fokozta az idegességét, alig várta már, hogy Londonban legyen. Végre befutott a vonat s O'Connor kissé felve indult el a hatalmas ember-áradatban.

Ki tudja, melyik percben kerül melléje egy detektív, vállára teszi a kezét és felszólítja:

— Kövessen!

Valósággal bujkált. Végre kiért, nem érte semmi meglepetés s megkönnyebbülten sóhajtott fel. Taxiba ült s a Windsor-Hotelbe hajtattott. A portás ugyancsak nagyot nézett, amikor visszatérni látta.

— O'Connor úr — mondta és összecsapta a kezét —, maga után ugyancsak sokan érdeklődtek... Azt hiszem MacDonaldnál is nevezetesebb személyiség lett... Nem valami kellemes hír volt O'Connor számára.

— Kerestek? — kérdezte és behúzta a nyakát. — Detektívek?

A portás nevetett:

— Volt itt a sok között az is... De nagyjából ujságírók, meg egyéb kíváncsiak... Folyton szólt a telefon és egymásnak adták a kilincset... Az ujságírók végül is engem kérdeztek ki, de ne féljen O'Connor úr, nincsen szépeket mondtam magáról... Megmondtam, hogy pontos fizető, kitünő lakó és nagyon kiváló artista...

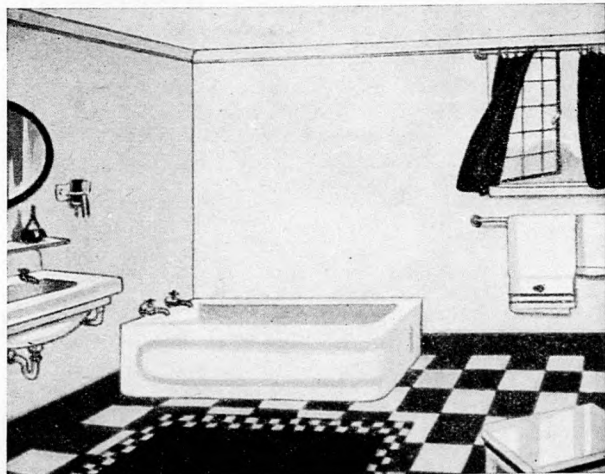
— Lola kisasszony?

— A kisasszony két nappal ezelőtt elköltözött!

— Hova?

— Azt nem hagyta meg, nem is tudja, de hiszen a King Hallban megtalálható minden este...

O'Connor felszaladt a régi szobájába. Megmosakodott s aztán telefonált a King Hallba:

M o d e r n f ü r d ő s z o b a

GIBBS
FOGSZAPPAN
LESZÁLLÍTOTT
REKLÁMÁRON
CSAK MÁRCIUS 15-16!

IBBS

Humoros
kaleidoszkóp, 1937

Családi dialógus

Férj: Itt olvasom az ujságban, hogy az amerikai nők kozmetikaszerekre pont a kétszeresét adják ki annak, mint amennyit az állam költ a hadseregére. Hihetetlen!

Feleség: Miért? ... Hiszen kétszer annyi hódítást is csinálnak.

Filmütemben

Rendező: Ugyan, ne vágjon már olyan kétségbeesett arcot, kedves művész úr, amikor menyasszonyát az oltár elé kell vezetnie! Gondoljon arra, hogy ez nem valódi házasság!

A munkaközvetítőben

*Mi volt ön eddig?
— Ór voltam egy világlátótoronyban.
— És miért hagyta el ezt az állását?
— Nagyon kilátástalannak éreztem.*

Házastársi esendélet

*Feleség: Te egy lelkiismeretlen, egy közönséges, egy...
Férj: Még egy szó és újra fizetni fogok gleggényadót!*

Barátnők

*— Az én szememben minden férfi levegő!
— Úgy? ... És nem gondolsz arra, hogy megárhathat a gyakori levegőváltoztatás?*

A borralaló

Hölgy (kiszáll a taxiból és a sofőrnek tíz fillér borralalót ad): Fogja, kedves barátom. Igyék egy pohár bort az én egészségemre!

Sofőr: Azt tetszik hinni, hogy egy pohár bor elég lesz? A nagyságos asszony olyan rossz színben van!

Kellemes meglepetés éri,

ha rendszeresen használja a híres **nagyonodi**

KOVÁCS KRÉM-et.

Eltünteti az arcból szépséghibáit, csodálni fogja Ön is bámulatos hatását. Az arc megszépül, feltűnően tiszta, üde lesz!

Száraz arcbőrhez kék } csomagolásban
zsíros arcbőrhez sárga }

Leírása

kézimunkarovatunkban

Baba-előkék
rátétes
diszítéssel

Beszerezhető

a M. U. L. Kézimunka-
boltjában

(VI., Teréz-körút 6.)

— Itt O'Connor! Csak azt akarom mondani, hogy visszatértem Londonba és ma este újra fellépek a King Hallban...

Az igazgató arca felragyogott:

— Igazán, O'Connor? Nahát ez nagyszerű... Igazán szép, hogy visszatért! Alig szakadt meg a beszélgetés, a King Hall igazgatója egymásután felhívta az este megjelenő londoni lapokat.

— Itt a King Hall igazgatója beszél... Kérem, az esti lap számára szeretnék egy sürgős és fontos hirdetést feladni. Diktálhatom? Csak ennyi az egész: Corini, a gumiarcu ember, José Yturbidé alteregója ma estétől kezdve újra mindennap fellép a King Hall műsorában... Igen... Köszönöm!

Félóra sem telt el, már az újságírók egész tömege préselődött össze a King Hall igazgatósági szobájában.

— Corinivel szeretnék beszélni!

— Hol találhatom meg O'Connort?

— Mikor érkezett vissza?

A kérdések áradata zsirogott, az újságírók türelmetlenül várakoztak, de izgatót morajlás hallatszott az előcsarnokból is, amelyet valóságos megostromolt a közönség. Néhány lap már közölte a King Hall hirdetését Corini felléptéről s most megindult az ostrom, mindenki látni akarta a nevezetes artistát, aki a legjobb, a legtekélyesebb reklámtól csinál a mestersége számára azzal, hogy néhány napig az életben is maszkot öltött: José Yturbidé maszkját.

Minél inkább közeledett az előadás időpontja, annál jobban szaporodott a közönség. De nemcsak elől, a pénztáraknál, ahol csakhamar ki is tették a minden jegy eladását jelző táblát, hanem hátul az irodánál és az öltözőknél is.

Még egyre-másra érkeztek újságírók, de nagy számban jöttek variété-ügynökök, különböző szórakozóhelyek igazgatói és megjelent egy komoly úr is, aki nyilvánvalóan nem riport és nem szerződötési ügyben jelent meg.

Egyszer lehajolt egy elejtett cigarettaért, akkor a kabátja félrelibbent s egy pillanatra megvillant a mellényre tűzött jelvény: a Scotland Yard titkosrendőreinek jelvénye.

Mindenki itt volt, csak éppen Corini hiányzott, akit a legjobban vártak.

A színészek és artisták, a King Hall revüinek a szereplői egyre-másra érkeztek, csak Corini-O'Connor nem jött.

Pedig már közeledett a száma.

Az igazgató igazgató volt.

— Talán csak nem ültet fel ez az ember? No, akkor jól néznek ki, a közönség egészen bizonyosan szétverné a színházamat...

Felhívta a Windsor Hotelt:

— O'Connor úr otthon van?

— Már órákkal előbb eltávozott!

Az igazgató megtörölte verejtékező homlokát. Már rémképeket látott maga előtt: az elégedetlen, lázongó közönséget, amint vad kiabálásban és fütyörkésben tör ki s összetört a székeket, felborítja az asztalokat, amikor meghallja, hogy felültették, Corini, a gumiarcu ember, José Yturbidé alteregója, nem lép fel.

Most egy öreg hordár jelent meg a hátsó bejáratnál. Egy bördöntöt cívelt.

(Folytatjuk.)

Házi kozmetika

Az arc vörösségéről

Irta: Dr. Földes Miklósné

(Junó kozmetikai intézet, IV., Károly-
király-út 24.)

Gyakran látunk különben épek látszó arcbőrön helyenként vörös foltokat, melyek nagyon rontják az arc szépségét. Különösen az orcák tájékán ötlenek erősen szembe ezek a feltűnő foltok. E foltoknak igen gyakran a meg nem felelő szappan az oka.

De legtöbbször oly egyéneknél lép fel az arc vörössége, akik sokat tartózkodnak a hidegben és általában arcbőrük ki van téve az időjárás viszontagságainak, a szélnek és esőnek. A nedves fátyol, mely az arcot éri, ugyanilyen káros hatást fejt ki az arcbőrre. Az ilyen egyének megfelelő arckrémrel védjék bőrüket a különféle ártalmak ellen.

Ennek a hideghatásnak súlyosabb formája az arc nagyfokú vörössége, amelyet a fagyás idéz elő. Ez utóbbi esetben a piros-kékes elszíneződésen kívül az arcbőr hűzdósa és viszketése is jelentkezik. Ilyen súlyosabb esetekben megfelelő gyógyarckrém és a felületek hűtőközeledő hideg és meleg vízzel való zuhanyozása kerül alkalmazásba. Azonkívül ilyenkor kiváló hatásúak bizonyos elektromos arcmasszázsok. Mindezen eljárások a bőr ereit tónuszaltatják, hogy ezek visszanyerjék rugalmasságukat, megjavuljon a bőr nedvkeringése.

Vannak egyének, akiknél a szokatlan környezet, egy nekik szóló kérdés, vagy tekintet hatása az arc elvörösödését vonja maga után. Ennek oka ideges állapot. Az ilyen egyének a legkisebb idegnyerésre, ha belépnék egy társaságba, ha beszélniük kell, az arc borbora borulásával reagálnak. Különösen hölgyeknél ez nagy kozmetikai tökéletlenség. Az általános idegállapot megjavításán kívül az arcnak meleg gőzölés után hidegvízzel való leűtése edzi az arcot és ellenszere e kellemetlen állapotnak. Azonkívül e bántalomnál is jól beváltak a speciális elektromos arcmasszázsok és arcpakolások.

Vannak bizonyos arcvörösségek, amelyeknek oka a belső elválasztó mirigyek működési zavara. Ilyen esetekben a megfelelő mirigykivonatanvaqok iniekción alkalmazása, vagy belső gyógykezelése javítja az állapotot.

Kozmetikai üzenetek:

«Bakfis.» Zsíros, pattanásos arcbőre rendbehozatalára használjon rendszeresen egy porúsösszehúzó, zsírtalanító arcszeszt. Azonkívül hetenként egyszer előzetes gőzölés, vagy meleg borogatás után enyhén ki kell nyomni a mitesszerek tartalmát. Csak kénpüderet szabad alkalmazni.

«Edit.» Esetében a túlságos főiösleges szőrszálképződésnek belső oka is valószínűleg. Az elektromos szőrtelenítés kozmetikai feladat. Az alapbaj, illetőleg a hajlam kiküszöbölésére kérje ki orvos tanácsát.

Lohr Mária

(Kronfusz)

Vegytisztító - kelmefestő

Gvár és központ: Budapest, VIII. ker., Baross-utca 85. szám

A TÁRSASÁGBÓL

Kedves hölgyeim,

érdekes körtünet, amely reflektorként világít be a mai idők mentálitásába, hogy még mindig nem csillapultak le a hullámvérések, amelyek a lemondott angol király szerelmi regényével és küszöbön álló házasságával kapcsolatban az egész világ lelki egyensúlyát megzavarták. Simpson asszonyt még most is, állandóan detektívek kísérik és vigyáznak az életére. A brit fővárosba a levelek valóságos légiója özönlik és pedig a világ minden tájékról. Ezek a levelek egyforma arányban foglalnak állást pro és contra. Az egyik levél írója «ellenes» van, a másik határozottan «mellette». Természetes, a levelek között nagyon sok csodabogár is akad, amik furcsa állásponthúkkal és indoklásokkal jogosan meglephetik az olvasót. A legérdekesebb közöttük egy glasgovi óras levele, aki azt írta, hogy bár ő 17 éve házas, 3 gyermek boldog apja és imádja a feleségét, mégis hajlandó elválni tőle és feleségül venni Simpson asszonyt, csak «hagyon már békét Anglia forrón szeretett királyának.» Mondanunk se kell, hogy ez a levél sem a lemondott király, sem Simpson asszony kezébe soha nem került.

A Kormányzó Úr

Öfóméltósága megengedte, hogy dr. Glattfelder Gyula titkos tanácsos, csanádi püspöknek a hazai közművelődés terén tett értékes szolgálatait teljes elismeréssel tudtul adják. — A Kormányzó Úr dr. Szobovits Miklós min. osztályfőnöknek a magyar érdemrend középkeresztjéig adományozta. — Kitűnően sikerült és előkelő közönség jelenlétében zajlott le a kispesti ref. egyház és nőegyesület nagyszabású sajtónapja. — A rövid farsang legkimagaslóbb eseménye az Újságíró-bál volt, amely valóban méltó helyettesítője lett az idén elmaradt Opera-bálnak. A kormány, számos közjogi méltóság, a diplomáciai testület, a felsőház és a képviselőház, a tudományos és gazdasági világ, a művészi és irodalmi élet reprezentánsai, az előkelő társadalom színe-java adott egymásnak találkozt ez a káprázatos báli éjszakán. Nemcsak a főváros, hanem a magyar vidék kitűnőségei is megjelentek. A frakkos, egyenruhás, rendjeles urak, a szebbnél-szebb estélyi ruhákban pompázó finom és előkelő hölgyek káprázatos és felejthetetlen látványt nyújtottak. Bethlen Margit grófnő házasszony vezetése alatt gyülekezett előkelőségek, pálcások és csatlósok sordala között, harsanász mellett vonultak be a nagyterem tükörfolyosóján elhelyezett díszemlényre. Szalay Karola, az Opera-ház primabalerinája a balettkar élén gyönyörű táncot lejtett. Utána a budapesti társaság bálkirálynői mutattak be egy modern táncgyüleget. Aztán Har-

sányi Zsolt, a kitűnő író, engedélyt kért a bál ünnepélyes megnyitására, a cigány rázendített a népszerű Ábrahám újságíró-csárdására és kezdetét vette a nagy-szerű, káprázatos vígasság, az ideai farsang legnagyobb és legelőkelőbb bálja, amely vidám és finom hangulatban tartott a reggeli órákig. Felejthetetlen szép báli éjszaka volt. — A hangversenyszerep eseményei közül meg kell emlíkeznünk Dohnányi bravúros Beethoven-matinéjáról, a Magyar Zenekar kitűnően sikerült Mozart-estéről, valamint Ch. Münch és Jeanne Marie Darré együttes hangversenyéről, amelyen Liszt, d'Indy és Debussy műveit hallottuk, valóban briliáns interpretálásban. — Az Orsz. Gárdonyi Társaság magasnövű felolvasó ülést tartott a Pátria-klub nagytermében. Az irodalmi műsorból kiemeljük Baloghné Hajós Terézia, a társaság ügyvezető-titkárja értékes elbeszélését, Geöcze Anna finom és hangulatos verseit, a kitűnő Bot Andor novelláját, továbbá Koncz Rezső zeneszerzeményeit, amelyek közül a legnagyobb sikert a «Kihajtom a libáimat» című csárdás aratta, K. Volisky Alice zongoraművész-nő-dalénekesnő briliáns előadásában. A nóta poétikus és finom versét Kissné Tóth Lenke írta. — Grúz Frigyes dr. egészségügyi tanácsos, igazgató-főorvos «Híres magyar orvosok» címmel kitűnően sikerült, magasnövű előadást tartott. Az előkelő, szépszámú közönség a tanulságos és élvezetes előadást nagy tetszéssel fogadta.

Himen-hírek

Kiskarsai Kasztovszky Anna, soltszentimrei kedves előfizetőnk feleségül vette dr. Pajor László, Budapesten. — Hartmann Jánosné kedves előfizetőnk leányát, Terikét eljegyezte Bogschütz József. — Almásy Terike budapesti kedves előfizetőnkkel jegygyűrűt váltott Szentirmai János, Pestszentlőrinc. — Belényesi Váradi János (Budapest) és Seele Caritas Bethge-Miradois (Capri) örök hűségét esküdött a budapesti Szent István-bazilika kápolnájában. — Klímó Gabriellát eljegyezte dr. Barakonyi Béla. — Fejérgyarmati Csoknyai János gyártulajdonos és Scharle Terike házasságot kötött a Rudolf fogadalmi templomban. Az esküvői szertartást Merva Imre prépost végezte. — Tary Katót (Gyula) eljegyezte Mikes Tivadar mezőgyeri állatorvos. — Zakariás Irmát a józsefvárosi plébánia-templomban oltárhoz vezette Ambrus (Steinbeisz) Károly székesfőv. tisztviselő. Tanuk voltak: Maurer János főtitkviselő és Straub Antal gyógyszerész. — Beller Irénke és melléthei dr. Dévény Andor szfőv. tanácsjegyző házasságot kötött. — Szegedy Olga eljegyezte Lellok Gyula, Csillaghegy. — Zupán Ferenc és Vidor Ibolya házasságot kötött. — Fajkúrti és koltai

AUTOMENTH
a kozmetika csodája

Illatos por, mely a fogakkal érintkezve, dús, krémszerű habot fejleszt, pillanatok alatt fehérít, fogkövet, nyálkát leszed. — Lehelletet ádít, fertőtleníti. — Minden szaküzletben kapható. — Forgalomba hozza: Mihály Ottó, Budapest, VI., Podmaniczky-utca 45.

Kürthy Katókat (Halmi) eljegyezte Gábor Gusztáv debreceni MÁV-tiszt. — A házias és házaspároknak szívbillőjővő, őszinte jókívánásainkat küldjük.

Jelentem még,

hogy a Művész Színház rendkívüli sikerű «Egy pohár víz» című vígjátékának kosztümjeit, amelyek művészi stílusukkal és a mű szelleméhez alkalmazkodó színeikkel Scribe halhatatlan alkotását tökéletesen kihangsúlyozták, a rendkívül tehetséges Szűcs Endre iparművész tervezte. A fiatal iparművész bravúros tervezésével már Shaw «Az ördög cimborája» előadásán is meglepte a közönséget és a hozzáértőket. Szűcs Endre megérdemli, hogy az illetékesek felvigyéljenek rá, mert invenció, tudás, stílusérzék és rajzkészség szempontjából a fiatal iparművészgárda elitjéhez tartozik. — A Nemzeti Szalon Művészeti Egyesület saját termeiben kitűnően sikerült belga képzőművészeti kiállítást rendezett, amely úgy gyűjteményes anyagával, mint az egyes műalkotások művészi nivójával méltó fel-tűnést keltett és a műértők őszinte elismerését érdemelte ki. — A Petőfi Társaság a Tudományos Akadémia dísztermében felolvasóülést tartott, amelyen a társadalmi és közéleti előkelőségei szép számban jelentek meg. — «Mindenki Miskolcnyev» címen megjelent az ideális misekönyv, dr. Klinda Pál lelkes szerkesztésében. A könyv célja, hogy a hívek a szertartás alatt magának a szentmisének liturgikus imádságait imádkozhassák. A könyv 2.50 P-ért megrendelhető a szerzőnél, Bpest, IX., Thaly Kálmán-u. 36. sz. alatt.

IN MEMORIAM

Őszinte részvétellel jelentjük, hogy **kisenyedi Pállós István**, a budapesti keresk. akadémia ny. tanára, a kitűnő pedagógus és nagy emberbarát, 56 éves korában, Budapesten visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Jámbor Istvánné szül. Veszeli Margit hűséges előfizetőnk, hosszas szenvedés után, 32 éves korában Szombathelyen az Urban csendesen elhunyt.

Gyöngyössy Sándorné sz. Gönczy Gizella régi, hűséges előfizetőnk, Gyulán, 66 éves korában meghalt.

Molnár Henrikné szül. Kuhn Erzsébet Budapesten, 31 éves korában, rövid szenvedés után elhalálozott.

Citromos arcápolás

A citrom nedve és olaja **TERMÉSZETES «Ca-VITAMIN**. Serkentőleg hat a vérkeringésre, emeli a bőrmirigyek kiválasztását, ezáltal az összes bőrszepséghibák megjavulnak. Megóvja az arcbőrt szélőt, hidegtől, naptól, ráncosodástól. Az arcizom rugalmas lesz. **UDIT, FRISST!** Törv. véd.

Citromkenőcs, zsíros, éjjelre	P 2.—	Citromolaj arctisztításra	P 1.50
Citromkenőcs, nedvdús, nappalra púder alá	P 1.50	Citrom rúncalanító olaj	P 1.—
Citromkenőcs seplő ellen	P 4.—	Citromszappan	P —80
Citromarcvíz, bőrszírosság, mitesszer ellen	P 1.50	Citrompúder	P 3.—

Videki szétküldés költségmegtakarításért, az összeg előzetes beküldését kérem (és 60 fill. portó!).
SCHADEK ANTALNÉ kozmetikai intézete, IV., Váci-utca 9. I. 3. (Corso mozház.)

H Á Z T A R T Á S

Sajtos makaróni-pudding (előétel). Tizen-öt dkg makarónit megfőzünk kissé sós vízben. 4 dkg vajjal és 6 deka liszttel világos rántást készítünk, egy csészényi hideg tejjel felöntjük, felfőzzük sűrű péppé. Kihűlve belekeverünk egyenként 4 tojás sárgáját, 2 evőkanál tejsírt, 3 dkg parmezánt, sót, 4 tojás fehérjének kemény habját és a megfőtt, leszűrt makarónit. Jól kivajazott formába öntjük, majd 15 percig vízben főzzük. Forró vajjal leöntve, parmezánnal meghintve tálaljuk.

Túrós gombóc (előétel). Dr. Rózsa Lászlóné Négy tojás sárgáját dió nagyságú vajjal kikeverünk, adunk bele 40 dkg szitán áttört túrót, ízlés szerint sót, majd 4 tojás kemény habját és 4 evőkanál lisztet. Egy szalvétát zsírral megkenünk, beletesszük a masszát és 1 óráig főzzük. Forró tejeles vajjal leöntve tálaljuk.

Gombás töltött borjúszület. Háromnegyed kilogramm borjúcomb tövékony szeletekre vágunk. Majd kiverjük és a következő töltelékkel megtöltjük: 40 dkg disznóhúst, 8 dkg szalonnát ledarálunk, 3 tojás sárgáját, sót, kevés törött borst, diónyi zsírt adunk hozzá. Minden szeletet ezzel a töltelékkel bekenünk, összecavarjuk és vékony spárgával átkötjük. Zsírban puhára pároljuk, tetszés szerinti

mennyiségű gombával. Tálaláskor 1—2 deci tejfelt öntünk rá.

Bárányleves. A bárány fejét, tüdejét és máját fazékban annyi vízben, hogy jól ellepje, megfőzzük. Adunk hozzá zöltséget, 5 dkg szalonnát és sőt. Ha megfőtt, piros rántást készítünk, adunk bele egy kávékanálnyi apróra vágott zöldpetrezselymet, egy keshegynyi törött borst és a levessel feleresztjük. A töltöt, májat apró kockára vágjuk és összevegyítjük. Két tojást keményre megfőzünk, apró kockára vágjuk, tálba tesszük, a levest a hússal együtt ráöntjük és tálaljuk.

Rizs borjúmájjal. Zsírban apróra vágott hagymát megpárolunk, egy drb májat kis szeletekre vágunk és a forró hagymás zsírba tesszük. Nem sózzuk, mert a sőtől a máj megkeményedik. Kis ideig pároljuk, azután vízzel feleresztjük. Közben rizst puhára főzünk, összekeverjük a májjal, most megsózzuk, borsozzuk és szépen felhalmozva tálaljuk. Jól meghintjük reszelt pármezánsajttal és vajban sült sampinyongombát teszünk köréje.

Rostélyos, paradicsomos mártással. Szép rostélyos szeleteket kiverünk, megsózzuk, borsozzuk és félre tesszük. Három drb vöröshagymát finomra megvágunk és 8 dkg kockára vágott szalonnával zsemlye-

A gáz a jó konyha titka, Mert olcsó, gyors és tiszta

színe megpirítunk. Adunk közé 4 dkg porcukrot, a hagymával együtt szép barnára pirítjuk, feleresztjük 2 deci finom borecettel, két deci paradicsommal, fél-deci tejjel és jól felforraljuk. A rostélyos szeleteket zsírban hirtelen kisütjük és a lébe téve, puhára pároljuk. Tálaláskor a zsírt gondosan lemerjük a lérelől és úgy tálaljuk.

Borjúszület töltve. Borjúcomból szép vékony gömbölyű szeleteket vágunk, kiverjük s a következő töltelékkel töltjük meg: 25 dkg borjú-, vagy sertéshúst, 5 dkg szalonnát megdarálunk, 2 tojássárgáját, sőt, borst, petrezselyemzöldjét és egy kávékanálnyi friss, habosra dörzsölt vajjat keverünk hozzá és minden szeletet bekenünk ezzel a keverékkel, azután felcsavarjuk, összekötözzük, zsírban puhára pároljuk. Burgonyapürével, vagy tarhonyával körítjük.

Spárga sajttal. Kissé sózott vízben 20 percig főzzük a megtisztított és összekötött spárgát. Tálra rakjuk, vastagon meghintjük reszelt sajttal és nagyon forró barna vajjal leöntjük, úgy, hogy a sajt felolvadjon rajta.

Töltött kalarábé. A fiatal kalarábét meghámozzuk, a fiatal zöld leveleit megmosuk és apró szeletekre vágjuk. A kalarábé belsejét kivájjuk, borjúszületet forró zsírban gyorsan átsütünk, megdaráljuk, tejben áztatott és jól kicsavart zsemlyét, tojást, zöldpetrezselymet és sőt adunk bele, összedolgozzuk és a kalarábékat megtöltjük vele. Egy nagyobb lábosban zsírt forrosítunk, a megtöltött kalarábékat egymásmellé helyezük, közéje tesszük a kivájt kalarábé belsejét és a zöldjét, petrezselyemzöldet, sőt, kevés cukrot és kevés vizet öntünk alá, lefövede puhára pároljuk. Azután behintjük kevés liszttel s addig keverjük, míg megsárgul, majd egy deci tejfölt adunk bele és felforraljuk.

Roszbif. Hízott, friss vágású ökörhúst veszünk, mely pár napig jégen állott. Sütés előtt megmossuk, ruha között leszárítjuk, megsózzuk és lobogó, forró bő zsírban 5 percig az egyik és 5 percig a másik oldalán sütjük, hogy köröskörül ropogós réteget kapjon. Azután lefedve, lángházb tűz mellett fél órát sütjük.

Sonkás burgonya. 12 dkg vajat, 6 tojás sárgáját, 6 marék reszelt burgonyát, 6 tojás habját és 40 dkg puhára főtt darált füstölt húst kevés tejjel összevegyítünk és kizsirozott formában megsütjük. Tálaláskor adhatunk hozzá paradicsom-, vagy gombamártást.

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

Berger és Feiszinger

kézimunkaüzlet Régi posta-utca 14. Occasiós úti évi árak kézimunka- és függönyanyagokban.

Junó

Dr. FÖLDES MIKLÓS NÉ
KOZMETIKAI LABORÁTORIUMA
Budapest IV., Károly király-út 24

Biztos hatású szépségjavítószerek
Tanítványképzés • A Magyar
Uriasszonyok Lapjára való
hivatkozással kedvezmény

Szakszerű ANTIK képkeretipar

SCHOLCZ JÓZSEF

Alapítva 1898 Budapest, IV., Irányi-utca 12. szám

MESTER keretezés polgári áron

AZ UJVONALÚ FŰZŐ

jó alakot,
egészséget,
hajlékonyságot biztosít

FENYŐNÉ FŰZŐSZALONJA

V., Lipót-körút 9, II. em. (Telefon 129-6-40) minden árban és minden minőségben készít mérték után fűző-, gyógyfűző- és melltartó-különlegességeket.

Külföldi modelljeim megtekinthetők!

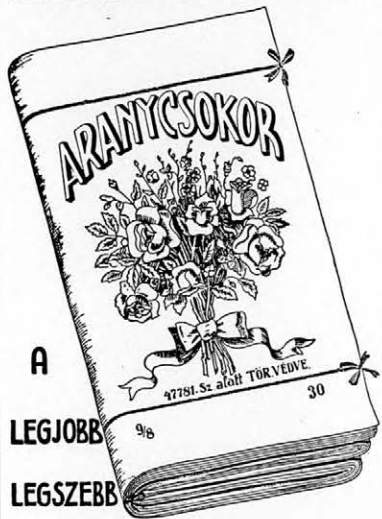
TÉSZTARECEPTÉK

Kiflieskék. Tizenöt dkg mogyorót vagy diót, 10 dkg porcukrot, 1 egész tojást, 2 szelet puhított csokoládét kessel jól eldolgozzuk, apró kifliket formálunk belőle, darabos cukorban meghempergetjük és sütőben megszárazítjuk. **Huszár Lajosné Porhanyós szeletek.** Tizenegy dkg friss kemény vajat deszkán kis darabokra

ARANYCSOKOR

PAMUT VÁSZON

FEHÉRBESEN és SZINESBESEN

A

LEGJOBB

LEGSZEBB

KÉZIMUNKA ÁGYNEMŰ ÉS FEHÉRNEMŰ

ANYAG

Budapesti detail főárusítás
a Magyar Uriasszonyok
Kézimunkaboltjában
Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám

HAJFESTÉS!

KOMOL hajfestékekkel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospektust küld:

Vezérképviselőt:
Teréz-körút 40-42/a

Készíti
Preiszné
fűzősatonja
VII., Dohány-u. 16-18
Telefonszám: 13-51-91
Üzletben nem kapható

egybeszabott
barisanyatartós melltartó

összevagdalkunk, 21 dkg liszttel, 8 és fél dkg cukorral, egy egész tojással és egy tojás sárgájával és kevés citromszaggal nyújtófa segítségével összegyúrjuk. Ezen tésztát, melyből különféle süteményeket lehet előállítani, nagy gondalal kell elkészíteni, mert nagyon forrón kell megsütöni és arra vigyázni, hogy meg ne égjen. E tésztából 4 egészen vékony, 5 ujjnyi széles és olyan hosszú csíkot készítenek, mint a pléh és zsemlyeszínűre megsütjük. Ezután az első csíkot jó lekvárral bekenjük és a második csíkot ráhelyezzük, ezt szintén bekenjük lekvárral és így tovább. Ha mind a négy darabot egymásra helyeztük, felülről sűrű narancs- vagy citromkonzervvel bevonjuk, az egészet forró sütőbe tesszük. Ahogy kivettük, azonnal szeletekre vágjuk.

Földessy Elekné

„Nagykanizsai előfizető”-nek küldök a kért diétás receptekből néhányat, ha azok megfelelnek. Nagyon nehéz zsír, vaj és tejfel nélkül akár sütni vagy főzni, de ha az egészség előnyét szolgálja, szívesen lemond az ember bármiről is. Bármilyen főzelék sós vízben kifőzve nagyon jól élvezhető. A kelhez, krumplihoz kevés kóménnyel főzünk, úgyszintén a káposztához is. Káposztát ecetes vízben megfőzve, lisztes tejfel behabarva, kevés só, cukor hozzáadásával jóízűen meg lehet enni. Káposztát még paradicsommal is lehet megfőzni, liszttel behabarni, cukorral ízesíteni. Jól élvezhető, zöldbab, karfiol, kalarábé, brokedi, sós vízben főzve, tejfel habarva, nem hiányzik a zsír vagy vaj belőle. Sárgarépat is ezen mód szerint lehet elkészíteni. Krumplipüré csak tejfel, vaj nélkül, frissen készíthető jól ehető.

Tésztafélék. Piskótátészta masszába különböző befőtt gyümölcsöket teszünk. Gyümölcskenyeret, füge, datolya, dió vagy mogyoró, mandulával készítenek. Piskótátészta masszája: 2 egész tojás, 3 sárgája fél óráig keverendő 14 dkg cukorral, azután 14 dkg lisztet teszünk bele és a fenti gyümölcsökből is 14 dkg-t, de enélkül is jó. **Készíthető:** 3 tojásfehérje habot verünk, 10 dkg cukrot, 10 dkg lisztet és 20 dkg déligyümölcsöt adunk bele és hosszú formában sütjük. **Diószelet.** 25 dkg őrölt dió, 25 dkg cukorral, 2 evőkanál liszttel, baracklekvárral összegyúrandó és apró szeletekben megsütjük.

Diósók. 3 tojás fehérjét 15 dkg cukorral a tűzön sűrűre főzünk, onnan levesszük, még verjük kicsit és vágott diót belekeverve, apró csókákat csinálunk belőle.

Tejben főtt rizs, tejben főtt dara. Ha tejszínt se szabad enni, csak cukrozott gyümölcsökkel lerakva is jó ízű étel. Ezenkívül 2-3 tojással rizsben metéltet készítenek, akár tejben főzve, akár vízben, mézzel, mákkal, vagy dióval összekeverve tálaljuk.

Türóval gyúrt tészta is nélkülözi a vajat vagy zsírt, csak cukorral vagy mézzel tessék összekeverni, hogy ne ragadjon.

Csokoládépudding. 5 kanál porcukrot 2 tojásfehérjével, 1 evőkanál baracklekvárral ¼ óráig keverünk. 3 szelet puhított csokoládét, 1 evőkanál morzsát, 1 evőkanál diót, 4 tojás kemény habját tesszük bele, 35 percig gőzben főzzük és a 6 tojás sárgájából akár tej-, akár borsadót főzünk hozzá.

Barackpudding. 4 kanál baracklekvár, 4 kanál cukor, 4 tojás fehérje 1 óráig keverendő. Jól kikent puddingformában fődolten ¾ órát főzzük és a tojássárgákból csokoládémasszát főzünk hozzá. **Tojássoufflé.** 5 tojásfehérjéhez 8 dkg vanília-cukrot, 2 kanál lisztet és 2 deci tejet veszünk, ezt ¾ óráig lassan főzzük,

kihűtjük és az 5 tojás habját belekeverve megsütjük.

Csokoládés omléte. 5 tojás sárgáját, 5 kanál cukorral habosra keverünk, 1 tábla reszelt csokoládét, 5 evőkanál tejet, 5 kanál lisztet, 5 tojás habját beletesszük, ujjnyi vastagon tepsibe öntjük és lekvárral megkenve összehajtuk.

Mézsesók. 28 dkg lisztet, 14 dkg porcukrot, 1 kávéskanál szódabikarbónát, fahéjat, szegfűszeget, 7 dkg darált diót, 2 evőkanál mézet, 2 tojással összegyúrva, apróra szaggatjuk, vízzel megkenve, dió teszünk a tetejére, kikent, lisztezett tepsin sütjük.

Mindezekhez jóétvágyat kívánok. Adjon Isten mielőbbi gyógyulást, hogy édes, beteg asszonytársam jó, töltőtkaosztát és farsangi fánkot fogyaszthasson. Öszinte tisztelettel a M. U. L. régi előfizetője

Dr. Kommen Elekné, Nagyatádról.

Mokkatorta. Tizenöt deka cukrot 8 tojás sárgájával habzásig keverünk, akkor hozzáadjuk a 4 tojás habját és 12 dkg lisztet. A tortapléhet megkenjük és kilisztezzük, beletesszük a tésztát és megsütjük. Ha megsült, kihűtjük, kettévágjuk és a következő töltelékkel megtöltjük: 6 tojás sárgájához adunk 12 dkg cukrot és lassan hozzátöltünk nagyon erőse főzőt feketekávé. Mindezt addig főzzük, míg meg nem sűrűsödik. Külön eldörzsölünk 16 dkg vajat és összekeverjük a már kihűlt krémmel. Kávémazzal vonjuk be.

Dr. Gombos Károlyné

Finom kifli. Tizennégy dkg vajat habzásig keverünk. Tesztünk bele 3 dkg élesztőt, 1 egész tojást, 3 tojás sárgáját, 1 kanál cukrot, 1 deci édes tejfölt és annyi lisztet, hogy a tészta keményebb legyen a fánktésztánál. Az egészet jól kidolgozzuk, jól megkelesztjük, kinyújtjuk, kifliket formálunk belőle, megtöltjük lekvárral és ismét pihentetjük. A tetejére mandulát teszünk és lassú tűznél megsütjük.

Dr. Török Gézné

Diplomata-pudding. Hét tojás sárgájához 22 dkg cukrot adunk és ezt habosra keverjük, majd vaniliával 5 deci tejfel gőzben sűrű krémmé főzzük. Ha langyos, 5 lap kevés vízben feloldott zselatint keverünk hozzá és 5 deci tejszín kemény habját. Pudding formába öntjük, rummal meglocsolat babapiskótát és dunsztos befőttet rakunk közébe. Ha megfagyott,

SIFON korlátolt mennyiségben —.68
SIFON fehérneműre alkalmas —.88
SIFON ágyneműre 80 cm széles 1.08
LEPEDŐVÁSZON cca 1.58
140 cm 1.58
ALSÓLEPEDŐ vászon, nehéz 2.98
minőség

NagyKovácsy
ÜZLETHÁZ

BŐSÉGES ÉTLAP

1937 március hó 1-től március hó 10-ig.

HÉTFŐ 1 R. k. Albin pk. Prot. Albin	EBÉD: rizsleves, székelygulyás, darakoch borsodával, gyümölcs. VACSORA: tea, lágytojás, sajt, tejben rizs, gyümölcs.
KEDD 2 R. k. Sim. p. hv Prot. Lujza	EBÉD: sóskaleves, töltött borjúszelét tarhonya körítéssel, bundáskenyér, gyümölcs. VACSORA: paprikásburgonya virslivel, uborkával, gyümölcs.
SZERDA 3 R. k. Kunigund Prot. Kornélia	EBÉD: savanyú tojásleves, sajtos burgonyaféléfűt, vagdalthús burgonyasalátával, túrólepény, gyümölcs. VACSORA: tea, dísznövejsajt, ecetes hagymával, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK 4 R. k. Kázmér Prot. Kázmér	EBÉD: paradicsomleves rizszel, borjúpörkölt tejfelesen, galuskával, palacsinta lekvárral és túróval töltve, gyümölcs. VACSORA: töltött tojás, májpástétom, gyümölcs.
PÉNTEK 5 R. kath. Özséb Prot. Adorján	EBÉD: almaleves, paprikás tejfeles hal burgonyakörítéssel, sajtos tészta, gyümölcs. VACSORA: karfiol pongyolában, sajt, gyümölcs.
SZOMBAT 6 R. k. Perpetua Prot. Gottl.	EBÉD: töltött táskafeles, tejfőlé káposzta, sertéskaraj, kelt kifli díszítve, gyümölcs. VACSORA: burgonyapuding, tészta és gyümölcs.
VASÁRNAP 7 R. k. Laetare Prot. Tamás	EBÉD: karfiolleves, libaprórlék rizzsel, sült liba párolt káposzta körítéssel, zserbószelét, gyümölcs. VACSORA: délről sült, tészta és gyümölcs.
HÉTFŐ 8 R. k. Ist. János Prot. Zoltán	EBÉD: burgonyaleves, bifsztek tükörtojással, pirosra sült burgonyakörítéssel, porhanyós kifli lekvárral, gyümölcs. VACSORA: velő kirántva burgonyakörítéssel, tészta, gyümölcs.
KEDD 9 R. k. Franciska Prot. Franciska	EBÉD: tarhonyaleves, borsófőzelék füstölt kolbászal, savanyúkáposztával, főtt tészta díóval, gyümölcs. VACSORA: sajtosmakaróni, rizs borjúmájjal, gyümölcs.
SZERDA 10 R. k. 40 vértanú Prot. Olimpia	EBÉD: bányatejleves, rostélyos paradicsomos mártással, burgonyaprórlék körítéssel, rizskolbász csokoládéval. VACSORA: hideg felvágott tormával, mustárral, gyümölcs.

forróvízbe mártjuk és tálra borítjuk. Tejszínhabbal és befőttel szépen díszítjük.
Dr. Rózsa Lászlóné

Gesztenyetorta. Egy kg főtt gesztenyét gondosan megtisztítunk és utána szitán áttörünk. Hat tojás sárgáját 8 evőkanál vaníliás cukorral habosra keverünk. Hozzáadunk 8 púpozott evőkanál áttört gesztenyét és a 6 tojás kemény habját. Jól összekeverjük és vajjal kikent, lisztezett tortasütőben megsütjük félfóra alatt, egyenletes tűznél. Töltelék: 10 dkg vajjal

10 dkg porcukorral habosra keverünk, hozzáadjuk a megmaradt áttört gesztenyét, 3 evőkanál rumot és az egész masszát kikeverjük sima krémmé. Ha megsült a torta és kihűlt, 3 részre felvágjuk, ezzel a krémmel megöltjük. Csokoládémázzal bevonjuk és cukrozott, tört sültgesztenyével megszórjuk.

Dr. Rózsa Lászlóné

Csokoládémáz. Féldeci teje három szelét csokoládét teszünk és sűrűre megfőzzük, majd a tűzről levéve, 3 dkg vajjal adunk hozzá és addig keverjük, míg kihűl. Ezzel a masszával leöntjük a tortát, egyenletesen elkenjük, majd hideg helyre állítjuk.
Dr. Rózsa Lászlóné

TANACST?KÉRNEK

Keresek kis 20 hónapos fiacskám mellé olyan intelligens, komoly és amellet gyermekszerepű leányt, akire nyugodtan rábízhatom, mert engem a kenyérkereset teljesen leköt. Ki tudna azonkívül egy főzőmindent ajánlani, aki falusi háztartásban jártas? Teljesen elhagyott falun lakunk, társaság nincs. Lehetőleg Dunántúlról kérek ajánlatot „Tanítónő” jellegre e lap kiadójába.

Kérem olvasótársnőimet, ki tudna májusra nekem egy megbízható, tisztességes német leányt ajánlani 5 éves fiam mellé. Szabad idejében háztartásban segítkezne és kézimunkával is foglalkozna. Vagy esetleg egy magyar tanítónő is lehet, aki perfect beszél németül. Leveleket Vadon Sándorné, Iharosberény címre kérek.

DÁN TESTVÉREK Váci-utca 6/sorok
MEGBIZHATÓ BUNDÁK. Katalógust küldünk!

Kedves olvasótársnőimet felkérem, nem tudnak-e egy intelligens, nagyon szorgalmas, korán kelő, ref. özvegy asszonynak pusztán, vidéken állást ajánlani. Baromfi-nevelést tökéletesen érti, a főzést, a gyermeknevelést vállalja, német nyelvben tökéletes, varni tudó, pedáns, rendszerető. Igazi áldás a házban, bárhova kerül. Igényei szerények, jó otthon akar, jobb napokat látott, de helyzete olyan, hogy vidékre szeretne menni. Becsületességéért és tisztességéért garanciát tud nyújtani, míg megismerik. Kedves fáradozásukat szépen köszönöm s nagybecsű leveleket „Állandó otthon” jellegre kérem.

ÜZENETEK

MÉLYEN TISZELT ELŐFIZETŐINK!
Fischer Ferenc pénzbeszedő a mai nappal a nálunk beöltött állásából kilépett. Amikor erről értesítjük mélyen tisztelt Előfizetőinket, felkérjük, hogy a jövőben az előfizetési díjakat új, szabályszerű igazolvánnyal ellátott pénzbeszedőnk kezéhez szíveskedjenek lefizetni.

Tisztelettel: A KIADÓHIVATAL.

Felkérjük kedves Előfizetőinket, hogy lapunk teljes évi előfizetési díja után esedékes kézimunkaajándék átvétele iránt kizárólag a lap kiadóhivatalához (Budapest, VI., Jókai-u. 37. sz.) kegyeskedjenek fordulni. A kézimunkából helyisége ugyanis nem eléggé tágas, hogy ajándékaink kiadását ott tudjuk teljesíteni. Másrészt pedig kedves Előfizetőink igény-

EGYSZERŰ ÉTLAP

1937 március hó 1-től március hó 10-ig.

HÉTFŐ 1 R. k. Albin pk. Prot. Albin	EBÉD: bableves füstölt oldalassal, burgonyametélt, gyümölcs. VACSORA: paprikás burgonya kolbászal, uborkával, gyümölcs.
KEDD 2 R. k. Sim. p. hv Prot. Lujza	EBÉD: savanyú tojásleves, túrósgombóc, gyümölcs. VACSORA: sajtosmakaróni, főtt füstölt oldalas hidegen, tormával.
SZERDA 3 R. k. Kunigund Prot. Kornélia	EBÉD: pirított tarhonyaleves, marhagulyás burgonyával, gyümölcs. VACSORA: délről gulyás uborkával, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK 4 R. k. Kázmér Prot. Kázmér	EBÉD: burgonyaleves, főtt tészta sajttal, gyümölcs. VACSORA: rakottburgonya, gyümölcs.
PÉNTEK 5 R. kath. Özséb Prot. Adorján	EBÉD: tejleves, káposztáskocka, gyümölcs. VACSORA: halpaprikás, gyümölcs.
SZOMBAT 6 R. k. Perpetua Prot. Gottl.	EBÉD: köménymagleves, savanyútdó gombóccal, gyümölcs. VACSORA: főtt virslimártással, burgonyával, gyümölcs.
VASÁRNAP 7 R. k. Laetare Prot. Tamás	EBÉD: húsleves daragaluskával, főtt hús torma mártással, kirántott sertészelet burgonyakörítéssel, céklával, tőpörtyögőcsa, gyümölcs. VACSORA: délről sült burgonyával, uborkával, tészta.
HÉTFŐ 8 R. k. Ist. János Prot. Zoltán	EBÉD: gombaleves, borjúpörkölt tarhonyával, gyümölcs. VACSORA: tükörtojás uborkával, gyümölcs.
KEDD 9 R. k. Franciska Prot. Francisk	EBÉD: zöldségleves, lekvárosmetélt, gyümölcs. VACSORA: sült kolbász hidegen tormával, gyümölcs.
SZERDA 10 R. k. 40 vértanú Prot. Olimpia	EBÉD: csontleves, túrósgombóc, gyümölcs. VACSORA: tőpörtyű uborkával, daromorzsa ízele.

jogosultságát csak a kiadóhivatalban rendelkezésünkre álló nyilvántartásokból állapíthatjuk meg, ami nagyon sok hiábavaló telefonálást tenne szükségessé. Ezért kérjük kedves Előfizetőinket, hogy lapunk ajándék-ügyeiben kizárólag a kiadóhivatalhoz kegyeskedjenek fordulni. Átsírt őszi éjszakák. Milliő és millió egyforma alakú és színű virágot látunk tarkállani az erdőn, mezőn, kertészek virágházaiban és még sem találunk kettőt, amelyik teljesen ugyanolyan volna, mint

a másik. Ha az alakjára ráfognók, hogy ezredmilliméterre azonos nagyságú, akkor a színben találunk eltérést, vagy ha a szín is csodálatosan egyezne, bizonyos, hogy a száruk, mely tartja, vagy hosszabb, vagy rövidebb, vastagabb, vagy vékonyabb, de bizonyos, hogy nem ugyanaz. Majdnem ugyanennyire hasonló azok a problémák is, amelyekre szerelmükben csalódott kedves naiv leányok kérnek biztos, recept szerinti tanácsot, amiktől meggyógyulni akarnak. Jó lenne, ha rendelhetnénk valami olyan csodaszert, aminek használatá meggyógyítaná a csalódott, az elhagyott szerelmes betegségeit. Mi tudjuk, hogy az udvarlás, a széptéves, hat randevű, néhány szerelmes levél, telefoni beszélgetések még nem szerelem, helyesebben nem ez a szerelem. A megszakadt elektromos áramot, ha van hozzá egy kis darabka drótunk, össze lehet kapcsolni, de emberi szándék, emberi kívánság nem forraszthatja össze a szívekből kisugárzó érzéseket, ha az egyik fél nem reagál a másik érzésére. Az a fénykép, amelyik ott maradt, semmit sem jelent, annyira nem, hogy talán nines is meg. Szerelmes májusi bódító illat megmámorosított két fiatal szívet, akik azután az élet egy másik parancsára elszakadtak. A nő lelke érzékenyebb, az érzések mélyebb nyomot hagynak rajta, néha hosszú időnek kell elmúlnia, hogy betakarja a lemondás és feledés fátyolával. Először tudni kell lemondani, hogy a feledés elvégezhesse a sebész orvos szerepét. Betegnek kell előbb lennünk, hogy meggyógyulhassunk és igazán tudjuk értékelni az egészség nagy áldását. Milyen átható öröm az, mikor gyógyultan felnehetünk az égre és megkereshetjük lelkünkkel a Mindenható trónját és leborulhatunk lábai elé. Beteg szívünkkel és lelkünkkel menekülünk Hozzá, mert Ő a gyógyulás. Messzire ment szerelmét ne reklamálja senkivel! Nyugodjon bele, hogy a kettőjük barátkozása a boldogság rozsaszul sikerült kópiaja volt csak, amelyről nem lehet leolvasni a szöveget. Nem hiszem, hogy az volna a terve, hogy ezután mindig csak utána fog sóhajtozni s ha találkozik majd egy másik csinos fiúval, ne szívesen fogadná. Van olyan szerelem is, amelyiket nem így kell lezárni, de akármennyire is kegyetlenül hangzik, a maguké nem sorozható a komoly érzések sorába. És a tizennyolcéves kislányokról tudjuk, hogy mielőtt az orgona kinyílik — hála Istennek — teljesen ki-gyógyulnak az első szerelem csalódásából. Higgye el, nem érdemes töprengeni, hogy hol, merre jár, amikor sem nem búcsúzott el, sem nem írt egyetlen sort sem. Ez a nem éppen korrektnek nevezhető hallgatás felmenti magát, hogy gondoljon rá. Ha nem bánatnok meg, az ilyen udvariatlan magatartásra az volna a méltó válasz, hogy mielőbb és legtöbbször tetsében elfelejtse. Boldog hírekkel telt levelekre várunk. Szív. üdv. Szerk. Dehrecen. Sajnáljuk, hogy rendkívül nobilis és szokatlanul megértő levele nem válaszolhatunk a remélt „közölni fogjuk” hírről. Higgye el, nem tennénk jó szöveget Önnek, ha ezzel a verssel avat-

Mindenkit meghódít

a csodás illatú

Minden jobb szak-
üzletben kapható.
Vezérképv.: Reichardt Albin
Budapest, I., Márvány u. 29

nők az írók sorába. Akit lapunkban mint kezdő írókat bemutatunk, annak méltán éreznie kell, hogy valaki az irodalom büszke, elit seregében. E döntés még nem végleges, lehet, hogy más versei után Önt is behívhatjuk. Szív. üdv. Szerk.

Viczus. Már annak is örülünk, hogy gyötrelmes problémája a megoldás stádiumába került, s ennek következtében az első, kínzó fájdalom enyhült s remélhetjük, hogy egészen elcsitult. Csak kellő ereje legyen hozzá, türelmesen kívárni a teljes megoldást. Az Ön anyagi jósága diadalmaskodni fog. Addig is szívünk mélyéből együttérzünk Önnel és sok szeretettel köszöntjük. Szerk.

DÁN TESTVÉREK Váci-utca 6. (sarok) MEGBIZHATÓ BUNDÁK. Katalógust küldünk!

Férfiszemmel... Érdeklődéssel olvastam a M. U. L.-ban azt a néhány keserűhangú megnyilatkozást, melyet Papp Jenőnek „Feleséget keresek” című cikke sugalt. Elismerem, van igazság azokban a feleletelésekben. Meg kell azonban állapítanunk, sokan félreértették az említett cikket. S elkieseredésükben néhány olyan megállapítást tettek, melyek ellen tiltakoznunk kell. S ez az alkalom megfelelőnek kínálkozik arra is, hogy tudomásra hozzuk a mai lányoknak, hogy miképpen vélekednek róluk a még nőtlen fiatal emberek. (Mai lányok — természetesen a ma élő lányok. A „ma” szóval itt nem az ultramodernséget óhajtom kifejezni.) Nézzük tehát: „A szegény legények nem is veszik észre a festetlenajkú és komoly lányokat”... „a nősülni akaró fiatal emberek először a hozományt rézik és a shortos és áramvonalas tünemények között kutatnak”... „a férfiak között is vannak ultramodern emberek s a lányok ilyen mélyre szállgédésének is nagyjából ők (t. i. férfiak) az okai”... „a férfiak nem találnak igazi feleségnekvalót, pedig vannak még olyan lányok, akiknek van bátorságuk a hajukat megőveszteni, sőt hosszúhajú is van közöttük”... s végül jön a bennünket meglepő megállapítás: „férfiak, hajoljatok meg a mai lányok előtt, mert ők értetek tesznek mindent... a férfiakért van minden”... — ime, néhány sor az elkieseredett válaszokból. De ebben a néhány sorban is sok minden található. Van benne lesújtó vélemény a férfiakról, de van más is, amit írók akaratlanul árultak el. Egyará őszinte szó a mai lányokról, melyet nem tudunk... nem akarunk elhinni. Mert ha elhinnénk, akkor egyrészt végtelenül sajnálnunk kellene a mai lányokat, másrészt pedig beismerésükkel olyan lovat adnak a fiatal emberek alá, melyről nehéz lesz leszállítani őket. „A lányok mélyreszállgédésének nagyjából ő a férfiak az okai” — ezt mondják. Hát ha igaz, akkor ez nagyon szomorú a lányokra nézve. Ha már a férfiak között

akad sok jampec és jellemtelen alak, miért kell a lányoknak azokhoz alkalmazkodni? Miért nem igyekeznek inkább a férfiakat átfórmálni, visszatéríteni a helyes útra? Hogy idejuttatunk, annak nemcsak a férfiak az okai. Mert ügyebár mindig kettőn áll a vásár?! A nők erősen hadakoznak egyenjóságukért. Hát ime: haladnak az egyenjóság felé. S amikor majd teljesen egyenjogúak lesznek, akkor veszik észre, hogy megszűntek „nők” lenni. Ezért sajnáljuk a mai lányokat! S hogy lovat mivel adnak a férfiak alá? Hát kérem: „a férfiakért van minden” — ezt mondják. Mi, fiatal emberek, azt hittük és szeretnénk hinni továbbra is, hogy a nőkért, az „ideálunkért” teszünk mindent; hogy minden a világon csak őértük van s ime most szemünkbe mondják, hogy tévedünk, mert „a férfiakért van minden”. A nők mintegy meghajtatják fejüket a férfiak előtt. S ez a megalázkodás talán tetszik néhány férfinak, akik nagy meglepődéssel könyvelik ezt el — s alkalomadtán éreztetik is a lányokkal — de a férfiak többsége nem kívánja a női nem ilyen megalázkodását. Nem! S szeretnők, ha megnyugtánának bennünket, hogy ez csak egy elszólás volt és nem a valóság! Cserébe azután mi — fiatal emberek — is mondunk néhány megnyugtató szót. Legelőször is megismételjük azt, amit a „Feleséget keresek”... c. cikkéből is olvashattak, de amit sokan félreértettek: a „nősülni akaró” fiatal emberek éppen nem a „shortos és áramvonalas tünemények” között kutatnak, hanem megfordítva. Mert az említett „tünemények” társaságát azok keresik, akik csak szórakozni akarnak s eszükágában sincs megnősülni! Hogy állunk most már a festett arccal és a hosszú hajjal? A tudomány az emberiség célját szolgálja. A kozmetikai tudományunk is elismerjük ezt a jogát. A nőktől szinte megkövetelik a férfiak, hogy ápolat, csinosak legyenek. (Csinos és szép — két külön fogalom. A szépség egyébként is nagyon relatív.) Természetes dolog, hogy igénybevehetik a kozmetika szereit. De... ne a természetesség rovására! Másképpen azt is mondhatnók, hogy a természetesség hiányait szabad, sőt kell is pótolni. Enyhe pír az arcon, óvatosan alkalmazott rúzs a halvány ajakon megengedhető, de semmi szükség nincsen pl. piros körömökre! S a haj? Olyan férfi nem igen akad, aki azt a nagy áldozatot kívánna, hogy ideálja egészen hosszúra növesse meg a haját. Főkövetelmény tehát csak az: gondozott legyen a haj és ne legyen túlságosan „fűs”, mert az a nőiség rovására megy. A színe pedig egészen bátran maradhat természetes. Öltözködés tekintetében csak

CADEAU

CSOKOLADE-
GYÁR R.-T.
KÉSZÍTMÉNYEI
A LEGJOBBAKI

BUDAPEST, VI, IZABELLA-UTCA 88

Amerikai Rendszerű Lábapolási
Intézet. Lipót-körút 13, földsz. 4.

azt kérjük, illetve tanácsoljuk, hogy ne legyen a ruha a mindenkori környezet-től erősen elütő, túlságosan feltűnő. De legyen csinos, rendes! S a viselkedés? Engedjék meg, hogy erről is írassak. (A különféle „partnerei és sportmici intézmények” megszűnését úgy a magunk, mint a női nem érdekében is írassak. S azt hiszem, ez be is következhetne, ha a „partnerei” hallanak mindenkor partnereiknek hátukmögötti véleményét. Tudom, sok mindentől elmenne a kedvük, amit a „modernség” nevében cselekszenek. Természetesen ez nem vonatkozik azokra a lányokra, akik — bár fiatalberekkel — de minden mellékcél nélkül sportolnak.)

Mi — fiatalberek — a lányokat mindig kedvesen tartózkodó, bájos, jókedvű lényeknek szeretnők látni. Értsék meg, hogy mi nem lelkesedünk az ultramodern tüneményekért! Hogy mégis megnézzük őket? Hát igen, megnézzük azért, hogy azután megmondhassuk róluk egymás között a véleményünket. És amint elítéljük lányoknál az ultramodernséget, ugyanúgy megtesszük azt a férfiaknál is. Nem tagadjuk, hogy vannak a férfiak között is szép számmal olyanok, akik csak szégyent hoznak a férfinemre. Ezeket éppen úgy sajnáljuk, mint a partnereiket.

Elismerjük, a nehéz gazdasági helyzet, a sokezer állástalan diplomás a lányok férjhezmeneteli lehetőségét erősen csökkenti. Megértjük keserű kifakadásait. De ha így van, akkor Önök is legyenek belátással a egyenjogúsági törekvéseikkel ne igyekezzenek a férfiakat hátrébe szorítani! S ne Önök változzanak meg a férfiak kedvéért, hanem igyekezzenek a férfiakat megváltoztatni. Ez pedig annál is inkább könnyű, mert az Önök kezében nagy és erős fegyver van: a nőesség, csinoság, báj, kedvesség hódító hatalma, melynek a XX. század férfiai sem tud ellentállni, csak tessék vele észszerűen bánni!

—yó—

Felkérjük kedves Előfizetőinket, hogy lapunk teljes évi előfizetési díja után esedékes kézimunkaajándék átvétele iránt kizárólag a lap kiadóhivatalához (Budapest, VI., Jókai-u. 37. sz.) kegyeskedjenek fordulni. A Kézimunkabolt helyisége ugyanis nem eléggé tágas, hogy ajándékaink kiadását ott tudjuk teljesíteni. Másrészt pedig kedves Előfizetőink igényességüket csak a kiadóhivatalban rendelkezésünkre álló nyilvántartásokból állapíthatjuk meg, ami nagyon sok hibával telefonálást tenne szükségessé. Ezért kérjük kedves Előfizetőinket, hogy lapunk ajándék-ügyeiben kizárólag a kiadóhivatalhoz kegyeskedjenek fordulni.

Fehér lilom. Kedves, csengő-bongó nótaszövegét alkalmilag hozni fogjuk. Rímei elég frissek és színesek. Ez az „alkalmilag” több hónap távlatát jelent. Ne méltóztassék türelmetlenkedni, ha csak a nyár közepén válthatnók be ígéretünket. Nagyon sok elfogadott vers várja még előtte a megjelentetést. Szív. üdv. Szerk.

Automonth a modern vegyszert csodálatos felfedezése. Remekül habzó száraz fogkrém porban. Ára 90 fillér. Egy doboz hónapokra elegendő. Mindenütt kapható. Forgalmazza hozzá Mihály Ottó, Budapest, VI., Podmaniczky-utca 45.

Dr. B. Imréné. A phönix-pálma leveleit ellepő pajzstetűtől olyképpen menthető meg, hogy a pálmát langyos szappanos vízzel nagyon jól megpermetezi s azután egy puha körömfével a leveleket egyenként lekeféli mindkét oldalán, hogy egyetlen pajzstetű se maradjon rajta. Ezt az

Utározhatatlan a fényhatása
Tökéletes a színe
Felülmúlhatatlan a tartóssága

Ez a
rivoire
lack-ajak rouge

ÉS ARC RUZSAI

eljárást mindaddig ismételni kell, míg a pálma teljesen mentes lesz ettől a kártékony élősditől, mely elpusztítja a leghatalmasabb pálmát is, ha nem védekezünk ellene. A pálmát jól meg kell utána öntözni, ha a víz átszivárogozik a cserép alján levő lyukon. A pálma megkívánja, hogy rendszeresen foglalkozunk vele, hetenként egyszer lemoszuk, kétszer megpermetezzük és főként ne hagyjuk, hogy a pajzstetű ellepje, ami a növényre épp annyira kártékony, mintha az ember meg volna kötözve és nem tudna védekezni hasonló rovarok ellen. Az öntözés is legyen bőséges, a gyökérzetet teljesen átitató, vagyis ne csak a felületét locsoljuk meg. Télen, rendes fűtés mellett hetenként egyszer vagy kétszer kell ilyen tartalmasan öntözni. Ha a gyökérzet egészséges, a pálma helyrejön. Sok türelmet és szeretetet kíván a szobanövények gondozása.

Szív. üdv. Szerk.

Mélyen tisztelt Főszerkesztő Uram! Mint a M. U. L. régi olvasója és előfizetője, mindig nagy figyelemmel olvasom a lap minden egyes számát és annak nívós és egész tartalmát... S a „Rádió Krónikák” hőst, Papp Jenő urat mindig meghallgattam és írásait — éppen erre való tekintettel is, — még nagyobb figyelemmel olvasom...

Megvallom: nélkülözhetetlen nekem a rádió és igen nagyra becsülöm és jószándékú törekvéseiben szeretem a M. U. Lapját. Papp Jenő úr tollából eredő „Felleséget keresek” címmel ellátott cikket is természetesen olvastam, de olvastam a cikk nyomán felhangzott kritikákat, — mondhatnám: jajokat — is... Éppen erre való tekintettel — s miután még mindig folyik a jankajlás, — kérem, méltóztasson megengedni, igen tisztelt Főszerkesztő Ur, hogy ennek a cikknek nyomán támadt utóregéseknek — ha sikerül — véget vessék... Nem azért, mintha nem lenne már aktuális a hozzájárulás és mert nem kívánom a további jajokat, vagy talán magamat prejudikálram a befejező pont alkalmazására, hanem csak azért, mert itt és eddig — úgy olvasom és látom, — a cikk félreértéséről, vagy legalább is félremagyarázásáról van és volt szó...

Ugyanis — szerény nézetem szerint —, aki a cikket figyelemmel átolvassa, az abból — és a sorok közül még inkább — kiolashatta, hogy az a cikk nem a felajdult és magukat jó édes anyáknak remélt, szerény és szegény leányoknak és nem róluk íródott, hanem azoknak és azokról, akik ezt a cikket valóban megérdemelték és kiérdemelték... És mi történt?! Ezek az utóbbiak hallgatnak és úzik tovább, folytatják, gyakorolják, a téli sportszezonnak megfelelően eddigi életmódjukat, a szabadban, majd a féryes, csillogó báltermekben, szépségversenyeken és a bridszpartikon és füstös, teagözös zsúrokon... És hallgatnak!

En is leányapa vagyok és én is féltve örömmel életem és édesanyja legszebb és legszentebb virágját, de nincs és nem is lehet okom felháborodni, pedig én sem adhaték „búsás hozományt”, csak féltve-örzött, jólnevelt, Isten képeire és hasonlatosságára — természetes szépségében — teremtett és így megörzött, tiszta, ártatlan lelket, a házias, szívében tisztá magyar urilányt... De, — bocsásson meg nekem — igen tisztelt Főszerkesztő úr! A cikkben érintett és ostorozott leánytípust, a mai „modern” élet, sőt továbbmegyek, a mai férfiak és a mai sajtótérmekek „termelték” ki és tartják felszínre!...

Tehát, mélyen tisztelt és nagyrabecsült Főszerkesztő Uram! Modernnek nevezett, de őrdőgi világot kell átfarmálni és átgúrni, az Ige, az evangélium szent és tisztító tüzeiben és ennek folyamánaképpen, úgy viselkedni, mint írásainkban, képeinkben és a mindennapi munkánkban, a tiszta, a nemesebb érzést, a krisztusi önfeláldozást és annak termékeny magvait kell elvetnünk és elhíntetnünk, e világstalan ugarban s akkor, — de csakis akkor — szebb, szentebb lesz az élet, az eszköz, a cél s nem kell majd láthatatlan, sem látható táblákat akasztania senkinek a nyakába, mert mindenki meg fogja találni — keresés nélkül — azt, amit a Mindenható és Mindentudó, egy igaz Isten, bölcs intézkedése számunkra, számunkra és mindenki számára kijelölt és létszen akkor igazi Szeretet és Béke, ezen a földön... „Erdélyi figyelő”

U. i. Ezzel kapcsolatban legyen szabad

Elhanyagolt arcborét tökéletesen rendezhető, egészséges arcborét ápolja, szépségét fokozza
KESZEYNE GYÖGYKOSZMETIKÁJA
 V. Bányav. u. 2, Gróf Tisza István-u. 14

egy igen bölcs, kis — eredeti — székeley tréfát is közölnöm. Házasulandó sorban vala Máthé Mócsi, jóvágású székeley leány...

Biztatta is az édesanyja: Fiam, Mócsi, házadóját már meg is mért nem vadasztasz már magadnak egy jóra való feleséget?... — Hát iszen, könnyen mondja ezt nekem, édesanyám! Mert édesapámnak könnyű volt ám kiedet elvőni, de kit vőgyek el én a sok idegen leány közül?!

22 éves asszony. Idéges hangulatnak tulajdonítjuk kifakadásait, különben meg sem értenők férje konvencionális udvariasságát kifogásoló neheztelését. Azért, mert valaki neveletlenül viselkedett Nagyságos Asszonnyal szemben, hasonló nevelettséget kívánna férjétől? Ezt nem hitjük. Hiszen éppen az ő udvariassága szegényíti meg az egész családot, akik Önt megbántották. Az úri nevelésben részesült férfi még ellenséggel szemben sem tud udvariatlan magatartást tanusítani. Eppen ez különbözteti meg őt azoktól, akiknek, mint mondani szokás, nem volt gyermekszobájuk. Az udvarias férfi, ha ismerőssel találkozik, önkéntelenül, illetve a megszokás hatalma parancsából is, kalapjához emeli a kezét. Nem méltóztatott ismertetni a Nagyságos Asszonyt ért sérelmet, de hogy nem lehet becsültebévő, azt abból következtetjük, hogy férje, aki korrekt úr, meglepődött Nagyságos Asszony kifogásán és értetlenül hallgatta idéges, túlzottan érzékeny kitörését. Ha olyan természetű lett volna a sértés, ami nemcsak a hiúságnak fáj, hanem becsületbe vág, bizonyos, hogy férje nem várta volna meg Nagyságos Asszonyt.

A grafológia csodája!

Sorsa, jövője mindenkit érdekel, a misztikus jóslás azonban sötét és megalázó fényt. Titokzatos **asztrológusok**, távolbalátó **csodafenomenok**, léleklátó **jósok**, röntgenszemű **jövendőmondók**, személyesen fogadó **álgrafológusok** és egyéb csodabogarak helyett forduljon levélileg az **írás tudományos elemzőjéhez, ZSOMBOK ZOLTÁN** íróhoz. Küldjön be néhány sor írást és csodát fog látni: amit az író **Önről ír, megdöbbenően hű, pontos, értékes, azonnal felhasználható** ügyeiben terveihez. Ma már a világ minden tájáról kap levelet, ajánlatokat a rádióból is ismert író, akinek grafológiai sikereit a tudományos alap **bizonyítja**. Az író mindenki barátja, tanácsadója, segítője, — meglátásai, boncolgatásai révén új utak előtt állhat a nő, a férfi. Egy ilyen részletes leírás olvasása is: élvezetes, izgalmas, **bámulatba ejtő**. Nincs megoldhatatlan ügy, probléma! Ha más írását küldi be: az illetőről a legfrappánsabb módon informálódik, legtitkosabb **lelkivilágát, érzelmeit, terveit** stb. ismeri meg **jóslás nélkül**. **A díjat Ön szabja meg!** Tetszés szerinti bélyegösszeg mellékelendő a levélben, a kidolgozás oldalterjedelmét az író ehhez méri. Külföldiek 5—10 nemzetközi coupon vagy ottani bélyegeket (50 Din., 30—50 K. c., 100 Leu stb), tengerentúliak egy dollárt mellékeljenek. Cím: **ZSOMBOK ZOLTÁN**, Budapest 62, postafiók 46. Közlendő: születési adat, családi állapot, testi hiba, betegség, melléklendő megcímezett, felbélyegzett válaszboríték.

unszolását, hanem elégtételt kért volna, mert a feleséget ért sérelem a férjet is ugyanolyan mértékben éri. Tehát a férj a komoly sérelem előtt nem hűnyhatna szemet és nem lehetne udvarias felesége megbántóival. Nagyságos Asszony bizonyos, hogy férje Önt nagyon szereti, Nagyságos Asszonyért, kizárólag csak Öntért megváltozott, amivel szemben tegye meg Ön is, hogy nem kifogásolja a szokás hatalmán alapuló udvariasságát a nem rendez jeleneteket ezen jelvénytelen nézeteltérés miatt. Több és értékesebb az Önök boldogsága, minthogy szabad volna megszavarni ilyen jelentéktelen ügygel. Nagyságos Asszonyom, fogadja meg az én teóriámat és még gondolatban se foglalkozzon azokkal, akik Önnek akarva, szándékosan kellemetlenséget szereztek. Akire nem gondolunk, akivel nem foglalkozunk, az nem is létezik a számunkra. Elfelejtani valakit, a legfájdalmasabb büntetési mód. Ezen a dolgon többé ne töprengjen s főként ne vitázzon róla a férjével. Békét és megegyezést békét kívánunk. Mindkettőjüket szívesen

üdvözlí Szerk.

Báthory Iza. Papp Jenő köszöni üdvözlését. A „Feleséget keresek“ cikkhez való hozzászólását közölni fogjuk. Értékes lelki rajzok bontakoznak ki előttünk. Ezeknek felszínrehozataláért is érdemes volt a témával foglalkozni, különben rejtvé maradt volna.

Kezdő M. Őszinte nagy sajnálatunkra beküldött verseit nem jelentethetjük meg, nem felel meg azoknak a kívánalmaknak, amelyeknek méltányos és nem túlszigorú alkalmazásával mérjük meg a kezdő írók beérkező verseit. Szív. üdv. Szerk.
B. Boreczky Nelly tanár (Győr) P 5.— adományát Rác István családjához eljuttattuk. Hálás köszönettel nyugtázzuk.

Szerk.

Szomorú árva kislány. Oly régen nem hallottunk hírt a mi kedves kis „árvánkról“. Miért hallgat? Barátainak fogadott, ennek a jogán keressük, hogy írja meg,

DÁN TESTVÉREK Váci-útcán **MEGBIZHATÓ BUNDAK.** Katalógusunk

jobb most a sorsa, mint amikor hozzánk menekült és elpanaszolta nagy bánatát. Mily nagy volt az örömünk, amikor ott-hozhoz segíthettük. A hallgatásából nyugalomra következettünk.

Szívvel üdvözlőjük. Szerk.

Rejtvénymegfejtés

A február 1-i számunkban közölt kereszt-rejtvényt helyesen megfejtő olvasóink közül sorsolási útján jutalmidjájukban részesültek:

1—5. díjat: a Magyar Üriasszonyok Kézimunkaboltja, Budapest, VI., Teréz-körút 6, kézimunkaajándékait nyerték: Farkas Józsefné Budapest, Dr. Dolánszky Ferencné Rákosszentmihály, Bartsch Hedvig Albertfalva, Dévai Mária Szombat-hely, Nagy Imréné Hajdusámsón.

6—7. díjat: Dr. Földesné Juno kozmetikai intézete (Budapest, IV., Károly király-út 24.) arckrém, púder és szappanajándékát nyerték; Szemere Mária Budapest, Tamás Istvánné Rákospalota.

8—9. díjat: Korányi-gyógyszertár (Budapest, VIII., Népszínház-utca 22), egy-egy Lilikrém, szappan és púderajándékát nyerték; Szuák Jánosné Vép, Dr. György-bíró Szilárdné Ujpest.

10. díjat: Then Jolán kedves előfizetők csipkemozívumajándékát Gruber Antalné Ujpest.

11. díjat: Cadeau csokoládégyár (Budapest, VI., Izabella-utca 88) negyedkiló diszobozos honbon-ajándékát Tóth Istvánné Rákospalota.

12. díjat: Komáromi fodrász-szalón (Budapest, VIII., Népszínház-utca 16) ajándékát, egy teljes kiszolgálás, hajmosás, víz vagy vasondolás és manikűr: Földesné Zoltánné Budapest.

13—16. díjat: lapunk egy-egy előfestett gobelin-retikülajándékát nyerték: Schaf-far Józsefné Békésszentandrás. Szalay Imréné Salgótarján. Kovács Elekne Kaposvár. Helmberger Lajosné Eger.

Pattanások, szeplők s az arc egyéb tisztál-talanságai ellen használjon

LILI CRÉMET SZAPPANT PUDERT

Kapható mindenütt
 Készíti KORÁNYI Gyógyszertár,
 Budapest, VIII., Népszínház-utca 22.

APRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közlendő hirdetés szavanként 15 fillér. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 30 fillér. Tíz szón aluli szöveg hirdetési díja 1 pengő 50 fillér. Jelíges hirdetésekre érkező levelek továbbítására hirdetési díjjal egyidejűleg külön 1 pengő utalandó át. Állást kereső hirdetések szavanként 10 fillér. A hirdetési díja előre beküldendő.

Rövid fekete gyakorló zongora 200. külföldi 400, valódi Büssendorfer 600 P. Zongorák, pianók feltűnő olcsón, tisztviselőknél — előlegmunka legesekélyebb részletre, **Rákóczi-út ötven zongora-terem, Erzsébet körút sarok.**

Szabás, varrás tanítás, Emód Tamásné nőruha szalon, Lipót-körút 13. Telefon: 11-95-18.

Vennék középzérent zongorát, esetleg pianót. Telefon: 1-402-06. Fenyőné, Erzsébet-körút 26.

Budapestre érkező úriasszonyoknak kellemes ott-hont nyujtok. Hajduné, ny. máv. főintéző neje, Erzsébet-körút 2. Emke-ház. Telefon: 1-329-00.

Jókarban levő használt gyerek-sportkocsit keresek megvételre. Ajánlatot, ár megjelölésével „Gyermek sportkocsi“ jelgére kérek.

Csaláridőitől egész évben nyitva. Gyönyörű hegyvidék, kényelmes kastélyszobák, zárt folyosók, prima kocsit, olcsó penzió. Prospektus. Csillár-útló, Mátraszőlős.

Zongorák, pianók előlegnélküli legkisebb részletre. Tisztviselőkedvezmények. Fenyőné zongoraterme. Erzsébet-körút huszonhat.

Zongorahangolás, javítás, harmoniumkészítés, javítás legutányosabban. Szieber, Budapest, II., Török-utca 6. sz.

Budai hölgyek szíves pártfogását kéri felsőruha, fehéreneműszalon. Szakvizságra előkészít. Kalocsay Mária, II., Medve-utca 17. Telefon: 36-68-69.

Zongorát vagy pianót azonnal készpénzfizetésért sűrűsöven vennék. Telefon: 1-395-03. Zongoraterem.

Komoly, szépen kézimunkázó erdélyi magyar úri-levény elhelyezkedne Erdélyben lakó úri családnladnl gyermekekhez, magányos úriúrhoz társalkodónéknékné májusra. Házias, ügyes, főzésben perfect. Könnyebn házimunkákban segít, felügyel. Szolid, lelkiismeretes, mindenben megbízható, alkalmazkodó. Megkeresést «Fotánacsosné» jeligré kiadóba kérek.

Jó esaládból való fiatal, jómódú, szerény rkat. árva úrilevény úri családnhoz ajánlkozik gyermekek mellé. Háztartásban készséggel segít, szépen kézimunkázik. Teljesen megbízható, szorgalmas. Leveleket «Erzsébet» jeligré kiadóba kérek.

Uriessalád vidéki háztartását vezetné, gyengéledőtt szeretettel ápolna intelligens jőlfződ, kézimunkázó negyvenes magányosnő. Trafikba is betársulna. Nem annyira fizetését, mint „Családias otthon keres”.

Műstoppolás. Molyrágott, szakadt, kiégett ruháit műbeszövőm. Rózsa, IV., Váci-utca 21., V., Lipót-körút 24.

Intelligens nő, idősebb, de teljes munkaerőben, feltétlen megbízható, lelkiismeretes, ajánlkozik hávezetőnének, vagy idősebb hölgy mellé. Szíves megkeresést kérek «Kollégium» jeligré kiadóba.

Kézimunkarajzaink ismertetése

Levélcím: Budapest, VI., Teréz-körút 6.
TELEFONSZÁM: 12-13-19

Lapunk előfizetői 5% árengedményben részesülnek

Lapunkban közlőtt kézimunkarajzok nagytótt rajza, szűrt sablonja és az összes hozzávaló anyagok a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában, Budapest, VI., Teréz-körút 6. alatt szerzeshető be. Mindenemő kézimunkakérdésben kézimunkaboltunk okl. kézimunkatanárnője készséggel ad felvilágosítást, vidéki előfizetőinknek levélben is. Válaszbélyeg csatolását tisztelettel kérjük. Mintákat szívesen küld a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja

A FEDŐLAP ELSŐ BELSŐ OLDALÁN. UZSONNA-TERÍTŐ. Mérete 100x100 cm. Készítjük színes levénzóra. Himzését 5-ös MEZ gyönyörperlével készítjük a következő színekben: piros, barna, sárga, kék és zöld színben. Szélét pikó horgolással fejezzük be. Kapható rózsaszín, sárga, zöld és kék színű levénzóra előrajzolja 100x100 cm méretben, ára P 5.50. Szalvéták a szokástól eltérően köralakúak, amiket külön terítéshez is felhasználhatunk, mérete 25x25 cm, ára darabonként 45 fillér. Hozott anyagra előrajzoltási díja a terítőknek P 1.— Szalvéták előrajzoltása darabonként 15 fillér.— Szűrt sablonja 30 fillér. A terítő szűrt sablonja P 1.20. Rendelésnél a himzéseket elkezdjük, esetleg színezési mintát adunk.

2. OLDAL. RISELŐ ÖLTÁRTERÍTŐ. Szélessége 40 cm. Jómínőségű Aranyocskor-pamutvászonból készítjük. Az oltárterítő hossza tetszés szerinti. A mintának egy ismétlődő része 35 cm. Himzése angolmádeira, a szelét pedig áthurkolt riselőnek képezük ki. Az oltárterítő előrajzoltása méterenként 40 cm szélességben P 2.— Szűrt sablonja P 1.60. Előrajzoltási díja méterenként 80 fillér.

3. OLDAL. DISZES ÁGYTERÍTŐ. Készítjük sima tüll- és csipkészetből. Himzéséhez a huzához használt tüllnél apróbb szeműt használunk. Az ágyterítő mérete 220x330 cm. A huzott részhez használt tüll négyzetmétere P 2.80. Csipkészetét különböző minőségű és ízy rendelésénél külön árajánlattal szűgölünk. Himzéséhez 3-as, 5-ös és 8-as számú MUL gyönyörperlét használunk, melynek motívuma 60 fillér. A himzés előrajzoltása a tüllalappal együtt P 28.— Hozott anyagra előrajzoltási díj P 3.50. Szűrt sablonja P 3.— Az összelátáshoz használt összekötő pikó fehér vagy ekrű színben méterenként 12 fillér.

3. OLDAL. OVÁLIS MILIÓ. Mérete 55x35 cm. Színes készíttéssel készítjük. A tuszorra előrajzolt mintát külön mintalap után készítjük, melyen a színezéshez fel van

tüntetve, hogy az egymásba olvadó kereszt-szemek a színezés által domborodjanak ki. Előrajzolja jómínőségű ekrű vagy fehér tuszorra P 1.30. Himzéséhez MEZ-Meridiónt használunk, a mintalappon feltüntetett színekben. Ára motringonként 14 fillér. Hozott anyagra előrajzoltási díj 40 fillér. Hozzávaló színezési mintalap 30 fillér.

5. OLDAL. TULL-FÜGGÖNY. csipke és himzés díszítéssel. Mérete 220x350 cm. A függönyhöz használt pettyes tüll fehér vagy ekrű színben 300 cm szélességben métere P 12.50. Hozzávaló csipkészetét négyzetméterenként 3.— P-től 10.— P-ig. A himzés alapanyagának vékonyabbszálú és apróbb-szemű tüllt használunk. A szárnyfüggönyhöz külön nagytótt szabásmintát adunk, melynek ára a fenti méretben a himzésmin-tával együtt P 4.— Hozott anyagra előrajzolja P 2.— A himzés szűrt sablonja P 2.—Meg-rendelhető teljesen készen is, melynek ára a csipkészetét minőségétől függ. Külön meg-rendelésre úgy a szárnyfüggöny nagytótt rajza, mint a himzés szűrt sablonja, bármely méretben is megrendelhető.

6. OLDAL. VIRÁGHIMZÉSSEL DÍSZÍTETT ASZTALTERITŐCSKE. Készítjük fehér vagy színes opálbatiztra 110x110 cm-es méretben. Fehér anyagra előrajzolja P 3.86, színesre P 4.10. Készíthetünk hozzá külön asztal-terítőket is. 26x26 cm-es méretben fehér színben 32 fillér, színesben 36 fillér darabonként. Hozott anyagra előrajzoltási díj P 1.— Az asztal-terítő rajzoltási díja 12 fillér. Szűrt sablonja P 1.60, az asztal-terítőké 40 fillér. Himzéséhez használt 5-ös számú MEZ-perlő motringonként 38 fillér. A szélén lévő 5 cm széles klópli csipkének ára méterenként 70 fillér.

7. OLDAL. KLÜNI CSIPKETERÍTŐ. magyar klópli csipke kivételben, 35x35 cm-es méretben teljesen készen kapható. Elkészíthetjük varrott klüninek is, melynek mérete akkor 80x80 cm lesz. A minta teljes nagyságában molnó vászonra előrajzolja

P 3.— Hozzávaló szalagok 16 fillértől kaphatók. Készítése a következő módon történik: a szalagokat ráferelejük a molnó-vászonra és a pikókkal összedolgozunk. Vigyázunk arra, hogy a szalagok összedolgozása, a pikók eldolgozása mind felül történjen, mert a jobboldala az anyagra fektetett rész lesz.

10. OLDAL. GYERMEKŐCSCI VAGY ÁGY-TAKARÓ. Készítjük fehér vagy színes pikere 70x100 cm-es méretben. A hozzávaló páruával együtt fehér színben P 8.— Színesre kék-vagy rózsaszínben P 9.— Hozott anyagra előrajzolja a takaró és párna P 1.40. A kalap előrajzoltási díja és szabásmintája 60 fillér. A ruhakészítők galleria pikere előrajzolja fehér színben P 1.40. Ugyanez színesben P 1.60. Kapható teljesen készen is, géppel hímveze, a terítő és a párna géppel hímveze P 22.— A garnitúra szűrt sablonja P 2.— Hozott anyagra előrajzolja mindhárom darab P 1.50.

14. OLDAL. SZEKRENYCSIKOK. Készítjük jómínőségű Aranyocskor-pamutvászonra 20x100 cm-es méretben. Öt részből álló garnitúra előrajzolja P 3.— Megrendelhető teljesen készen is. Hozott anyagra az öt csik előrajzolja P 1.25. Szűrt sablonja 60 fillér.

28. OLDAL. BABAELŐKÉK. Készítjük fehér vagy színes pikere 20x30 cm-es nagyságban. Fehér színben előrajzolja 50 fillér. Kapható színesben is darabonként 60 fillértől. Hozott anyagra előrajzoltási díj 15 fillér. Szűrt sablonja 40 fillér. Teljesen készen, géppel hímveze P 1.50.

FEDŐLAP HÁTÓ OLDALÁN. ANTIK MINTAJÚ FILETERITŐ. Készítjük aprószemű filé alapanyagára 5 mm-res lyuknagyságban 10 cm méretben. Kitöltéséhez 8-as számú MUL gyönyörperlét használunk, melynek ára motringonként 60 fillér. A minta nagytótt teljes rajza P 4.— Kész filé alap-nyag hozzá 5 mm-res lyuknagyságban, fehér vagy ekrű színben, 175x175 cm méretben ára P 26.—

ÁRAJÁNLAT

Kézimunka filel-függöny 150x250 méretben . P 16.—
Indanthren függönyszövet 150 cm. széles mtr-e P 4.20
Géppel hímzett gyermekelőke, pikéből, darabja P 1.60
Géppel hímzett rátéses gyermekocsi-takaró és párna, művészi kivitelben, teljesen készen . P 15.—
Angol chnizpárna-lap alóvattázva és steppelve, legújabb mintákban darabja P 12.—
Ugyanez crepe-de-chinnel montírozva (műse-lyem), pehelyalú foltve, teljesen készen . P 25.—
Előrajzolt zsúrgarnitúra, terítő 110x110 cm, szalvéták 26x26 cm, különböző finom színekben, opálbatiztból, 1 drb. terítő és 4 drb szal-ve-tta P 4.90
Csipkészet, 300 cm. széles, szép mintákban, métere P 6.40
Tavaszi blúz (dzsemper) kötéséhez vagy horgoláshoz való gyapjúfonál minden színben, dekája P —26

Színes női zsebkendők darabja P —50
Kézimunka filel-terítő 100x100 cm. méretben, darabja P 4.60
Aranyocskor pamutvászon ágyneműre, 80 cm. széles, métere P 1.50
Cérna-grenadin fehér vagy ekrű színben 150 cm. széles métere P 2.80
112 cm. széles métere P 2.—
Kerti asztalterítő előrajzolja, 120x120 cm. mé-retben, kerek vagy szegletes alakban, magya-ros, mezei-virág mintával, kendervászonból P 7.50
Gitter-tüll, 300 cm. széles, métere P 10.50
Vidékre mindennemű anyagból szívesen küldünk mintákat.
Gyapjúfonál rendelésnél kötési és horgolási leírát adunk.
Előrajzolt kézimunkák himzésénél, színezésénél készség-el szolgálunk útmutatással.

A MAGYAR URIASSZONYOK GYERMEKEINEK UJSÁGJA

mint a Magyar
Uriasszonyok Lapja
állandó ingyenes
gyermekrovata

A Magyar Uriasszonyok Lapja
havonta háromszor megjelenő
állandó melléklete

Szerkesztik:
ETA NÉNI, ELEK BÁCSI
és kis pajtásaink.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI., Jókai-u. 37, a Magyar Uri-
asszonyok Lapjaszerkesztője

Fánni, a modern tündér.

Regény * Írta és rajzolta: Bálint Ágnes.

7. Vihar a nagyerdő felett.

Sötét fellegek árnya borult a Kristály-tóra. A nagyerdei postahivatalban a harkály leadta a távirón a viharjeleket. A vércse háromszor elvívogta magát s a fák csúcán lármázni kezdett a házmes-ter:

— Fészekbe, madarak!

A hangyák eltorlaszolták hatalmas erődjüket s a békák egy öreg varangy kommandójára egyszerre fejest ugrottak a vízbe.

A tündérpalota valamennyi korall-ablakát becsukták már a gondos lakájok. A gárdaőrség kapitánya takarodót fuvatott s a délcég cincérek bevonultak a lakatnyába.

Percek alatt megeredt az eső. Nagy cseppekben folyt végig a kristály-ablakokon, de még kövérebb cseppekben hullt a királyné könnye. Csak ült, üldögélt az ablak mellett, mit bánta ő a mennydörgést, a sötétarcú fellegeket, gondolatai csak elvesztett Fannikája nyomában jártak...

Kint dörgött és villámolt.

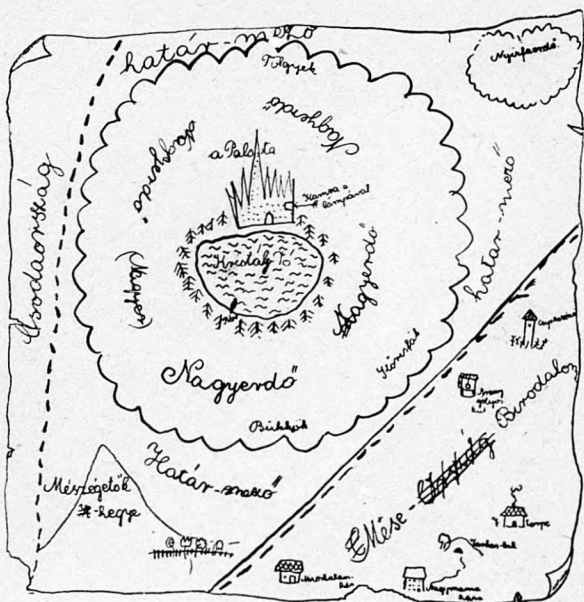
Vagyis Villám Pista még egyszer megnézte a térképet, gázt adott a motornak és olyan hirtelen ért le a Fánni által megjelölt kamrácskába, hogy alig tudott lefékezni.

A kamra sötétebb volt, mint egy farkaslyuk s a Villám még saját viszkető orrahegyét sem tudta megtalálni. Hát hogy akadt volna rá Fánni lámpájára?

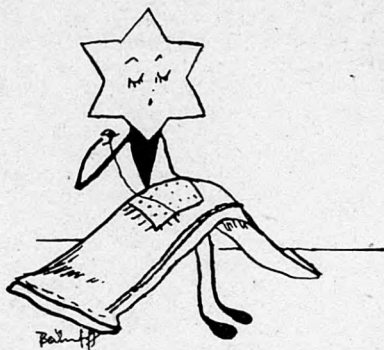
Valami szuszogást, fujtatást hallott ugyan a balsarokból, de mire előkotorta gumimiköpenyege zsebéből az égen is megcsudált villámlámpáját, már semmiféle élőlényre sem talált. Különbén is, ő csak Fánni lámpáját kereste, s ez nem is olyan kis dolog! Mert amnyi lim-lom hevert itt garmadába rakva, hogy felért a bolt-hajtásig. Ringek-rongyok, igaz, hogy selyemrongyok, fedők és fazekak, igaz, hogy ezüstfazekak, papucskok, cipellők, igaz, hogy arancypellők voltak egymás hegyére-hátára dobálva.

A hirtelenkező Villám Pista beleturkált a lim-lomba s idegességében egy repedt fazekat is felborított.

A fazék fülég húzta a száját és rátámadt:

Villám Pista térképe

Egy csillagbarátnő két évig ködfoltokkal zsákokat foltozott...

— Nem álltam én utadba, mért vagy mégis goromba?

Villám Pista megörült:

— Csakhogy itt vagy a kamrába! Megmondhatod, hol a lámpa.

A fazék eldőcögött vele az egyik sarokba, itt azután jó helyen járt az, aki lámpa után kutatott. Villám Pista ugyan elfelejtette a zafir- és rubínkövet keresni a lámpa talapzatán, egyszerűen hóna alá csapta a legelső lámpát, aminek a legnagyobb üvegje volt. S hogy köpenye alá mentette az ócska lámpát, valami jól beleszúrt a kezébe. De ügyet sem vetett rá, csak a nagyorrú kis tündér esdeklő szemeire gondolt és olyan vaktában dobta fel magát a motorra, hogy az magától elindult. S e percben olyan fülsiketítő dörrénés reszkettelte meg a palotát, hogy még a süket ajtónálló is fülére tapasztotta a kezét. A büszke fődaru ijedtében az udvari etikettet is félretette és saját felséges királya ágya alá bujt. Igérhetett neki a király három új rendjelet, térdszalagot, meg nagycsillagot, csak nem tudta előcsalogatni! Végre is az udvari bolond három dézsa mosogatóvizet öntött alája, mire ódarsága mégis csak kikecmergett az ágy alól. S bizony vizesebben, mintha kint ázott volna a fergetegben.

Hivatta is az alhoppmesterrel udvari szobáját: Sün Péter Pált, hogy felvasalja a csuromvizes selyempantallót. De híréhamvát sem lették a lusta sünöcskének. Hiába bizonyígtatta a főpohárnok, hogy délután még ott látta az ócskás kamrában, amint két régi nadrágból egy újat kerekített, egy árva tuskéjét sem találták meg a kamrában. Talán a repedt fazék hírt adott volna felőle, de őt senki sem kérdezte meg. Búsulni nem is na-

gyon búsultak utána mert az egész palota a fődarut nevette...

Csak a szépséges királynő arcát nem ragyogta be a mosoly.

Ő csak nézett, nézett ki a fergeteges éjszakába és szeméhez emelgette liliumlevél keszkenőjét. S mikor Villám Pista motorja szétszaggatta a sűrű fellegeket, felfelnézett a sápadt csillagokra és ezerszer is kitört ajkán a sóhajtas:

— Hol lehetsz most, én kicsi Fánnikám?

8.

A Hold nagysága mindenese

A kicsi Fánnika bizony messzire került... Fent, fent a végtelenség tetsző ég peremén üldögélt, a Hetes és a Huszonegyes csillagok között s vágyott, vágyott vissza az anyja karjába. Köröskörül sorra felragyogtak a csillaglángok, egyedül ő előtte maradt sötétlen az ég. Pedig messziről már zörgött a Göncöl-szekér s a Kaszás-csillag is régen haza ballagott. — Ha így talál a Hold, — súgta a Huszonegyes, — akkor máris mehetsz rapportra.

Fánni odafordult a csillaghoz:

— No és mi az a rapport, hogy folyton azzal ijesztgetsz?

— Rapport az, mikor a detektívek elviszik a csillagot a Marsra. Ott törvényt ülnek felette s elítélik három esztendei bolyongásra. És ekkor, mars! Már oda is vezetnek egy nagy égi bolygó elé, az szétlátják rá a rettenetes száját és beszívja a házába. Akkor az egész ház elkezd vele forogni s tetszik, nem tetszik, míg a három év le nem jár, ki nem szabadul belőle... Vagy arra ítélik a lusta csillagot, hogy egy esztendeig kukoricát daráljon a Fiastyúk csirkéinek. Egy barátnőnek pedig két évig kellett a ködfoltokkal zsákokat foldani...

Üszecsokolódtak és diadaltáncot jártak.

Rémes volt mindezt Fánninak végighallgatni, mert rövid kis életében még sosem gondolt a munkára. Ijedten forgatta jobbra-balra szöke fejcskékjét, jön-e már Villám Pista? De egyformán mély kék volt mindenütt az ég sátrora, s ahogy tekintett a végtelen semmiségbe, megint csak anyukájára gondolt. Bársonyos kezére, ezüstös hangjára, meleg ölére.

— Anyácskám, anyácskám, — bugyborékolta sírásba fulladva és két fényes könnyecsepp rezgett a szemében.

És csudák csudája! Ez a két könnyecsepp ragyogni kezdett és úgy fénylett az égen. mint egy ikercsillag.

— Van már lámpád! Van már lámpád! — ujjongtak fel köröskörül a csillagok, — és mennyivel fényesebb, mint a miénk. No, most már jöhét a Hold nagysága! Nem kerülsz rapportra!

Csakhogy a Hold néni helyett ezúttal Villám Pista robogott be. Egy dörrenés, két puffanás, kénkő illat, négy csattanás és ime, előttük állt a monoklis gavallér, kezében egy hatalmas állólámpással. Ugyan, ki bánta, hogy kicsit poros s kicsit füstös is volt ez a lámpa? Fánni boldogan vette át Villám úr kezéből, aki a hálálkodást be sem várva, elrohogott a hivatalába.

Nosza, rohant Fánni gyufát kölcsönözni! Persze, az nem jutott eszébe, hogy a lámpát leporolja. A Harminchármas figyelmeztette rá s Fánni nekiállt egy felhőronggyal a számára szokatlan műveltetnek. Hopp, most jutott eszébe, hogy az amerikai keresztmama a bridzskártyákon

kívül még egy doboz Vimet is ajándékozott neki. Belekotorászott hát a feneketlen zsebbe s a csillagok nagy ámulatára ezzel az ismeretlen tisztítóval bekente a lámpát. Lett is olyan fényesség és ragyogás, hogy velük szemben egy-két öregebb csillag mindjárt zöld ókularét tett fel a szemére. És most derült ki, hogy Villám Pista vaktában is jól választott! Mert a lámpa rubint és smaragd helyett színtiszta gyémánttal volt kiverve.

Høj, alig várta Fánni, hogy ezt a csudalámpát végre meggyujthassa! S amint nagyot sercintve az ernyő alá nyúlt a gyufalánggal, hát onnét egy jólismert, semmi mással össze nem téveszthető orrhang így szólt hozzája:

— Hogy mit meg nem ér az ember?! Fánnikám! Hát meggyujtanád az öreg cimborádat?

— Sün Péter!! — ordított Fánni és a boldogságtól akkorát sóhajtott, hogy nemcsak a gyufa, hanem az összes lámpák elaludtak tőle. De mit törődtek ők mindezzel? Összecsókolódtak, diadaltáncot jártak s egy pillanat múlva olyan átkozottan hamis hang üvöltött bele az éjszakába, amilyent még a vén sarkcsillag sem hallott, noha ott lakott a Lantcsillaghoz címzett kiskocsmá tőzsomszédságában:

Ó, mi szép a sztratoszféra esténként Hát még most, hogy Sün Péter Pál érkezik!

Mert eddig is az hiányzott belőle, Hogy végig nem dalolta egy Sünöcske!
(Folytatom.)

Kis Barátaink fényképei

SZÜCS SZABÓ ILYKE
a spái uszodában

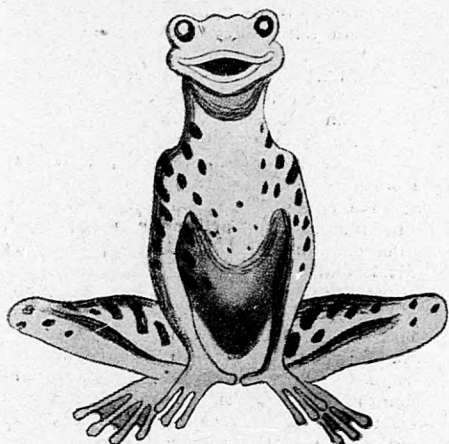
PÉCZELY KLÁRI
Kisvárdán

VALÓ VERONIKA
Debrecen

Vándorútra megy a béka

Írta: Surányi János

Túl a kerek erdőn, de a kék hegyen innen, terült el egy nagy rét. A rét közepén csillogott egy kis tó, amelynek sekélyes vizét nádas borította. A tó partján egy csíkos ruhájú béka üldögélt és azt brekegte:

Békalencsés tóban nincs
Sohase rossz dolgom,
Ha jóllakom szűnyoggal,
Kuruttyolok folyton.
Gyepes parton napfürdőt
Mért szeretek venni?
Életemnek folyását
Nem zavarja semmi.

Amikor idáig jutott, torkára forrt a szó, mert látta, hogy egy hosszúlábú gólya toppan eléje.

— Gyere csak, koma! Éppen a begyembe való vagy! — mondta neki és már ki is tátotta a piros csőrét.

— Hü! Bekap! — kiáltott fel rémülten a béka, aki inkább kitalálta, mint megértette azt, amit a gólya mondott.

Azzal úgy elugrott, mintha olt se lett volna. Mire a gólya utána kaphatott a csőrével, már vagy tíz lépésnyire ugrándozott a fűben. A nagy ugrándozás közben eszébe jutott, hogy a gólya azon a héten már harmadszor akarta bekapni. Elhatározta tehát, hogy nem nyugszik bele a sorsába, hanem világgá indul.

— Megkeresem azt a tavat, amelyben nincs gólya! — mondta és ment egyenesen neki az országútnak.

Az országúton mendegélt már vagy jó félóra hosszat, amikor hirtelen vidám

tücsökciripelést hallott. Alig hagyta el a tizes kilométerkövet, máris szemébe tűnt maga a tücsök is. A tücsök egy bársonyos fűszálhoz támaszkodva hegedült, de olyan buzgón, mint a mezők füstös primásához illik. Mibelyt a békát észrevette, rögtön abbahagyta a muzsikálást és rákiáltott:

— Hová, háová, béka pajtás?

A béka azonban meg se fordult. Csak amikor már jó darabon ment, akkor szótl vissza:

Hosszulábú gólya be
Akart kapni engem,
De a csőre lógott, mert
Vándorútra mentem.
Meg sem állok, míg ahhoz
A helyhez nem érek,
Ahol veszély nélkül száz
Évig is elélek.

— Akkor én is veled megyek! — kiáltotta a tücsök és hóna alá csapva a szépen szóló hegedűjét, utána iramodott.

Így aztán már együtt haladtak. Addig mentek, amíg egyszer csak egy virágba borult vadrózsabokorhoz nem értek. A vadrózsabokor alatt egy aranyoszöld gyík heverészett. Ahogy meglátta őket, mindjárt megkérdezte:

— Hová siettek?

De azok annyi fáradságot sem vettek maguknak, hogy megforduljanak. Futottak, ahogy bírtak. Csak a tücsök felelte:

Béka komát a gólya
Be akarta kapni,
Azt gondolta: legjobb, ha
Máshová megy lakni.
Elindult hát nagy útra,
Utítársa lettem,
Azóta a világot
Járjuk mind a ketten.

— Mit mondasz? A világot járjátok? Jó, hogy tudom! — mondta a gyík és — usdi neki! — utánuk futott olyan sebesen, hogy csak úgy porzott az országút tőle. Most már harmasban szaladtak tovább. Kis idő múlva eljutottak a kékvízű patakhoz, amelynek kavicsos partján egy vizisikló sülkerezett a verőfényben. A sikló, aki úgy látszik, figyelhette őket, már messziről rájuk kiáltott:

— Hahó, ti vándorok! Hová igyekeztek? De hát azok meg se fordultak, amikor elfutottak mellette. Csak a gyík kiáltott vissza:

Béka komát a gólya
Be akarta kapni,
Lakóhelyét el kellett

Nagy sietve hagyni.
Ketten keltek nagy útra,
Szemed mit meresztet?
Jól futottak, de én se
Maradtam ám veszteg.

— Hát ha nem maradtál, nem maradok én sem! — kiáltotta a sikló és olyan gyors szaladásba fogott, hogy egy-kettőre utólérte a három vándort.

No most már négyesben rótták az ország útját. Az egyik fordulónál összekadtak egy kis fekete hangyával. A hangya kicsi lábaival éppen megfogott egy szalmaszálat, hogy keresztbefektesse azon a vízerecskén, amelyik útját állta. De amikor figyelmét a vándorok magukra vonták, abban a szempillantásban felhagyott a hídkészítéssel.

— Hová mentek? — kiáltott oda nekik, mire a sikló, anélkül, hogy megfordult volna, így válaszolt:

Béka komát a gólya
Be akarta kapni,
Érthető, hogy egyszerre
Elkezdett szaladni.
Hárman keltek nagy útra,
Én is velük tartok,
Egyedül a világban
Többé nem csavargok.

— De még én sem! — kiáltotta a hangya és amennyire tőle telhetett, futott utánuk.

Hát most már ötösben folytatták az utat. A nap még le sem áldozott, amikor már nagyon lihegtek a fáradságtól. Megálltak, hogy kicsit kipihenjék magukat, aztán megint nekiindultak. Mivel szaporán szedték a lábukat, hamarosan megpillantottak egy terebélyes vadgesztenyefát. Alig, hogy a vadgesztenyefa alá érkeztek, egy potrohos hasú keresztspók villámgyorsan leereszkedett egy selyem fonalon, de úgy, hogy pont a fejük felett állt meg.

— Hová szaladtok? — kiáltott rájuk. Erre a hangya, lépést tartva a többiekkel, azt válaszolta:

Béka komát a gólya
Be akarta kapni,
De előtte percig se
Tudott megmaradni.
Hányan keltek a hosszú
Vándorútra? Négyen!
Vége én is hozzájuk
Csatlakoztam szépen.

Nosza, lent is termelt a keresztspók a földön. Egy pillanatig még utánuk bámult, de a következő másodpercben már lélekszakadva loholt a nyomukban és azt kiabálta:

— Ne siessetek! Én is veletek tartok!
Már hatan gyűltek össze, amikor egy gémeskút közelében egy csigával találkoztak.

— Hová nyargaltok olyan lóhalálban? — De hiszen! Azoknak ugyan beszélhetett. Még a futásukat se lassították meg. A pók is csak éppen hogy visszanezített és úgy felelte:

Béka komát a gólya
Be akarta kapni,
Jól tette, hogy nem hagyta
Magát elfogatni.
Öten keltek nagy útra,
Vándorolni vágytam,
Ismeretlen tájaknak
Én is nekivágtam.

— Várjatok! — kiabált a csiga, ahogy a torkán kifért. — Megyek én is!
Azzal a lehető leggyorsabban utánuk sietett, mialatt magával cipelte a házikóját, amelyet mindenféle ritka szép vonalak díszítettek.

Hétre szaporodott most már a világjáró vándorok száma. Lehet, hogy most már nem ijedtek volna meg a saját árnyékuktól. De hogy libasorban mentek az országúton, az egész biztos. A kis csapat élén a béka haladt, utána a tücsök, a gyík, a sikló, a hangya, a pók következett, míg a sort a csiga zárta be.

Amint így mendegéltek, egyszerre csak egy nagy tónál találták magukat. Ebben a percben közvetlen mellettük szétnyílt a parti nádas és — uramfia! — kilépett egy hosszúlábú gólya.

— Te vagy az, koma? Gyere csak a begyembe! — mondta nagy örömmel és kitátotta a piros csőrét.

Lehetetlen szavakkal leírni azt az óriási rémületet, ami a békát elfogta. Legszívesebben ürgelyukba szeretett volna bebújni. Igen ám! Csakhogy meg se bírt mozdulni a helyén. Csak annyit tehetett, hogy behunyta a szemét. Hogy mennyi idő múlt el, azt maga se tudta, de mire ismét felnyitotta, a gólya csőre már félelmetesen közeledett feléje. Érthető, hogy nem ismert rá a saját hangjára, amidőn azt kiabálta:

— Huh! Bekap a gólya!
Ahogy e szavakat kimondta, a két hátulsó lábával már el is lökte magát a földtől és — hopp! — úgy felugrott a magasba, hogy azt se lehetett látni: hova pottyant le.

Erre aztán a többi vándor is arra szaladt, amerre látott.

A gólya pedig — mit tehetett mást? — elkezdett csúfondárosan kelepelni:

Nincs számomra szebb ország,
Mint a békaország,
Vándoroknak inába
Mért szállt a bátorság?
Azt hitték, hogy nem ettem
Még ma jó ebédet,
Vándorlásuk miattam
Csúfosan ért véget.

147. német nyelvlecke

Mikor a nap, azaz *Sonne*
Mosolyogva néz téged,
Járd be a szép *Umgebung*-ot,
Magyarul a környéket.

Szép a vidám kirándulás,
Ausflug német neve,
Kivált, ha szép időjárás:
Szép *Wetter* jön már veled.

Menj ilyenkor a szabadba,
Freie neve németül,
Végy búcsút, azaz *Abschied*-ot
A zárt helyiségektől.

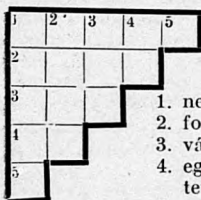
1. *die Sonne* (olvasd: di zonne) a nap.
2. *die Umgebung* (olvasd: di umgebung) a környék.
3. *der Ausflug* (olvasd: der ausflug) a kirándulás.
4. *das Wetter* (olvasd: dasz vetter) az időjárás.
5. *die Freie* (olvasd: dí freje) a szabadtér.
6. *der Abschied* (olvasd: der absid) a búcsú.

F E J T Ö R Ö

1.

Bűvös sarok

Beküldte: *Krammer Bucó*, kis munkatársunk (Budapest)

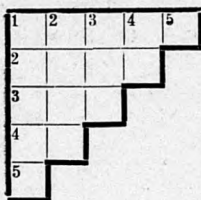

1. nem ekkor
2. fog...
3. vágószerszám
4. egy betű hozzátevésével váromladék
5. mássalhangzó

2.

Bűvös sarok

Beküldte: *Simonyi Ervin*, kis munkatársunk (Budapest)

1. ivóedény
2. eszes
3. haza
4. kertész teszi
5. mássalhangzó

3.

Beküldte: *Meszlényi Iván*, kis munkatársunk (Debrecen)

tekvőhely NA NA

4.

Beküldte: *Hám Jenő*, kis munkatársunk (Budapest)

testrészt $\frac{\text{iparos}}{0}$ Y

5.

Beküldte: *Nagy Lacika*, kis munkatársunk (Budapest)

$\frac{k}{A}$ D olló (0=a)

Megfejtési határidő: március 20.

A megfejtés eredményét az április 10-i számban közöljük.

A helyesen megfejtők között az alábbi szép jutalmakat sorsoljuk ki:

1. díj a *Cadeau Csokoládégyár Rt.* (Budapest, VI., Izabella-u. 88.) 1/4 kg-os bonbonajándéka.

2-től 5. díjak: a Magyar Uriasszonyok Kézimunkaboltja (VI., Teréz-körút 6. sz.) tálcakendő ajándéka vagy képeskönyv.

Kis Emberek Társasága (K.E.T.)

Kedves kis tagtársaink! Fekete Gábor (Budapest), lapunk kedves és hűséges kis olvasója meghatóan édes levélkében fejezte ki azon kívánságát, hogy szeretne ő is a Kis Emberek Társasága tagja lenni. Ezt a kedves és örömteljes kívánságot midőn szeretettel tolmácsoljuk, összes tagjaink nevében szeretettel fogadjuk a KET tagjául. Ugyancsak szeretettel fogadjuk Kónya Ilonkát (Debrecen) is a KET táborába, mert nagy öröm számunkra, hogy állandóan növekedik a KET lelkes kis emberekből álló tábora.

G y e r m e k p ó s t a

Csorba Éva Mária Valéria Erzsébet. Szívünk igaz szeretetével jelentjük kis olvasóinknak, hogy január 25-én, déli 12 órakor egy kis angyalka érkezett a földre, aki már születésénél fogva, mint a Főszerkesztő bácsi első kis unokája, örökös tagja ennek a kis lapnak. Boldog, remegő hang mondta be a telefonba, hogy „egy kis angyalkával és egy boldog

mamával szebb lett a világ" s mi, akik már aggódva vártuk ezt a pillanatot, az örömhírré szeretetünk és jókívánságaink összes virágait odahordtuk volna agyaitok köré, hogy az édesanyjai boldogság glóriás fényében sugároz anyuskádat és téged, parányi életecske, csöpp Évike, szívünk szerint üdvözöljünk. Milyen gyönyörű pompába öltözött a világ érkezésed napján, Évikém! Angyali fehérség ünnepi takarója borult a földre s a csillogó hópelyhek miriád serege táncolva, összelelkezve, egymáshoz bujva, vidáman terült el a földön s beborították makulátlan testükkel a szürke világot s a tisztaság fehér pompája külsőségeiben is ünneppé változtatta megérkezésed dátumát. Sok-sok év tünik el az örök mindenségben, míg magad olvashatód szívünk hozzád szóló üzenetét, amiből te, legfiatalabb virágbimbója az életnek, ma még csak a simogatást érzed.

Összes kis pajtásaink nevében kérjük a jó Istenkét, hogy anygalkái serege által védelmezzen, oltalmazzon itt a földön. Napsugaras, virágos úton járj s legkedvesebbeid féltő szeretetéből tudd meg, hogy amilyen drága mindenük vagy te nekik, olyan drágák, mindened kell, hogy legyenek ők is neked mindörökké. Isten hozott, te drága almavirág arcocskájú, nefelejts szemű embervirág! Szívünket adjuk melléd kísérőül.

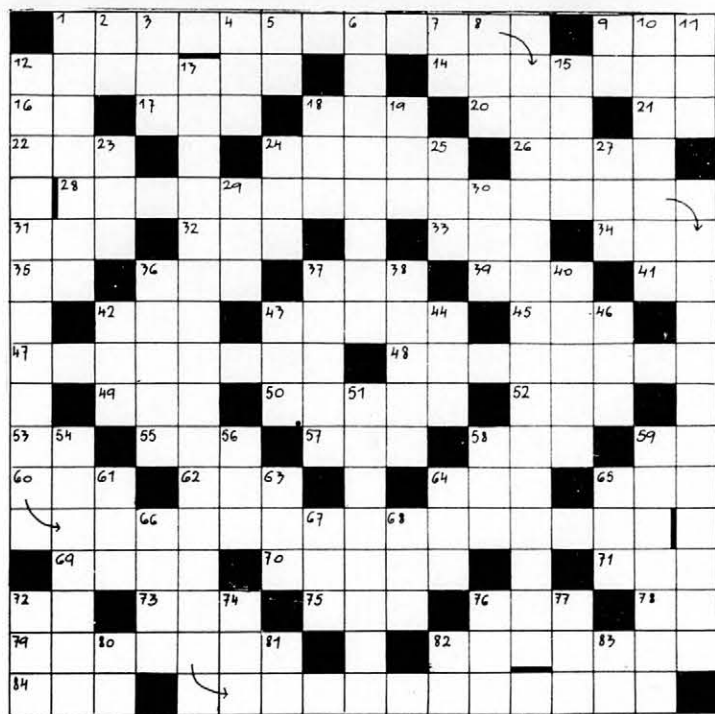
Magossy Magda. Szebb örömet nem is szerezhetnél semmivel, mint azzal, hogy megírtad: „A gyermeklapot különösen szeretem. A sok kedves mese, vers, ami benne van, nagyon érdekel s bár még kislány vagyok, de szívemből kívánom, hogy a jó Isten áldja meg Eta nénit és Elek bácsit azért a sok örömért, amit nekünk szereznek. Mindig hűséges olvasója akarok lenni lapjoknak. Úgy érzem, ezt muszáj megírnom.“ Kicsim, láthatod, mennyire szeretünk, levélkédet megőrizzük, mert boldogok vagyunk, hogy szeretsz. — **Demeter Klárka.** Meglepidőül hogy kedves versikédet csak a következő számok valamelyikében látod viszont! Ne gondolkozzál, hogy miért, mert úgy sem találnád el. Inkább megmondjuk neked, kicsi Klárikám. Bizony, a vers bekerült a rejtvények közé, s most, hogy átnéztük, találtunk rá. Nagyon megörültünk neki, főként azért, hogy neked örömet szerezhetünk és bebizonyíthatjuk, hogy helyes kis verset írtál. Nagyon örülünk, hogy így rendbehoztuk ezt a függő ügyet és megnyugtathattunk. — **Sziklai Juliska,** aranyos kislánykám, a KET-ba nagy örömmel felveszünk, mert

sokszor gondoltunk rád, aranyvirágom, sőt a naptárba is feljegyeztük, hogy el ne felejtkezünk rólad. Szeretetedért szívből ölelünk. Segíts máskor is nekünk akár verssel, akár prózával a kislapszerkesztésben. Neked jó példával kell előljárnod. — **Zöldi Lajos,** kedves kis pajtás, nem írtál közelebbi címet s e miatt a rejtvényedet nem oszthattuk be a sorsolandók közé. Legközelebbi rejtvényfejtésed pontos laccimmal ellátva küldd be. Lehet, hogy nyertél volna, ha címedet tudjuk. — **Papp Sedikó,** kedves anyuskád hozta leveledet, melyben két karácsonyi elbeszélést és sok-sok rejtvénytervet küldtél. Drága kis szívecsém, nagyon köszönjük, hogy szorgalmad ily tartalmas munkában jutott kifejezésre. Nem is tudjuk leírni, mennyire sajnáljuk, hogy elkésve kaptuk a karácsonyi elbeszélést és nem szerezhetünk örömet neked a megjelentetéssel. Már akkor közöltük kedves anyuskáddal, hogy a karácsonyi szám már ki van nyomva (sietni kellett, mert az ünnepek előtt rengeteg a munka s hogy pontosan kész legyen a lap, jóval előbb a nyomáshoz hozzá kellett fogni) és fáj nekünk, hogy szorgalmatokat nem jutalmazhattuk meg azzal, amire te számítottál. Ne búsulj azért, kicsi szívem, mert ha az idén nem is sikerült megszerezni neked a várt örömet, jövőben — ha a jó Istenke megsegít — valóra váltjuk. Igaz, hogy egy hosszú év áll előttünk, de már ebből az évből is eltelt két hónap, a többi is leperereg és eljön az ezerkilencszázharmincnyolcadik karácsony is és átnyújtjuk neked a legkedvesebb ajándékot, amit mi adni tudunk kis munkatársainknak. A rejtvényeidet azonban sokkal előbb hozzuk. Még egyszer köszönjük, hogy szeretettel gondoltál reánk. Bár már láthatnánk és megsímogathatnók édes kis arcodat. — **Kedves kis olvasóink,** még egyszer minden jót és minden szépet kívánunk nektek. **Eta néni és Elek bácsi**

Rejtvénymegfejtés

A január 20-án megjelent lapban közölt rejtvényeket helyesen megfejtő kis olvasóink közül sorsolás útján ajándékban részesültek: 1. Kőszegi Évi, Tolna. 2. Hertelendy Zsuzsa, Budapest. Schaffer Gabriella, Békésszentandrás. 4. Szomori Mária, Érdliget. 5. Borbarát Zoltán, Kunmadaras.

KERESZTREJTVEŒY

V i z s z i n t e s s o r o k :

1. Gyulai Pál egyik ismert versének első sora.
 5. Az alvilág része, a trónjátvesztett Kronos börtöne.
 12. Egyes vidéki városok főépülete; névelővel.
 14. A rángógörccs népies kifejezése.
 15. Áru.
 16. Örökölt birtok régi német neve.
 18. Idő angolul.
 19. in USA, amerikai gyártmány.
 20. Egyiptomi istennő.
 21. Pajtás németül.
 23. Becézett női név.
 24. Ver.
 25. Folyamodás.
 27. Fejlődik.
 28. Némethy Vilmos monogramja.
 29. Híres rabbi volt.
 31. Keleti férfinév.
 32. Angol becézett fiúnév.
 34. Tekintélyt jelent.
 36. A szerelem istene a görög mitológiában.
 37. Betű fonetikusan.
 39. Követségek autóján látható fordított két betű.
 40. Lelkipásztor.
 41. Az első gyorsíró, Ciceró féltestvére.
 42. A vicc csattanója.
 44. Veszprém megyei község.
 46. Iparos.
 47. V. S.
 50. Arany — franciául.
 51. Becézett férfinév.
 53. Ázsiai birodalom.
 54. Főúr.
 55. Templomtornyokban van.
 57. A holló hangja.
 59. Betű — elemista kiejtéssel.
 60. Latin kettős magánhangzó.
 62. Fővárosi színművész.
 64. Gentleman.
 65. Úgy..., úgy gondol.
 66. Mátyás király halála óta állítólag odavan.
 68. Bolgár cári család neve.
 70. Férfinév, de lehet női is.
 71. Jóalakú emberre mondják.
 72. Trópusi futó.
 73. Becézett férfinév.
 74. Oranba való.
 76. Összeesküvő.
 78. Nagy francia császár.

F ü g g ő l e g e s s o r o k :

1. Köruti kávéház.
 2. Állati hang.
 3. Példának okáért — latin rövidítése.
 4. Francia város, polgármestere Herriot.
 5. Edény.
 6. Névelő.
 7. Ezzel a két betűvel bélyegezték meg azelőtt Franciaországban a gályarabokat büntetésük megkezdése előtt.
 8. A vadászat istennője, Zeus és Létó leánya.
 9. Rávezet.
 10. Török másképpen.
 11. Feltalálása nagy haladást jelentett a nyomdaiparban.
 12. Híres opera.
 13. EEEEEÉ.
 15. Budapest egyik forgalmas része.
 17. Légiforgalmi társaság.
 19. Egy sor Berzsenyi Dániel «XIX. század» c. ódájából.
 20. Ilyen könyvelés is van.
 21. Egyik végtagja.
 22. Dallam — németül.
 24. ..apa.
 26. R. S.
 29. Kíván.
 30. Gyalogos katonája.
 33. Finomság, elegancia — franciául (c=k).
 35. Híres lipótvárosi ügyvéd, Pest vármegye tb. tisztí főügyésze.
 37. Óharmadkori — a közetanban.
 38. A Vígszínház tavalyi híres darabja.
 40. Volt országgyűlési képviselő, a székesfővárosi törvényhatósági bizottság tagja.
 43. Zsargon kifejezés.
 45. Azonos mássalhangzók.
 46. A tenger istene a mitológiában, Kronos és Rhea fia.
 48. Állat.
 49. Rasid kalifa másik neve.
 51. Szórakozóhely.
 52. Nem áll biztosan.
 56. Gosztonyi Nándor monogramja.
 58. Arany — idegen nyelven.
 61. Vadász-ebe.
 63. Ind istenség.
 65. Vivőér.
 67. A ház része, talán a legfontosabb.
 69. Visszhang — idegen nyelven (c=k).
 70. Fővárosi komikus színész.
 72. Anna idegen alakja.
 73. Cégrövidítés.
 75. Idegen köztűz.
 76. A görög abécé első és utolsó betűje, gyakran látható az ókeresztény emlékeken.
 77. Korjelző rövidítés.

Megfejtési határidő március hó 10

A jutalamban részesülők névsorát az április hó 1. számunkban közöljük

Jutalomdíjak:

1—5. díj: a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja (Budapest, VI., Teréz-körút 6. sz.) előnyomatott millióajándéka.

6—7. díj: dr. Földesné JUNO kozmetikai intézete (IV. Károly király-út 24. sz.) arckrém-, púder- és szappanajándéka.

8—9. díj: Korányi-gyógyszertár (Budapest, VIII., Népszínház-utca 22) egy-egy LILI-krém-, szappan- és púderajándéka.

10. díj: Cadeau csokoládégyár (Budapest, VI., Izabella-utca 88) ¼ kg. díszdobozos bonbonajándéka.

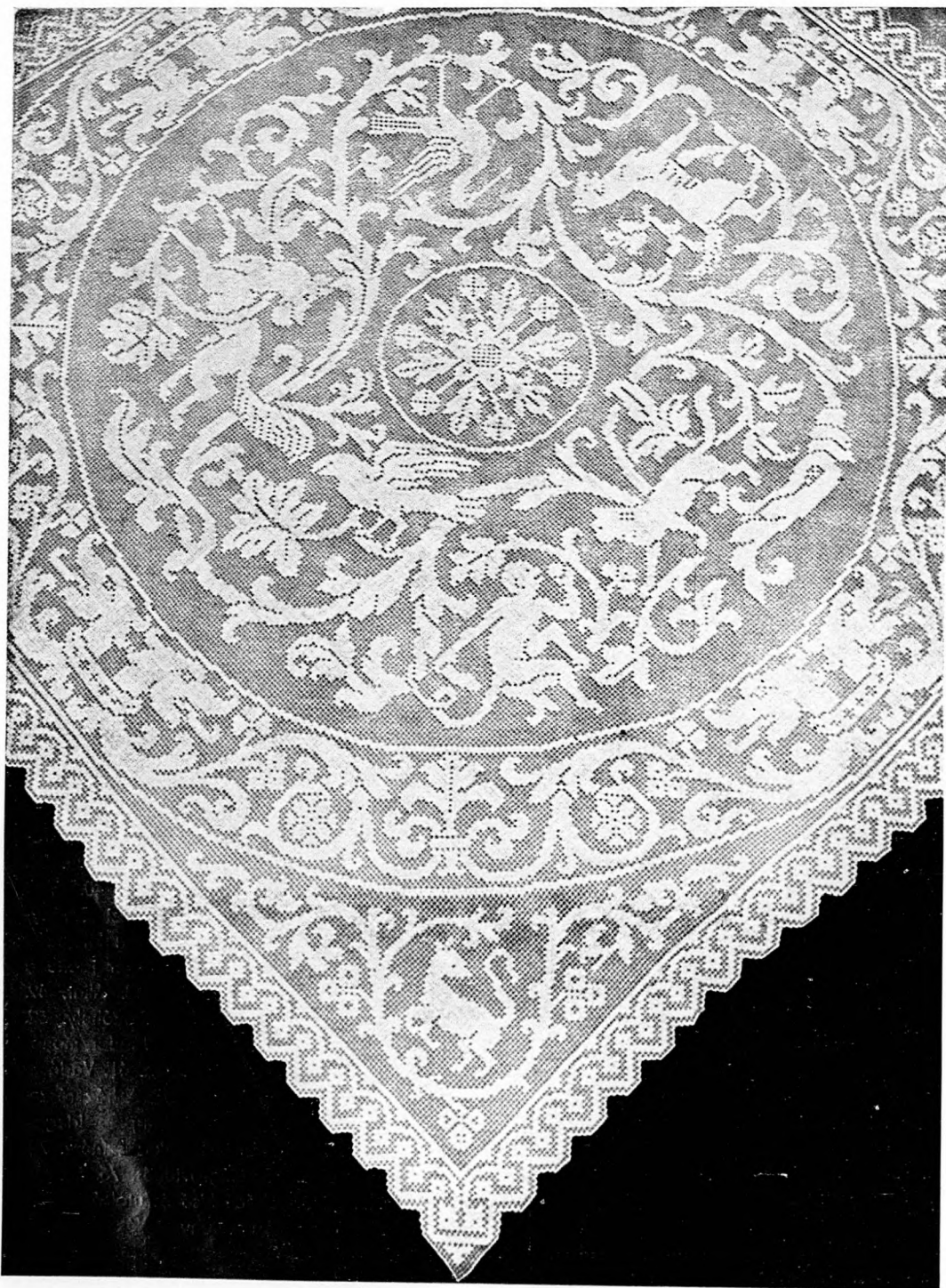
11. díj: Komáromi fodrászszalon (Budapest VIII., Népszínház-utca 16) ajándéka: egy teljes kiszolgálás, hajmosás, víz- vagy vasondolás és manikűr.

12—15. díj: lapunk egy-egy előfestett gobelinretikülajándéka.

16. díj: lapunk egy üveg kölni-ajándéka.

17—20. díj: a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja (Budapest, VI., Teréz-körút 6) egy-egy tálcakendőajándéka.

MAGYAR URIASZONNYOK LAPJA

A n t i k

m i n t á j ú

f i l é t e r i t ő,

l e í r á s o

k é z i m u n k o

r o v a t u n k b a n
